ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 225 | ΑΘΗΝΑΙ 20 ΜΑΪΟΥ 1953

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΩΣ ΕΠΙΖΗΜΙΟΝ

Ὁ καθημερινός τύπος, τόσον τῆς συμπολιτεύσεως ὅσον καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ πολλοῦ ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀπειλουμένην ἐκκαθάρισιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τὴν ἀνατροπὴν τῆς «πυραμίδος», τὴν περικοπὴν θέσεων, διαθεσιμότητα κλπ. Ἡ κυβέρνησις ἄλλοτε σιωπᾶ, ἄλλοτε ἐπιβεβαιώνει καὶ ἄλλοτε διαψεύδει τὰς φήμας ταύτας, ἐνῶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι βρίσκονται εἰς διαρκῆ ἀναταραχήν, διότι οὐδεμία διαμαρτυρία ἐκ μέρους τῆς ἡγεσίας των ἀκούεται.

Πόλεμος νεύρων; Πιθανόν. Ἀλλὰ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀνησυχοῦν καὶ μὲ πολλὴν πικρίαν μᾶς ἐρωτοῦν: Τί κάνει ἡ ἡγεσία μας; Ποίαν θέσιν ἔπῆρε εἰς τὰ ἐξαγγελλόμενα καθημερινῶς συνθήματα περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν;

Καὶ δικαίως ἀνησυχοῦν οἱ ὑπάλληλοι. Διότι εἶναι οἱ μόνοι ποὺ ἐδοκίμασαν πολλὲς φορὲς τὰς διαφόρους ἐκκαθαρίσεις καὶ ἔχουν πικρὰν πεῖραν τούτων. Στὰ 1917, στὰ 1920, στὰ 1922, στὰ 1935 καὶ στὰ 1947. Ὅλες αὐτὲς οἱ ἐκκαθαρίσεις οὐδὲν ἄλλο ἀποτέλεσμα εἶχον παρὰ μόνον τοῦτο: Νὰ ταλαιπωροῦν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἀλλὰ τελικῶς νὰ καταλήγουν καὶ εἰς τὴν ἐξάρθρωσιν τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Διότι αἱ Κυβερνήσεις ἀργὰ ἢ γρήγορα ἐξηναγκάζοντο ἐκ πολιτικῶν λόγων νὰ ἐπαναφέρουν τοὺς μὲν καὶ ν' ἀπολύουν τοὺς δέ, μέχρις ὅτου ὑπεχρεώθησαν ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ τοὺς ἐπαναφέρουν συλλήβδην ὅλους.

Συνεπῶς τί ἐπετεύχθη μὲ τὰς τοιούτου εἴδους ἐκκαθαρίσεις ἢ διώξεις; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προηγουμένως εἴπομεν: Ταλαιπωρία τῶν ὑπαλλήλων, ὅλων τῶν ὑπαλλήλων, ἐξάρθρωσις τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ κατ' ἀκολουθίαν ταλαιπωρία τοῦ λαοῦ, τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου καὶ ὡς κατακλεὶς ὅλων αὐτῶν ἤρχετο ἡ χρεωκοπία, ἡ ἀνατίναξις εἰς τὸν ἀέρα ὅλων τῶν οἰκονομιῶν τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τώρα πάλιν ἐκκαθάρισις, ἄλλη ταλαιπωρία, νέος σάλος, καινούργια ἐξάρθρωσις τῆς κρατικῆς μηχανῆς! Ποῦ πηγαίνομε; Τίποτε δὲν μᾶς συνετίζει ἐμᾶς; Τίποτε δὲν μᾶς παραδειγματίζει; Ἡ κακὴ πεῖρα τοῦ προσφάτου παρελθόντος δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ μᾶς δείξῃ τὸν δρόμο τὸν ὀρθό; Νὰ μᾶς συνεφέρῃ; Νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ σκεφθῶμεν, νὰ μελετήσωμε τὰ ζητήματά μας, νὰ νοικοκυρευθῶμεν τέλος πάντων κάμμιὰ φορά; Ὅλο στὸ γκρεμὸ θὰ πηγαίνωμε; Ἐθελοντὲς στὴν καταστροφή; Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ διαλυθοῦμε! Τί κακὸ εἶναι αὐτὸ ποῦ μᾶς δέρνει; Ποιὰ κακὴ μοῖρα μᾶς καταδιώκει;

Κι ὅμως ἔχομε φθάσει σὲ ἀδιέξοδο! Ὁ προϋπολογισμός, ὁ σακάτης ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἀντέχει πλέον νὰ μᾶς ζήσῃ ὅλους. Πρέπει νὰ γίνῃ κάτι. Πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ λύσις. Λύσις ὅμως ποὺ δὲν θὰ στηλίζεται σὲ ἀντισυνδικαλιστικὲς ἐνέργειες: «Φύγετε σεῖς νὰ ζήσωμε ἐμεῖς!» ἢ φύγετε σεῖς νὰ προαχθῶμεν ἡμεῖς!

Ὁ συνδικαλισμὸς δὲν δέχεται τὰ συνθήματα αὐτά. Διότι συνδικαλισμὸς θὰ εἰπῇ θυσία, ἀλληλεγγύη, ἀγάπη καὶ ὄχι ἱκανοποίησις ἀτομικῶν βλέψεων καὶ φιλοδοξιῶν. Ὁ συνδικαλισμὸς στηρίζεται ἐπὶ ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὰς κρισίμους διὰ τὸ Ἔθνος καὶ τοὺς ὑπαλλήλους περιστάσεις νὰ λαμβάνῃ θέσιν σαφῆ καὶ νὰ διαφωτίζῃ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην περὶ τῶν ληπτέων μέτρων. Διαφυλάσσει δὲ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ὅλα τὰ κεκτημένα καὶ ἐξορμᾶ διὰ νέας κατακτήσεις. Δὲν παραδίδεται ἄνευ ὅρων! Διότι ὁ συνδικαλισμὸς δὲν πολιτεύεται. Δὲν ἀνήκει σὲ κανένα κόμμα. Ἀνήκει εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὸ ἔθνος ἐξυπηρετεῖ. Δὲν δρᾷ συνωμοτικῶς, οὔτε κινεῖται εἰς τὸ σκοτάδι. Ἡ ἀληθὴς δρᾶσις τοῦ συνδικαλισμοῦ γίνεται ὑπὸ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου.

Πλανῶνται λοιπὸν ὅσοι προσπαθοῦν νὰ ἐμφανίσουν τὸν δημοσιοϋπαλληλικὸν συνδικαλισμὸν ἔχοντα ἐλατήρια ταπεινὰ ἢ τὸ χείριστον ἀντικυβερνητικά. Ὁ δημοσιοϋπαλληλικὸς συνδικαλισμὸς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πράξεις ἀφθάστου ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ἰδίως κατὰ τὴν μεταπελευθερωτικὴν περίοδον καὶ κατ' ἐξοχὴν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ συμμοριτοπολέμου. Καὶ εἶναι ἀκόμη εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου, ὅτι μεταπελευθερωτικῶς μόνον αὐτὸς ἐνεφάνισε εἰς τὰς ἑκάστοτε κυβερνήσεις ὅλα τὰ ὑγιᾶ συνθήματα τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας μας.

Μόνον οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ 1946 καὶ ἐντεῦθεν ἐπανειλημμένως ἀνεκίνησαν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ διὰ τῶν ὀργανώσεών των ἐπιμόνως ἐζήτησαν νὰ δοθῇ μία λύσις. Ἐπιμόνως καὶ φορτικῶς αἱ ὑπαλληλικαὶ ὀργανώσεις ἐζητοῦσαν νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τοὺς διορισμούς, εἰς τοὺς ἀθρόους διορισμούς! Νὰ σταματήσῃ ἡ δημιουργία νέων ὑπουργείων καὶ νέων ἀχρήστων ὑπηρεσιῶν. Νὰ σταματήσῃ ἡ μεταπολεμικὴ μανία τῆς σπατάλης τοῦ δημοσίου χρήματος. Νὰ περικοποῦν πολλὲς ἄσκοπες κρατικὲς δαπάνες, νὰ σταματήσῃ ὁ «τουρισμὸς» τῶν χιλιάδων ἡμετέρων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ὁ ἀριθμὸς τῶν κρατικῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα εἶχον πλημμυρίσει τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἠμπόδιζον καὶ τὴν κυκλοφορίαν τῆς πόλεως.

Μὲ λίγα λόγια οἱ δημοσιοϋπαλληλικὲς ὀργανώσεις ἐζητοῦσαν νοικοκυριό, περισυλλογή, «νὰ ἁπλώσωμε τὰ πόδια μας, ὅσο φτάνει τὸ πάπλωμά μας», ὅπως λέει ὁ σοφὸς λαός μας.

Ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθησαν. Δὲν ἐλήφθησαν κἂν ὑπ' ὄψιν αἱ ὑποδείξεις των. Τώρα ποὺ περιήλθομεν εἰς πλῆρες ἀδιέξοδον, εἰς τὸ ἀπροχώρητο, τώρα καλοῦνται οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ πληρώσουν τὰ σπασμένα τῶν ἄλλων! Γιατί; Διότι ἁπλούστατα ἐφευρέθη ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὡς μοναδικὸν ἐλιξήριον διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου μας ἡ ἀναστάτωσις τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἡ ἐκκαθάρισις. Ἡ εὔκολος, ἀλλὰ πολὺ ἐπικίνδυνος λύσις. Ἀλλὰ εἴπαμε! Ἡ ἐκκαθάρισις ὡς πολιτικὸν μέτρον εἶναι τὸ περισσότερον ἄστοχον, ἀλλὰ καὶ ἐθνικῶς πολὺ ἐπιζήμιον. Διότι ἡ ἀποκεφάλισις τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς ἡγεσίας ἐν μιᾷ νυκτί, θὰ ἐπιδράσῃ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ θὰ δημιουργήσῃ κενὸν δυσαναπλήρωτον. Καὶ εἶναι ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου ὅσοι πιστεύουν, ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τῆς ἡγεσίας εἶναι ζήτημα ὡρῶν! Δὲν ἀντικαθίσταται δυστυχῶς ἀκινδύνως ἡ ἡγεσία ἀπὸ τῆς μιᾶς ὥρας εἰς τὴν ἄλλην!

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ καθαρῶς οἰκονομικῆς πλευρᾶς ἐὰν ἐξετασθῇ ἡ ἐκκαθάρισις, δὲν πρόκειται ν' ἀποδώσῃ τίποτα! Δὲν πρόκειται κἂν νὰ καλύψῃ τὰ τεράστια κενὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔστω καὶ ἐὰν ἐπακολουθήσῃ κατάργησις ἀντιστοίχως θέσεων καὶ βαθμῶν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς πυραμίδος! Διότι θὰ βρεθῇ συντομώτατα εἰς τὴν ἀνάγκην τὸ Κράτος νὰ διορίσῃ ὑπαλλήλους καὶ κυρίως ἐκπαιδευτικούς. Καὶ τότε θὰ συμβῇ τὸ ἑξῆς περίεργον! Μὲ τὴν ἔξοδον τῶν ὑπαλλήλων ὁ προϋπολογισμὸς θὰ κερδίζῃ τὸ 20 ο/ο τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐξερχομένου, διότι τὸ 80 ο/ο θὰ τὸ παίρνῃ ὁ ὑπάλληλος, ἤτοι κατὰ μέσον ὅρον τὸ κέρδος τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἀνέρχεται εἰς 400.000 δραχμὰς περίπου, ἐνῶ παραλλήλως τὸ Κράτος θὰ διορίζῃ ὑπαλλήλους μὲ 800.000 δραχμὰς μηνιαίως!

Τότε ποίαν οἰκονομικὴν ὠφέλειαν θὰ ἀποκομίσῃ ὁ προϋπολογισμὸς ἀπὸ τὴν περίφημον αὐτὴν ἐκκαθάρισιν; Οὐδεμίαν. Γιατὶ λοιπὸν πρέπει νὰ γίνῃ; Γιατὶ ἐμφανίζεται ὡς τὸ μοναδικὸν φάρμακον τοῦ ἀρρωστημένου προϋπολογισμοῦ μας; Ἀπὸ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΕ' ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας (ἄρθρον 25) καλοῦμεν τὰ μέλη τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος εἰς τὴν ΚΕ' Γενικὴν Συνέλευσιν ἐν Ἀθήναις τὴν 6ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 8 π. μ. μὲ τὴν κάτωθι ὁριστικὴν ἡμερησίαν διάταξιν. (Διάρκεια τῆς συνελεύσεως 6—12 Ἰουλίου 1953).

Θέμα 1ον.— Λογοδοσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς τῆς Ὀργανώσεως κατὰ τὸ λῆγον ὁμοσπονδιακὸν ἔτος 1952—1953.

Θέμα 2ον.—Ἐκπαιδευτικά.

α') Καταπολέμησις τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα. β') Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ἀγροτικὸς προσανατολισμός. γ') Ὡρολόγιον καὶ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. δ') Πρότυπα σχολεῖα. ε') Μαθητικαὶ κατασκηνώσεις. στ') Διοίκησις τῆς Ἐκπαιδεύσεως. ζ') Ἀναγνωστικὰ καὶ βοηθητικὰ βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου. (Πρότασις Συλλόγου Δημοδιδασκάλων Δωρίδος).

Θέμα 3ον.— Ἐπαγγελματικά.

α') Δημοσιοϋπαλληλικὸς Κῶδιξ. β') Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα (Ταμεῖον Ἀρωγῆς, Μετοχικόν, Προνοίας). γ') Ἐπίδομα βιβλιοθήκης καὶ ἄλλα οἰκονομικὰ αἰτήματα τοῦ κλάδου. δ) Συνταξιοδοτικὸς Κῶδιξ. ε') Διάκρισις καὶ ἀντιμετώπισις τῶν σοβαρωτέρων αἰτημάτων τοῦ κλάδου (Πρότασις Συλλόγου Λευκάδος).

Θέμα 4ον.—Ὀργανωτικά.

α') Ὀργάνωσις τῶν συλλόγων. β') Ὀργάνωσις τῶν γραφείων τῆς Διδ)κῆς Ὁμοσπονδίας. γ') Διδασκαλικὸν Βῆμα. δ') Τροποποίησις ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας. (Ἀπάλειψις τοῦ ἐδ. 1 τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 25). Προσθήκη ζ' § εἰς ἄρθρον 25. (Πρότασις Συλλόγου Ἀργολίδος). Προσθήκη δ' § εἰς ἄρθρον 15 καὶ ζ' § εἰς ἄρθρον 32, ἀντικατάστασις β' § τοῦ ἄρθρου 33. (Πρότασις Συλλόγου Ἰωαννίνων). Προσθήκη φράσεως εἰς τὸ τέλος 31 τοῦ ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ. (Πρότασις τοῦ Συλλόγου Λευκάδος). ε') Σχέσεις μὲ τὰς ἄλλας δημοσιοϋπαλληλικὰς ὀργανώσεις. Συμμετοχὴ εἰς αὐτάς. Ὑπόδειξις ἀντιπροσώπων.

Θέμα 5ον.—Μέγαρον τῆς Ὁμοσπονδίας.

Θέμα 6ον.—Προτάσεις τῶν Συλλόγων.

Θέμα 7ον.—Σύνταξις τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τὸ ὁμοσπονδιακὸν ἔτος 1953—54.

Θέμα 8ον.—Ἀρχαιρεσίαι.

ψύχωσιν; Ἀπὸ κακὸν ὑπολογισμόν; Ἀπὸ συμφέρον ὡρισμένων ἴσως ἐνδιαφερομένων, ποὺ ἐπιδιώκουν τὴν ταχεῖαν ἔστω ἀλλὰ ἀνώμαλον ἄνοδόν των; Δὲν γνωρίζομεν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐνδιαφερόμεθα νὰ τὸ μάθωμεν. Αὐτὰ ἂς τὰ ἐξετάσουν οἱ ἁρμόδιοι.

Ἡμεῖς διαπιστώνομεν μίαν κατάστασιν καὶ φρονοῦμεν, ὅτι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐνδιαφέρεται πράγματι νὰ ἐξυγιάνῃ τὸν κρατικὸν ὀργανισμὸν ἀπὸ τὰ σαπρὰ στοιχεῖα, ὅπου ὑπάρχουν τοιαῦτα, ἔχει πλήρη εὐχέρειαν μὲ τὴν ὑπάρχουσαν νομοθεσίαν καὶ μὲ τὰ ἤδη ὑφιστάμενα ὑπηρεσιακὰ συμβούλια νὰ ἀποπέμψῃ ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ὅλους τοὺς ἀχρήστους, τοὺς τεμπέληδες, τοὺς ἐμπορευομένους τὴν θέσιν των καὶ κάθε ἄλλον δημόσιον λειτουργόν, ποὺ ἐλησμόνησε τὸν ὅρκον του! Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν οὐδεὶς λόγος νὰ δημιουργήσωμε νέαν ἀναστάτωσιν, ἄλλας διώξεις, νέον κῆπον κλαυθμῶνος!

Ὁ Στρατάρχης, ὁ ἔνδοξος καὶ τιμημένος Στρατάρχης, στοὺς ὤμους τοῦ ὁποίου ἐναπέθεσεν ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅλας τὰς ἐλπίδας του, ἂς ἐπέμβῃ διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸ αὐτό, τὸ ὁποῖον ὑποσκάπτει ἀνεπανορθώτως αὐτὰ ταῦτα τὰ θεμέλια τοῦ Κράτους μας καὶ δημιουργεῖ ὅλας ἐκείνας τὰς προϋποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐὰν ὠφελήσουν, θὰ ὠφελήσουν μόνον τοὺς ὑπούλους ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος μας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΣΥΛΛ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ διὰ τὴν ΚΕ'. Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Κλάδου.

Προτείνουν ὅπως συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ θέματα τῆς ὁριστικῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ΚΕ'. Γενικῆς Συνελεύσεως τὰ κάτωθι:

Θέμα 4ον: Ὀργανωτικά. Παράγρ. δ'. τροπ. Καταστατ. 1) εἰς τὸ ἄρθρ. 15 νὰ προστεθῇ νέα τετάρτη παράγραφος:

«. . . δ) οἱ συγγραφεῖς ἢ οἱ ἐκδόται διδακτικῶν βιβλίων, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Δημοτ. Σχολείων».

Ἡ σημασία τῆς παραγράφου αὐτῆς εἶναι πρόδηλος. Διότι ἐκλεγόμενος εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας συνάδελφος συγγραφεὺς ἢ ἐκδότης διδακτικῶν βιβλίων, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐργασθῇ ἢ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν λίαν τιμητικὴν αὐτὴν θέσιν του πρὸς διάδοσιν τῶν βιβλίων του καὶ οὐχὶ πρὸς ὁλόψυχον ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κλάδου, ὅπως οὗτος θέλει, ἀναδεικνύων αὐτὸν εἰς τὴν Διοίκησιν. Συνεπῶς ἡ παράγραφος αὕτη ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ προλάβῃ, τυχόν, καταρράκωσιν τῆς Ἱερᾶς Ἀποστολῆς τῆς Διοικήσεως τῆς Διδ. Ὁμ)δίας, τὰ μέλη τῆς ὁποίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἀδιάβλητα καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ Κλάδος νὰ προσβλέπῃ πάντοτε μετὰ τῆς προσηκούσης ἐμπιστοσύνης.

2) Εἰς τὸ ἄρθρον 32 νὰ προστεθῇ ὡς ζ'. παράγραφος. «. . . ζ) Ἀνακηρύσει τὰ ἐπίτιμα μέλη, τοὺς δωρητάς, εὐεργέτας, μεγάλους εὐεργέτας κλπ. τῆς Ὁμοσπονδίας ἢ τοῦ κλάδου, κατόπιν ἠτιολογημένης εἰσηγήσεως εἰδικῆς, ἐκ μελῶν της ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης τῇ προτάσει τῆς Διοικήσεως, τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ Συλλόγων καὶ ἀναγραφομένης εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Καταστατικοῦ» καὶ 3) τοῦ ἄρθρου 33 ἡ β' παρ. ν' ἀντικατασταθῇ ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 33 «..... β) Αἱ δωρεαὶ καὶ ἐνισχύσεις ἀτόμων, Συλλόγων καὶ διαφόρων ὀργανισμῶν ὡς καὶ τὰ κληροδοτήματα».

Καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω δύο ἄρθρων 32 καὶ 33 εἶναι ἀναγκαία, διότι τὸ Καταστατικὸν εἶναι ἀτελὲς ὡς μὴ ὑπολογίζον ἔσοδα ἐκ δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων, πρᾶγμα οὐχὶ σωστὸν καὶ μὴ προβλέπον διακεκριμένας θέσεις διὰ τὰ ἄτομα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα συμβάλλουσιν ἠθικῶς ἢ ὑλικῶς πρὸς εὐόδωσιν τῶν προσπαθειῶν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἀνύψωσιν τοῦ Λοϊκοῦ Σχολείου καὶ τοῦ ἐργάτου του. Ἡ ἀπουσία τῶν ἀνωτέρω δυνάμεων ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ ἐνῶ δημιουργεῖ καὶ τὸν κίνδυνον νὰ παραλείπωνται, ἢ καὶ νὰ λαμβάνωνται ἐπιπόλαιαι ἀποφάσεις, διὰ παρόμοια σοβαρὰ ζητήματα ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δεσμεύει ἢ δὲν ὑποχρεώνει τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας ὅπως φροντίζῃ καὶ διὰ τὴν καὶ ἐκ τῶν ἄνω πηγῶν ἀντλησιν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἐνισχύσεων αὐτῆς καὶ τοῦ Κλάδου.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 25-4-1953

Ὁ Πρόεδρος **Ἐξαρχόπουλος**

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓ. ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Πρᾶξις 23η

Ἐν Ἄργει καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου, σήμερον τὴν 25 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1953 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ τὴν 4 μ. μ. ὥραν συνελθὸν τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν, συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 79)24 53 προσκλήσεως τοῦ Προέδρου καὶ εὑρεθὲν ἐν ἀπαρτίᾳ, προσελθόντων ἁπάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, προβαίνει εἰς συζήτησιν τοῦ ἐν τῇ προσκλήσει ἀναφερομένου θέματος ἤτοι «προσθήκη καὶ ζ' παρ. εἰς τὸ 25 ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας» καθοριζούσης τὰ χρονικὰ ὅρια συζητήσεως τῶν θεμάτων τῆς τακτικῆς, κατὰ μῆνα Ἰούλιον, Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Κλάδου.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου εἰσηγούμενος λέγει τὰ ἑξῆς:

Κύριοι συνάδελφοι,

Ἐκ τῆς λογοδοσίας πάντων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ συνδέσμου κατὰ τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τοῦ Κλάδου ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐκ τῆς ἐρεύνης ἣν δύναταί τις νὰ κάμῃ εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν Γεν. τούτων Συνελεύσεων ἀφ' ἑτέρου, καταφαίνεται ὅτι αἱ συζητήσεις, ἐπὶ τοῦ πρώτου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως διαρκοῦν πολλάκις καὶ μέχρι τῆς παραμονῆς τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν ταύτης, παρὰ τὴν θέλησιν ἀσφαλῶς τῶν περισσοτέρων ἀντιπροσώπων καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἄλλων θεμάτων, ἅτινα δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι παρὰ πάντων θὰ θεωρῶνται ζωτικώτατα.

Ἐπειδὴ φρονῶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἡ τακτικὴ αὕτη προτείνω ὅπως ὁ Σύνδεσμός μας ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν τὴν ἀκόλουθον πρότασιν ἵνα συμπεριληφθῇ μεταξὺ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς προσεχοῦς ΚΕ' Γενικῆς Συνελεύσεως, καὶ ἔχουσαν οὕτω:

«Ἄρθρον 25 παρ. ζ'. Τὸ πρῶτον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, τῆς κατὰ μῆνα Ἰούλιον τακτικῆς Γεν. Συνελεύσεως «λογοδοσία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κλπ.» νὰ ἐξαντλῆται ἐντὸς τῶν πρώτων δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ταύτης».

Τὸ Συμβούλιον μετὰ διεξοδικὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου ὁμοφώνως

Ἀποφαίνεται

Ἐπειδὴ καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον ἐκ τῶν λογοδοσιῶν τῶν ἑκάστοτε ἀντιπροσώπων κατὰ τὰς Γεν. Συνελεύσεις τοῦ Κλάδου ἔχει τὴν ἰδίαν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γνώμην, **συμφωνεῖ ὅπως ἡ ἀνωτέρω πρότασις ὑποβληθῇ πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ΚΕ' Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ ὡς θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τοῦ προτεινομένου δι' αὐτῆς περιορισμοῦ θὰ δοθῇ ἱκανὸς χρόνος πρὸς λεπτομερῆ συζήτησιν καὶ τῶν λοιπῶν ζωτικῶν ζητημάτων τοῦ Κλάδου, ἅτινα ὡς ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα (καὶ συμφώνως πρὸς τὴν λογοδοσίαν τῶν ἀντιπροσώπων) ἡ Γενικὴ Συνέλευσις λόγῳ ἐλλείψεως χρόνου διεξέρχεται ἐπιτροχάδην.**

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα ἥτις ἀναγνωσθεῖσα καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπογράφεται ὡς ἕπεται:

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Σ. Μούλος Δημ. Μελέτης

Τὰ Μέλη
Σ. Μαρούτσας, Γ. Ζούζιας, Σ. Γεωργόπουλος.

Διδάσκαλοι καὶ Μαθηταί,
Ἐκυκλοφόρησε τὸ βιβλίο:

"ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΧΘΗΤΕ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ"

Στρ. Μπακογεώργου, καθηγητοῦ

Περιέχει ὅλην τὴν ὕλην τὴν ὁποίαν θὰ ἐξετασθοῦν οἱ μαθηταὶ τῆς ἕκτης τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου ***γιὰ νὰ εἰσαχθοῦν στὸ Γυμνάσιο.***

Τιμᾶται δραχ. 8.000.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

ΘΕΜΑ Β'. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Καταπολέμησις τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ ἀριθμητικὰ δεδομένα τῶν εἰς τὴν χώραν μας ἀναλφαβήτων ἴσως δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστὰ κατὰ τὰ τελευταῖα μεταπολεμικὰ χρόνια. Πάντως αἱ διασταυρούμεναι διαπιστώσεις ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀναβιβάζουν τοὺς ἀγραμμάτους τῆς Πατρίδος μας εἰς ποσοστὸν 45 ο)ο ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ. Κατ' ἀναλογίαν μεταξὺ δύο Ἑλλήνων ὁ εἷς εἶναι ἀναλφάβητος. Εἶναι αὐτονόητον, ὅτι τὸ φαινόμενον αὐτὸ θὰ ἔχῃ πολὺ θλιβερὰ ἀποτελέσματα διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας, ἂν δὲν ληφθοῦν ἐγκαίρως τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν περιστολὴν τοῦ κακοῦ. Ἡ ἀγραμματοσύνη καὶ ἡ ἀμάθεια προκαλοῦν τὴν φτώχεια καὶ τὴν ἀρρώστεια καὶ ἐξ ἀντιθέτου πάλιν αὗται ὁδηγοῦν εἰς τὴν δυστυχίαν καὶ τὸν ἐκφυλισμόν.

Τὸ φαινόμενον τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἀναλφαβήτων εἶναι σήμερον παγκόσμιον ἐξ ἀφορμῆς τοῦ κλονισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπέφερε γενικὰ ὁ πόλεμος εἰς τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως ζητήματα. Ἕνεκα τούτου εἰς ὅλας τὰς χώρας τεράστιαι καταβάλλονται προσπάθειαι διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ κακοῦ. Θὰ ἦτο παράλειψις δὲ διὰ τὴν χώραν μας, τὴν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν μητέρα τῶν φώτων νὰ παραμείνῃ ἀπαθὴς πρὸ τοῦ τόσον μεγάλου καὶ σοβαροῦ αὐτοῦ **ἐθνικοῦ κινδύνου χωρὶς νὰ τείνῃ μὲ κάθε μέσον πρὸς τὴν καταπολέμησίν του καὶ τὴν περιστολήν του.**

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας θεωροῦσα τὸ φαινόμενον αὐτὸ ὡς στίγμα τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ ἐθνικὸν κίνδυνον καὶ ἔχουσα τὴν γνώμην, ὅτι ὁ διδασκαλικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ λάβῃ τὴν ἁρμόζουσαν θέσιν εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ ἀγῶνα ὥρισε τὸ θέμα τοῦτο **πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν ΚΕ' Γενικὴν Συνέλευσιν** καὶ εἰσηγεῖται **ἐν συντομίᾳ** τοὺς ἁρμόζοντας τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυτὸν νὰ συντελεσθῇ ὁ ἐθνοσωτήριος οὗτος ἀγών.

Ὑπὸ δύο μορφὰς παρουσιάζεται τὸ θλιβερὸν αὐτὸ φαινόμενον καὶ κατὰ δύο τρόπους δέον νὰ ἐνεργηθῇ ἡ καταπολέμησίς του.

Α'. Νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ ἡ παιδικὴ ἡλικία νὰ τροφοδοτῇ, ὡς γίνεται σήμερον, τὴν ἐνήλικον τοιαύτην **μὲ ὑπέρογκον** ἀριθμὸν ἀγραμμάτων. Ἵνα σταματήσῃ τὸ κακὸν ἀπαιτεῖται νὰ συντελεσθοῦν τὰ κάτωθι, εἰς τὰ ὁποῖα δέον νὰ βοηθῇ ἡ ἁρμόζουσα προσοχή.

1) Νὰ **ἱδρυθοῦν** δημοτικὰ σχολεῖα καὶ νὰ λειτουργοῦν κανονικῶς καὶ εἰς τοὺς πλέον ἀπομεμακρυσμένους συνοικισμοὺς τῆς χώρας μας **ἀνεξαρτήτως** τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν. **Οἱ ἐν λόγῳ** συνοικισμοί, ἀφθονοῦντες εἰς **τὴν** πατρίδα μας, ἐνισχύουν σημαντικὰ τὰς τάξεις τῶν ἀναλφαβήτων.

2) Νὰ ἐνεργηθοῦν ὅλαι αἱ προαγωγαὶ τῶν Δημοτικῶν σχολείων τῶν ἐχόντων πληθωρικὸν ἀριθμὸν μαθητῶν.

3) Νὰ γίνῃ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ προστίμου τοῦ ἐπιβαλλομένου εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν δι' ἄτακτον φοίτησιν.

4) Νὰ τεθῇ ἐπὶ καλυτέρων βάσεων ὁ θεσμὸς τῶν μαθητικῶν συσσιτίων, ὥστε ταῦτα νὰ ἀποτελοῦν πραγματικὴν βοήθειαν διὰ τὸ κακεκτικὸν καὶ ταλαιπωρημένον ἐκ τῆς πολεμικῆς δίνης Ἑλληνόπουλον.

Β'. Παραλλήλως πρὸς τὴν λῆψιν τῶν ἄνω μέτρων, πρέπει νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ ὅλων καὶ πρὸς τὸ ἄλλο σκέλος τῆς καταπολεμήσεως τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἤδη ἐνηλίκων ἀγραμμάτων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δέον νὰ ἱδρυθοῦν εἰς τὰ ἔχοντα μεγαλυτέραν ἀνάγκην τμήματα τῆς χώρας κατ' ἀρχὰς κέντρα λαϊκῆς ἐπιμορφώσεως, τὰ ὁποῖα σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἐπεκταθοῦν εἰς ὅλην τὴν χώραν. Εἰς ταῦτα, κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ἢ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας θὰ φοιτοῦν ἄρρενες καὶ θήλεις ἀγράμματοι ἡλικίας ἀπὸ 15—30 ἐτῶν. Κύριος σκοπὸς τῶν κέντρων αὐτῶν θὰ εἶναι ἡ μάχη κατὰ τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ. Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἐπιδιώκωνται καὶ γενικώτεροι τοιοῦτοι διὰ τῆς διδασκαλίας μαθημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ τείνουν πρὸς τὸν ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμόν, ἀναλόγως πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας τῆς περιοχῆς, χωρὶς δὲ ἐξαίρεσιν γεωργικὰ μαθήματα, ὡς καὶ τοιαῦτα ὑγιεινῆς καὶ ἀπαραιτήτως Ἐθνικῆς καὶ ἠθικῆς ἀγωγῆς. Αὐτονόητον τυγχάνει, ὅτι εἰς τὰ μεγαλείτερα τῶν τοιούτων κέντρων θὰ λειτουργοῦν χωριστὰ τμήματα ἀρρένων καὶ θηλέων. Εἰς ταῦτα διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἀναγνώσεως δέον νὰ μὴ χρησιμοποιῶνται τὰ διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Α' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ ἀλφαβητάρια, ἀλλ' εἰδικὰ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα νὰ συγγραφοῦν εἰδικῶς διὰ τοὺς ἐνηλίκους. Ἐπίσης δέον νὰ γίνηται χρῆσις ἐπ' αὐτοὺς εἰδικῶν βιβλίων καὶ διὰ τὰ ἄλλα μαθήματα. Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας εἰδικὴ ὑπηρεσία **καταπολεμήσεως** τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ, ἡ ὁποία σκοπὸν θὰ ἔχῃ **τὸν** καταρτισμὸν τῶν προγραμμάτων, συγγραφὴν εἰδικῶν βιβλίων καὶ ἐν γένει τὴν παρακολούθησιν τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν κέντρων τούτων. Εἰς τοὺς φοιτῶντας εἰς αὐτὰ θὰ παρέχηται δωρεὰν ἡ γραφικὴ ὕλη καὶ τὰ βιβλία.

Εἰς τὰ κέντρα ταῦτα θὰ διδάσκουν δημ)λοι ἐν ἐνεργείᾳ ἄρρενες καὶ θήλεις, καταβαλλομένης εἰς αὐτοὺς ἀναλόγου ἀποζημιώσεως δι' ἑκάστην ἐπὶ πλέον κεκανονισμένην ὥραν ἐργασίας παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ τοιούτου. Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες νὰ ὑποχρεωθοῦν διὰ Νόμου νὰ ἐνισχύσουν οἰκονομικῶς τὴν προσπάθειαν ταύτην τοῦ Κράτους καὶ ν' ἀναγράψουν εἰς τοὺς προϋπολογισμούς των τῆς ἀρχομένης χρήσεως 1953 — 1954 σχετικὸν κονδύλιον ὑπὲρ τῆς καταπολεμήσεως τοῦ Ἀναλφαβητισμοῦ. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὅμως τοῦ σοβαρωτάτου τούτου ἐθνικοῦ σκοποῦ, ἐπιβάλλεται, ὅπως ὁ δημ)λος ἀπαλλαγῇ πάσης ἄλλης προσθέτου ἐργασίας, μὴ ἐχούσης σχέσιν μὲ τὸ διδακτικόν του ἔργον.

Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ἀγροτικὸς προσανατολισμός.

Πολλάκις ἔχει τονισθῇ, ὅτι ἡ γεωργία εἶναι πηγὴ εὐτυχίας τῆς Πατρίδος μας. Ἂν ὅμως τοῦτο ἐλέγετο καὶ ἐπαναλαμβάνετο χωρὶς νὰ βοηθῇ ἡ πρέπουσα σημασία, ἄλλοτε εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, σήμερον ἐπιτακτικὴ ἐθνικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς νὰ στρέψωμεν πρὸς τὴν πλευρὰν αὐτὴν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν τὴν προσοχήν μας καὶ τὴν προσπάθειάν μας. Ἡ χώρα μας ἔχει ἀνάγκην νὰ γίνῃ γεωργικῶς αὐτάρκης. Ἐπιβάλλεται παντὶ σθένει ἡ αὔξησις τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς. Μὴ ἐπιτυχανομένης προόδου εἰς τὰς δύο πλουτοπαραγωγικὰς πηγὰς τῆς πατρίδος μας, τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας τὸ μέλον μας δὲν προοιωνίζεται εὐτυχές.

Ἵνα ἐπιτευχθῇ ὅμως ἀνάπτυξις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς τὸν τόπον μας δὲν εἶναι εὔκολον πρᾶγμα καὶ δὲν ἐξαρτᾶται μόνο ἐκ τῆς ὑλικῆς βοηθείας, ὡς πολλοὶ νομίζουσιν, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς ἡμᾶς ἔξωθεν. Τὰ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα θὰ εἶναι τότε μόνον ἱκανοποιητικά, ὅταν ἡ ἀγροτικὴ τάξις ἡ ἀποτελοῦσα τὰ 70 ο)ο τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ κινητοποιηθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ παράσχῃ τὴν αἰτουμένην συνδρομήν της πρὸς τὴν πατρίδα, δηλ. νὰ ἐπιτύχῃ τὴν αὔξησιν τῆς Γεωργικῆς παραγωγῆς. Καὶ τοῦτο, διότι αὐτὴ δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸ εὐχάριστον ἐκεῖνο σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπαιτοῦν αἱ σημεριναὶ συνθῆκαι νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθῆκον της καὶ διὰ τὴν εὐημερίαν αὐτῆς τῆς ἰδίας καὶ διὰ τὴν καθόλου προκοπὴν τοῦ Ἔθνους. Εὑρίσκεται αὐτὴ εἰς ἀδυναμίαν νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς συντελεστὴς προόδου, διότι δὲν ἐδόθη εἰς τὴν τάξιν αὐτὴν ἡ ἁρμόζουσα προσοχή. Δυστυχῶς ἡ ἀγροτικὴ μας τάξις ἡγνοήθη καὶ ἀπὸ τὸ κράτος ἀλλὰ κατὰ κυριώτερον λόγον καταφρονεῖται ἀπὸ τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ γενικὰ ἀποφεύγεται ἀπὸ τοὺς μορφωμένους. Μόνον μὲ λόγους διακηρύσσεται ἀπὸ πολιτικὰ πρόσωπα καὶ ἄλλους παράγοντας, ὅτι ἡ τάξις αὐτὴ εἶναι τὸ ἀσάλευτον ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν στήριγμα, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀγνότητα τοῦ Ἔθνους, χωρὶς νὰ καταβάληται παραλλήλως ἡ δέουσα προσπάθεια διὰ τὴν ἀξιοποίησή της καὶ τὴν εὐημερίαν της.

Σήμερα ὅμως ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχῆς μας πρὸς τὴν ὕπαιθρον, νὰ σταματήσωμεν τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας, τὸ δημιουργηθὲν μετὰ τὸν πόλεμον, καὶ τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ αὐξανόμενον πρέπει νὰ ἀναγκάσῃ τὸ Κράτος, νὰ τὸ προσέξῃ διότι αἱ συνέπειαι ἐκ τῆς ἀραιώσεως τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ θὰ εἶναι τρομακτικῶς ὀλέθριαι. Ὁ πληθωρικὸς καὶ δυσανάλογος ἀριθμὸς τῶν ἀστικῶν ἐπαγγελμάτων ὁ παρατηρούμενος σήμερον καὶ ὁλονὲν αὐξανόμενος θὰ ἀποβῇ καταστρεπτικὸς διὰ τὴν χώραν μας, ἐφόσον τείνει νὰ διασαλευθῇ ἡ ἁρμονικὴ ἰσορροπία μεταξὺ ἐργαζομένων τάξεων καὶ τῶν παρασιτικῶν ὀργανισμῶν.

Ἀξιοποίησις τῆς ζωτικότητος τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας δύναται νὰ γίνῃ μὲ δύο τρόπους: α) μὲ τὴν παροχὴν ὑλικῆς βοηθείας καὶ β) μὲ τὴν παροχὴν τῶν ἀπαραιτήτων γεωργικῶν γνώσεων, καὶ διὰ τὰς ὁποίας αἰσθάνεται δίψαν ὁ ἀγρότης μας καὶ διὰ τῶν ὁποίων θὰ βελτιώσῃ τὴν ἐργασίαν του.

Διὰ τὸν πρῶτον τρόπον τῆς ὑλικῆς βοηθείας δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος ἐνταῦθα. Τονίζεται μόνον ὅτι ἡ παροχὴ μόνον ὑλικῶν μέσων δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ μονιμώτερα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ἄνευ τῆς παροχῆς καὶ τῶν γεωργικῶν γνώσεων. Μόνον διὰ τῆς παροχῆς τούτων ὁ γεωργὸς μας θὰ μορφωθῇ ἐπαγγελματικῶς, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν καὶ τὴν παρεχομένην εἰς αὐτὸν ὑλικὴν βοήθειαν νὰ χρησιμοποιῇ παραγωγικώτερον, ἀλλὰ καὶ μὲ συνείδησιν νὰ ἐκτελῇ ὅσα ἡ γεωργικὴ ἐπιστήμη διδάσκει. Δύο παράγοντες δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν μετάδοσιν τῶν γνώσεων αὐτῶν, ὁ γεωπόνος καὶ ὁ διδ)λος. Ὅπως ἔχουν ὅμως σήμερον αἱ συνθῆκαι ὑφ' ἃς ἐργάζεται ὁ γεωπονικὸς κόσμος τῆς χώρας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὁλοκλήρωσις ἑνὸς ἀπαραιτήτου προγράμματος, ἂν δὲν χρησιμοποιηθῇ τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ὁ ἐργάτης αὐτοῦ, ὁ δημοδιδάσκαλος. Ὁ δημ)λος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ζῇ καὶ παραμένει πάντοτε μεταξὺ τῶν ἀγροτῶν μας καὶ εἰς τοὺς πλέον ἀπομακρυσμένους συνοικισμοὺς τῆς χώρας μας, αὐτὸς ἔρχεται εἰς καθημερινὴν ἐπαφὴν καὶ συνάφειαν μὲ τὴν ἀγροτικὴν τάξιν. Οἱ δημ)λοι εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐκ τοῦ ἔργου των νὰ ζοῦν μεταξὺ τῶν 700 χιλιάδων ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν τῆς πατρίδος μας. Ἐπιβάλλεται ὅθεν νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ τῶν ἁρμοδίων καταλλήλως, ὥστε τὸ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ὁ δημ)λος νὰ ἀποβοῦν οἱ σπουδαιότεροι συντελεσταὶ διὰ τὴν γεωργικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας μας διὰ τῆς δημιουργίας ἐπαγγελματικῆς γεωργικῆς συνειδήσεως εἰς τὰ τέκνα τῶν γεωργῶν μας. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται ἔργα τινά:

1) Μεταρρύθμισις τοῦ προγράμματος τῶν Δημοτικῶν μας σχολείων, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὸν εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας ἡ μορφὴ τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου νὰ πλησιάζῃ τὴν μορφὴν τοῦ ἀγροτικοῦ λαϊκοῦ σχολείου. Ὅπως ἔχει σήμερον τὸ ἀναλυτικόν μας πρόγραμμα, τὸ ἀγροτόπαιδο κατὰ τὰ ἓξ ἔτη τῆς φοιτήσεώς του εἰς τὰ Δημοτικὰ σχολεῖον ἀκούει καὶ μανθάνει πάρα πολλά, πλὴν ὅμως διὰ τὴν γεωργίαν, τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν καὶ τὸν ἀγροτικὸν πολιτισμὸν δὲν μανθάνει τίποτε. Οὐδόλως σχεδὸν πλευρίζει τὸ πρόγραμμά μας σήμερον πρὸς τὰ ἀγροτικὰ ἐνδιαφέροντα. Ἡ ἀγροτικὴ μας τάξις δὲν συγκινεῖται καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται ὅσον πρέπει διὰ τὸ σημερινόν μας Δημοτικὸν σχολεῖον, διότι τοῦτο εἶναι σχεδὸν ξένον πρὸς τοὺς ἰδικούς της κόσμους. Ἡ τάξις αὐτὴ ζητεῖ σχολεῖον, τὸ ὁποῖον νὰ πραγματεύηται ἐκεῖνα τὰ ἰδανικὰ μέσα εἰς τὰ ὁποῖα αὐτὴ γεννιέται, μεγαλώνει καὶ δρᾷ καὶ μέσα εἰς τὰ ὁποῖα πεθαίνει (φύσις, βουνά, ποτάμια, χωράφια, ἀμπέλια, ζῶα, γεωργία, ἀγροτικὸ πολιτισμό, τοπικὴ ἱστορία καὶ λαογραφικὰ στοιχεῖα κλπ.).

2) Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκομεν, εἶναι καὶ ἡ δημιουργία σχολικοῦ κήπου, εἰς κάθε σχολεῖον. Ἡ σπουδαιότης καὶ ὁ σημαντικὸς ρόλος, τὸ ὁποῖον παίζει ὁ σχολικὸς κῆπος διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς νέας γενεᾶς, εἶναι περιττὸν νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα. Χωρὶς σχολικὸν κῆπον δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ σχολεῖον νὰ δώσῃ εἰς τὸν τρόφιμόν του, ὅσα στοιχεῖα ἀπαιτοῦνται, ἵνα μορφωθῇ ἐπαγγελματικῶς ἡ ἀγροτική μας ταξις καὶ ἀποβῇ αὐτὴ δημιουργικὸς παράγων τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Τὸ σχολεῖον μαζὶ μὲ τὰ προγράμματά του εἰς τὰς ἀγροτικὰς μας περιοχὰς καὶ τὸν σχολικόν του κῆπον δύναται νὰ λάβῃ τὴν μορφὴν τοῦ ζηλευτοῦ ἐκείνου τύπου σχολείου, τὸ ὁποῖον νὰ ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀτόμων καὶ τῆς κοινωνίας γύρω τους, ἀλλὰ κατὰ κυριώτερον λόγον νὰ ἀνταποκρίνηται εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἀγροτικῆς τάξεώς. Ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἐνίσχυσις τῶν σχολικῶν κήπων πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου σκοποῦ, ὅστις δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἐξανθρωπιστικός, πατριωτικός, ἐθνικός, καὶ γενικῶς ἐκπολιτιστικός.

3) Ὑπεράνω ὅμως τούτων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία εἰς τὸ σχολεῖον διδασκάλου μὲ ἐνθουσιασμόν, μὲ ἀγροτικὴν συνείδησιν καὶ μὲ γεωργικὰς γνώσεις. Ἐπιβάλλεται πρῶτον ὁ ἴδιος ὁ διδ)λος νὰ γίνῃ θερμὸς ὑποστηρικτὴς πρὸς τὴν γῆν, νὰ τρέφῃ πρῶτον αὐτὸς τὴν πρέπουσαν ἐκτίμησιν πρὸς τὸ ἀγροτικὸν ἐπάγγελμα, ὥστε νὰ δύνατσι νὰ ἐμπνέῃ. Μόνον τοιοῦτος διδ)λος ὑπηρετῶν εἰς τὸ λαϊκὸν ἀγροτικὸν σχολεῖον, δύναται νὰ ἀποβῇ ὁ πνευματικὸς φάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ, νὰ ἀποβῇ τὸ σημεῖον, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἐκπορεύωνται αἱ προοδευτικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἰδέαι τῶν ἀγροτῶν μας.

Πρέπει ὅμως εἰ ἁρμόδιοι νὰ προσέξουν τὸν διδ)λον. Καὶ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρέπει ἡ διακοπεῖσα προσπάθεια, τοῦ νόμου 3600 «περὶ γεωργικῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν δη-

μοδιδασκάλων καὶ περὶ Κυριακῶν γεωργικῶν σχολείων», ἡ ὁποία ἀπέβλεπε, εἰς τὸ πῶς νὰ καταστήσῃ ἱκανὸν τὸν διδ)λον νὰ ἀποβῇ ὁ συντελεστὴς τῆς γεωργικῆς ἀναπλάσεως τῆς χώρας μας. Ὁ καταργηθεὶς εὐεργετικὸς θεσμὸς τῆς γεωργικῆς μετεκπαιδεύσεως πρέπει νὰ τεθῇ καὶ πάλιν σὲ ἐφαρμογὴν εἰς εὐρυτάτην κλίμακα καὶ μὲ ἐκτεταμένην προοπτικὴν διὰ τὴν τόσον σοβαρὰν ἀποστολὴν τοῦ δημ)λου καὶ πρὸς τὸν τομέα τοῦτον.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας ἔχουσα ὑπ' ὄψει της ὅτι ἡμεῖς οἱ δημ)λοι, οἱ ὁποῖοι ζῶμεν τὴν ἰδίαν ζωὴν μὲ τοὺς ἀγρότας μας, οἱ ὁποῖοι ἐπεράσαμεν καὶ περνοῦμεν τοὺς ἰδίους πόθους καὶ μόχθους καὶ ἀντιμετωπίζομεν τὰς αὐτὰς ἀνάγκας μὲ τὴν τάξιν αὐτήν, ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ τονίσωμεν ὁπόιαν σημασίαν ἀπὸ ἐθνικῆς πλευρᾶς ἐνέχει τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους νὰ στρέψουν τὴν προσοχήν των καὶ ὅλο τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον των πρὸς τὴν ὑπαιθρον ἐὰν θέλουν ν' ἀνακόψουν τὸ διαρκῶς ὀγκούμενον ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας.

Ὡρολόγιον καὶ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Τὸ γνωστὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐκδοθῇ κατὰ τὸ ἔτος 1913 καὶ τὸ ὁποῖον εἰσέτι ἰσχύει, χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν συνετέλεσεν εἰς τὴν προκοπὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ τὴν λύσιν πολλῶν προβλημάτων τῆς διδασκαλίας κατὰ τὰς παρελθούσας δεκαετηρίδας. Σήμερον ὅμως κατόπιν τῆς προόδου τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἡ Παιδαγωγικὴ καὶ ἡ Διδακτικὴ ἐπιστήμη δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ πλήρως τοῦ σκοποῦ του. Ἐπιβάλλεται ἡ μεταβολή του. Ἡ ἀναγκαιότης τῆς μεταβολῆς ἔχει τονισθῇ ἀπὸ ἐτῶν πρὸ τοῦ πολέμου.

Τὴν ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς του ἀναγνωρίζοντας τὸ Σον Ὑπουργεῖον Παιδείας διὰ τῆς πρὸ διετίας πρὸς ὅλας τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀρχὰς διαταγῆς του ἐζήτησεν τὴν γνώμην τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς χώρας σχετικῶς μὲ τὴν μεταρρύθμισιν, συμπλήρωσιν καὶ ἀνακαίνισίν του. Ἤδη δὲ κατόπιν τῆς συγκροτήσεως εἰδικῆς ἐπιτροπῆς πολυμελοῦς ἀποτελουμένης ἐξ Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων, Ἐπιθεωρητῶν Δημοτ. Σχολείων, Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν, ἡ ὁποία ἤρχισε τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ σπουδαιοτάτου θέματος ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας δὲν δύναται νὰ εἰσηγηθῇ περισσότερα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καθόσον ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι τὸ νέον Ἀναλυτικὸν καὶ Ὡρολόγιον πρόγραμμα, ὅπερ θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς θὰ πληροῖ ὅλας τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς χώρας μας καὶ θὰ εἶναι προσηρμοσμένον ταὐτοχρόνως καὶ πρὸς τὰ δεδομένα τῶν ἐπιστημῶν, αἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδιοῦ.

Πρότυπα σχολεῖα.

Ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν γενικῶς ἔχει ἐπιφέρει ἀλλαγὴν εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων. Ὡς ἦτο φυσικὸν μαζὶ μὲ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας ἔλαβον τραστίαν ἐξέλιξιν καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ αἱ ἐπιστῆμαι, αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νέας γενεᾶς. Ἰδιαιτέρας σημασίας ἐξέλιξιν ὑπέστη ἡ παιδικὴ ψυχολογία. Ὡς ἐκ τούτου νέαι θεωρίαι καὶ ἀντιλήψεις περὶ τοῦ παιδιοῦ ἐπέβαλον τὴν διαφοροποίησιν τῶν διδακτικῶν μεθόδων. Ἀπὸ ἐτῶν λοιπὸν παρέστη ἀνάγκη εἰς ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου νὰ δημιουργηθῇ τοιαύτη κοινωνιολογικὴ καὶ ψυχολογικὴ μόρφωσις καὶ κατάρτισις τῶν διδασκάλων, ὥστε νὰ ἱκανοποιοῦνται κατὰ τὴν διδακτικὴν ἐργασίαν αἱ σύγχρονοι ἀπαιτήσεις τῆς παιδαγωγικῆς. Τὸ παγκόσμιον τοῦτο ρεῦμα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἐπιδράσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς, ὥστε νὰ παραστῇ ἀναγκαία καὶ εἰς τὰ σχολεῖα μας ἡ εἰσαγωγὴ τῶν νέων διδακτικῶν μεθόδων.

Ἐπὶ τοῦ σημείου ὅμως τούτου πολλάκις ὑφίσταται κάποιος κίνδυνος χωρισμοῦ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Ἄλλοι θέλουν νὰ ἀκολουθήσουν κάτι τὸ νεώτερον καὶ ἄλλοι ἀρνοῦνται νὰ ἀκολουθήσουν κάθε νεωτεριστικὴν κίνησιν. Ἀρνοῦνται δέ οὗτοι εἴτε ἐξ ἰδιοσυγκρασίας νὰ ἀκολουθήσουν νέας κατευθύνσεις, εἴτε καὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι εὑρισκόμενοι μακρὰν τῶν κέντρων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρακολουθήσουν ἰδέας νέας. Παρίσταται ὅθεν ἀναγκαία ἡ ἐπέμβασις εἰς τοὺς καθυστερημένους καὶ εἰς ὅσους θέλουν νὰ παραμένουν προσκεκολλημένοι εἰς τὰ παλαιὰ σχήματα ἀγωγῆς. Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ παρουσιασθοῦν καὶ εἰς τοῦτους αἱ νέαι παιδαγωγικαὶ ἰδέαι.

> **Συνάδελφε, τὸ «Σπίτι τοῦ δασκάλου» περιμένει τὴν ἐνίσχυσή του. Πιστεύομε πὼς πρέβυμα θὰ τοῦ τὴν προσφέρῃς.**

Πολλοὶ δημ)λοι, ἐπειδὴ τὸ ἔργον εἰς τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν εἶναι ἰδιόμορφον, κατὰ γενικὸν κανόνα παρουσιάζονται συντηρητικοὶ ὡς πρὸς τὰς νέας μεθόδους διδ)λίας. Καὶ δεδικαιολογημένως. Ὁ "Ελλην δημ)λος, ὁ εὐσυνείδητος ἐργάτης τοῦ λαϊκοῦ σχολείου, θέλει νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἐκ τῆς ἐργασίας του ἱκανοποιητικὴν ἐπίδοσιν, ἔχει ἄλλως τε τὸ συναίσθημα μέχρι ποίου σημείου φθάνουν αἱ δυνάμεις του. Ἔχει δημιουργήσει τὸ σύστημά του, τὴ μέθοδό του. Δυσπιστεῖ σὲ ὅτι τοῦ προβάλλεται ὡς νέον καὶ αἱ ἀντιρρήσεις του ἐπ' αὐτοῦ στηρίζονται εἰς γεγονότα πραγματικά. Αἱ συνθῆκαι τῆς ἐργασίας του εἶναι διάφοροι ἀπὸ ἐκείνας. τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας του προβάλλεται ὡς πρότυπον καὶ τὸν προτρέπουν νὰ τὸ μιμηθῇ. Δυσκόλως υἱοθετεῖ μίαν νέαν μέθοδον, τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζει καλά. Ἀποφεύγει τὰ ἐπικίνδυνα πειράματα. Προτιμᾷ καλύτερον τὸ στερεὸν ἔδαφος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει συνηθίσει νὰ οἰκοδομῇ, ἀποφεύγει τὴν ὄμμον, ἤτις δύναται νὰ προξενήσῃ κινδύνους.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἔρχεται ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον παίζουν τὰ πρότυπα σχολεῖα. Σκοπὸς τους κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ σχετικοῦ Νόμου. «ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἀρτιωτέρας ἐπιμορφώσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δημοδιδασκάλων». Αὐτὰ πρέπει νὰ κάνουν τὸν δημ)λον νὰ παραδεχθῇ κάποιαν νέαν διδακτικὴν μέθοδον, ἀφοῦ αὐτὴ προσαρμοσθῇ κατὰ πρῶτον πρὸς τὰς συνθήκας τοῦ περιβάλλοντος. Ἀπὸ τὰ πρότυπα θὰ καταδειχθῇ ἡ ἀξία της, ἐκεῖ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς της θὰ ἐξαχθοῦν τὰ ἀποτελέσματά της. Αὐτὰ θὰ δώσουν τὴ δυνατότητα εἰς τὸν "Ελληνα δημ)λον νὰ στηρίζῃ τὴν παιδαγωγικήν του ἐνέργειαν ἐπάνω εἰς τὴν γνωριμίαν του μὲ τὸ παιδί. Ὁ βειλὸς ὡς τὴν ὥραν ἐκείνην διδάσκαλος ἀπ' αὐτὰ θὰ κεντριοθῇ καὶ θὰ λάβῃ θάρρος διὰ κοινωνικὴν μελέτην καὶ ψυχολογικὴν παρατήρησιν. Μὲ τὰ πρότυπα τέλος σχολεῖα θὰ χτυπηθῇ ἡ χειροκρατικὴ ἐργασία καὶ ὁ καταστρεπτικὸς ἐμπειρισμὸς θὰ ἀντικατασταθῇ μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν παρατήρησιν καὶ τὴν πειραματικὴν μέθοδον.

Ἡ σημασία τῶν προτύπων σχολείων ἔχει ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ μακροῦ. Ὁ πρὸ τοῦ πολέμου Α. Ν. 2029 τοῦ 1939 προέβλεψε τὸ πρῶτον τὴν ἵδρυσίν των. Δυστυχῶς ὁ πόλεμος δὲν ἐπέτρεψε τὴν λειτουργίαν των καὶ δὲν προέκυψαν οἱ ἐκ τῆς λειτουργίας των γόνιμοι καρποί.

Τὸ Σον Ὑπουργεῖον Παιδείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 97431)51 διαταγῆς του ἐζήτησε τὴν ἐπανεφαρμογὴν τῆς λειτουργίας τῶν προτύπων εἰς ἑκάστην ἕδραν ἐπιθεωρητοῦ Δημοτ. Σχολείων. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐκ μέρους τῶν ἐπιθεωρητῶν κατεβλήθη ἀρκετὴ προσπάθεια διὰ τὴν λειτουργίαν των. Ἐξ ἴσου ὅμως εἶναι ἀληθές, ὅτι πλεῖστοι συνάδελφοι εἰργάσθησαν πολὺ φιλοτίμως εἰς αὐτά. Πάντως τὰ δεδομένα ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε λειτουργίας των μᾶς ὁδηγοῦν νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐὰν τὰ πρότυπα σχολεῖα ἐξακολουθήσουν νὰ λειτουργοῦν καθ' ὃν τρόπον λειτουργοῦν εἶναι ἀμφίβολον ἂν θὰ προκύψωσιν ἐξ αὐτῶν τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα. Ἡ βάσις ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ἡ λειτουργία των ἦτο ἐσφαλμένη κατ' ἀρχήν. Ἁπλῆ μόνον μετωνομασία ἑνὸς σχολείου τῆς ἕδρας ἐπιθεωρητοῦ εἰς πρότυπον δὲν εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ὁ θεσμὸς οὗτος. Εἶναι δὲ γνωστόν, ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς ἕνα θεσμὸν ἀποκτᾶται ἐκ τῆς καλῆς τούτου ἐφαρμογῆς. Κακὴ δὲ ἐφαρμογὴ ἑνὸς θεσμοῦ, ἀντὶ καλοῦ, δύναται νὰ γίνῃ πρόξενος ἀνεπανορθώτου κακοῦ.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς ἑκάστην Ἐκπαιδ. περιφέρειαν τῆς χώρας νὰ ἱδρυθοῦν καὶ ὄχι ἁπλῶς νὰ μετονομασθοῦν, ἀνὰ ἓν μονοτάξιον καὶ ἓν πολυτάξιον σχολεῖον πρότυπον, τὰ ὁποῖα νὰ λειτουργοῦν ὑπὸ καλοὺς ὅρους καὶ καλὰς συνθήκας, ἂν ὄχι τὰς ἀρίστας. Ἐπειδὴ δυσβάστακτος εἶναι ὁ φόρτος τῆς ἐργασίας τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν Δημ. Σχολείων ἀπὸ διοικητικῆς καὶ καθοδηγητικῆς πλευρᾶς νὰ μὴ ἀνατεθῇ εἰς τούτους καὶ τὸ βάρος καὶ ἡ εὐθύνη τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐποπτείας τῶν προτύπων. Ταῦτα καλὸν θὰ εἶναι νὰ διατηροῦν ἀνεξαρτησίαν τινὰ ὑπαγόμενα διοικητικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἢ ἐὰν τοῦτο καθίσταται ἀδύνατον εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητήν.

Ἡ διεύθυνσις τούτων νὰ ἀνατίθεται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου εἰς ἱκανοὺς καὶ ἐπαρκῶς κατηρτισμένους δημοδιδασκάλους ἐκλεγομένους ἐκ πίνακος, τὸν ὁποῖον θὰ ὑποβάλῃ ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸ Σὸν Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ κατέχωσι τὸν βαθμὸν Διευθυντοῦ Β' καὶ Α' τάξεως. Εἰς τούτους θὰ ἀνατίθενται καὶ διοικητικὰ καὶ καθοδηγητικὰ καθήκοντα ἐπὶ ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῶν προτύπων. Οἱ διευθυνταὶ τῶν προτύπων λαμβάνοντες παρὰ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου συγκεκριμένας ὁδηγίας καὶ βασικὰς ἀρχὰς σχετικῶς μὲ τὴν διδακτικὴν μέθοδον καὶ τὰ προγράμματα, ἅτινα θὰ ἐφαρμόζουν εἰς τὰ πρότυπά των, ὑποχρεοῦνται κατ' ἔτος νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ ἓκ παιδευτικὸν Συμβούλιον τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν προτύπων των συμπεράσματα.

Εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστης Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα νὰ ἱδρυθῇ ἀνὰ ἓν πρότυπον ὀκτατάξιον σχολεῖον.

Μαθητικαὶ κατασκηνώσεις.

Ἡ σημασία τῶν μαθητικῶν κατασκηνώσεων, καθὼς εἶναι γνωστόν, εἶναι ὑψίστης σημασίας. Κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια δὲν ὑπάρχει περίπτωσις ἀσθενείας παιδιοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐδόθη παρὰ τοῦ ἰατροῦ ἡ συμβουλή, ὅτι εἶναι ἀνάγκη τὸ παιδὶ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ ὑπαιθρον, εἰς τὸ βουνό, κοντὰ εἰς τὴν θάλασσαν, σὲ δάσος. Καὶ εἶναι ἀληθές, ὅτι ἔχει συντελεσθῇ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης λίαν ἀξιόλογος ἐργασία παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Τὸ ζήτημα ὅμως τῶν μαθητικῶν κατασκηνώσεων καὶ παιδικῶν ἐξοχῶν δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν ἀπὸ ὑγιεινῆς πλευρᾶς εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ μάλιστα τῶν ἀπορωτέρων τάξεων. Πρέπει τοῦτο νὰ προσεχθῇ καὶ ἀπὸ τῆς κοινωνικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς καὶ μάλιστα τῆς ψυχικῆς θεραπείας τοῦ παιδιοῦ τῆς χώρας μας, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ψυχικὸν κλονισμὸν ἔχει ὑποστῇ κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Αἱ παιδικαὶ ἐξοχαὶ καὶ μαθητικαὶ κατασκηνώσεις δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, ὡς τόπος ὑγιεινῆς διαμονῆς τοῦ παιδιοῦ καὶ ὡς μόνον μέσον βελτιώσεως τῆς διατροφῆς του ἐπί τι χρονικὸν διάστημα, ἀλλὰ πρέπει ἐν ταὐτῷ νὰ θεωρῶνται αὐταὶ καὶ ὡς τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι δημιουργημένον εὔθυμον περιβάλλον ἄκρως ἀντίθετον τοῦ πολλάκις ἐκείνου, τοῦ ὁποίου τὴν ἀλεθρίαν ἐπίδρασιν ὑφίσταται τὸ παιδὶ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ του καὶ καὶ ὡς τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον καλλιεργοῦνται ἀπαραίτητοι κοινωνικαὶ ἄρεταί, τῶν ὁποίων ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην σήμερον ἡ κοινωνία μας.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι πρέπει νὰ προσεχθῶσιν τὰ ἑξῆς σημεῖα:

1) Νὰ περιέλθωσιν αἱ μαθητικαὶ κατασκηνώσεις ὅλων τῶν ἄλλων ὑπουργείων καὶ λοιπῶν ὀργανισμῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἁρμόδιον καὶ ὑπεύθυνον διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ διαφύλαξιν τῆς ὑγείας τῆς Ἑλλ. Νεολαίας.

2) Νὰ θεωρῆται ὁ χρόνος τῆς διαβιώσεως τῆς παιδιᾶς εἰς τὰς κατασκηνώσεις ὡς συνέχεια τῆς σχολικῆς ζωῆς καὶ ὄχι ὡς κάτι τὸ ξεχωριστὸν καὶ ξένον πρὸς τὴν τοῦ σχολείου ἐργασίαν.

3) Νὰ ἀνατίθενται τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ διευθύνσεως τῶν πάσης φύσεως μαθητικῶν κατασκηνώσεων εἰς πρόσωπα μὲ παιδαγωγικὰς γνώσεις καὶ ἰδιαιτέρως τοιαῦτα κατέχοντα καλῶς τὰ τῆς ψυχολογίας τοῦ παιδιοῦ. Οὐδεμίαν θέσιν δέον νὰ ἔχωσι πρόσωπα ξένα πρὸς τὸ παιδαγωγικὸν ἐπάγγελμα.

4) Εἰς ἑκάστην ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν νὰ λειτουργῶσι κατ' ἔτος ὄχι μία, ἀλλὰ δύο μαθητικαὶ κατασκηνώσεις ἢ καὶ τρεῖς τοιαῦται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, ὥστε νὰ ἐπωφελοῦνται τῆς εἰς τὸ ὑπαιθρον διαμονῆς ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλείτερος ἀριθμὸς ἑλληνοπαίδων.

5) Εἰ δυνατὸν εἰς ἑκάστην περιφέρειαν νὰ λειτουργῶσι ταὐτοχρόνως ἀνὰ μία ὀρεινή, ἢ μία παραθαλασσία κατασκήνωσις.

6) Ἑκάστη κατασκηνωτικὴ περίοδος νὰ διαρκῇ τοὐλάχιστον 5 ἑβδομάδας, ἐφόσον περισσότερος χρόνος τῶν δύο ἑβδομάδων εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν προσαρμογὴν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ περιβάλλον, εἰς ὃ μεταβαίνει πρὸς παραθερισμόν.

Διοίκησις τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου αἱ γνῶμαι τῶν ἁρμοδίων συμπίπτουσιν εἰς τὸ ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ συγχρονισθῇ ἡ Παιδεία τῆς χώρας μας, ἀναλόγως πρὸς τὴν πρόοδον, τὴν ὁποίαν λαμβάνουν καθημερινῶς αἱ ἐπιστῆμαι, αἱ ἀσχολούμεναι μὲ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν μόρφωσιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ ἀναλόγως πρὸς τὰς δημιουργουμένας συνθήκας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ. Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα προβλήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀπασχολοῦν τὴν Κυβέρνησιν μιᾶς χώρας πρέπει νὰ εἶναι καὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόβλημα. Σπουδαιότατον δὲ κεφάλαιον πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προβλήματος ἀποτελεῖ ἀνέκαθεν εἰς ὅλας τὰς χώρας σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ζήτημα τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι συγχρονισμὸς τῆς παιδείας, χωρὶς ταὐτόχρονον συγχρονισμὸν τοῦ Διοικητικοῦ συστήματος εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν θὰ εἶναι κάτι τὸ ὄχι ὀρθόν, τὸ ὄχι ἐπωφελὲς καὶ ἀποτελεσματικόν.

Τὸ νὰ προταθῇ ποῖα εἶναι ἡ ἁρμόζουσα λύσις ἤτις πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸ Διοικητικὸν Ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα, δὲν εἶναι τῆς στιγμῆς, οὔτε καὶ πρᾶγμα εὔκολον. Ὡς ὁδηγὸς πρὸς ἀποκρυστάλλωσιν θετικῆς γνώμης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ ἀπαύγασμα ἐμπεριστατωμένης μελέτης καὶ διαμορφωθείσης μέχρι τοῦδε σχετικῆς πείρας.

Καθὼς εἶναι γνωστόν, μέχρι σή-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΣΕΛΙΔΑ 10

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Δημοσιεύομεν σήμερον τὸ δεύτερον καὶ τελευταῖον μέρος τοῦ μαθήματος διὰ τὴν Προστασίαν τῆς Φύσεως.

Τὸ «Διδ. Βῆμα»

Μεγάλες καταστροφὲς τοῦ ἐδάφους συντελοῦνται καθημερινῶς σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς. Ὀνομάζονται διάβρωσις, ἀποξήρανσις, ἀποσάθρωσις. Συντελοῦνται σὲ ἑκατομμύρια τετρ. χιλιόμετρα καὶ λιγοστεύουν τὴν γονιμότητα τῆς γῆς. Ὀφείλονται στὴν ἐντατικὴ καλλιέργεια, στὴ μονοκαλλιέργεια καὶ στὰ ἰσχυρότατα μηχανικὰ μέσα, ποὺ λίγο-λίγο, σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἀντικαθιστοῦν τὰ πρωτόγονα ἐργαλεῖα, τὴν τσάπα καὶ τὸ φτυάρι, ποὺ χρησιμοποιοῦσαν οἱ προηγούμενες γενεές.

Γιὰ νὰ ἀντικαταστήσουν τὰ χαμένα ἐδάφη οἱ ἄνθρωποι ἔχουν σὰν πρόχειρο μέσο τὴν ἐκχέρωσι τῶν δασῶν. Ἔτσι θίγουν τὸ δεύτερο κεφάλαιον, τὸ κεφάλαιον Δάσος.

Τὸ δάσος ὅμως δὲν εἶναι μόνο ἕνας μεγάλος πόρος, ποὺ ἡ φύσις προσφέρει στὸν ἄνθρωπο γιὰ τὶς ἀνάγκες του σὲ ξυλεία καὶ σὲ ἄλλα δασοκομικὰ προϊόντα. Εἶναι τὸ μεγάλο ὅπλο τῆς φύσεως γιὰ τὴ συγκράτησι τοῦ ἐδάφους στὶς ἐπικλινεῖς ὀρεινὲς περιοχές.

Πολὺ λίγοι κατανοοῦν κατὰ βάθος τὸν φυσικὸ νόμο, ποὺ μέρα καὶ νύκτα ἐπιβουλεύεται τὸ γόνιμο ἔδαφος, ἰδίως στὰ βουνά. Οἱ βροχὲς παρασύρουν συνεχῶς τὸ ἔδαφος, καὶ ἡ διαβρωτικὴ δύναμις τοῦ νεροῦ (γεωλογικὴ διάβρωσις) εἶναι τεραστία.

Τὸ μόνο ὅπλο, μὲ τὸ ὁποῖον ἡ φύσις ἀναχαιτίζει τὴν καταστρεπτικὴ αὐτὴ δύναμη εἶναι τὸ δάσος. Τὰ δένδρα συγκρατοῦν μὲ τὶς ρίζες τους τὸ γόνιμο ἔδαφος καὶ λιγοστεύουν τὴν ταχύτητα τοῦ νεροῦ, ποὺ τὸ συμπαρασύρει.

Ἡ καταστροφὴ τῶν δασῶν ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ταχύτατη διάβρωσι τοῦ ἐδάφους, ποὺ τὰ δάση ἄλλοτε ἐκάλυπταν. Καὶ ἔτσι οἱ ἄνθρωποι **γιὰ πολὺ λίγο καιρὸ** μποροῦν νὰ χρησιμοποιήσουν τοὺς ἀγροὺς ποὺ θέλησαν νὰ δημιουργήσουν ἐκεῖ, ποὺ ἄλλοτε ὑπῆρχαν δάση. Ἔχει ὅμως ἡ καταστροφὴ τῶν δασῶν καὶ ἕνα πολὺ φοβερώτερο ἀποτέλεσμα, ποὺ πολλὲς φορὲς δὲν γίνεται ἀντιληπτὸ σ' αὐτούς, ποὺ ἐκχερσώσανε τὰ δάση, γιατὶ ἐκδηλώνεται σὲ περιοχές, ποὺ ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὴν περιοχή τους. Τὸ νερὸ τῆς βροχῆς κατρακυλώντας ταχύτατα ἐκεῖ ποὺ ἄλλοτε τὸ συγκρατοῦσαν τὰ δάση, προκαλεῖ πλημμυρες σὲ μακρυνὲς πεδιάδες. Τότε οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦν ν' ἀναχαιτίσουν τοὺς χειμάρρους, ποὺ ξεχύνονται ἀπὸ τὴν κοίτη τους μὲ ἀναχώματα. Αὐτὸ ὅμως εἶναι σὰν τὸ μόχθο τοῦ Σισύφου. Ὁ χειμαρρος θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀνυψώνῃ τὴν κοίτη του μὲ τὸ ἔδαφος, τὸ γόνιμο πολλὲς φορές, ποὺ ἡ φυσικὴ δύναμις τῆς ὑδραυλικῆς διαβρώσεως ἀποσπᾶ ἀπὸ μακρυνὰ βουνά, ἔστω καὶ μὴ ὁρατά, ποὺ τὸ ἀνθρώπινο χέρι ἢ οἱ μηχανὲς τοῦ ἀνθρώπου ἐκχερσώσανε.

Τὸ ὀρεινὸ ἔδαφος, ποὺ φεύγει εἶναι ἀναπόσπαστα δεμένο μὲ τὴ ζωὴ τοῦ δάσους. Ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Ὁμήρου εἶναι γνωστὸ πὼς μία ἐπιβλητικὴ ζώνη δασῶν προστάτευε τὴ μεσογειακὴ λεκάνη. Σήμερα τὰ ἐναπομένοντα ράκη αὐτῆς τῆς ζωτικῆς ζώνης ὁ ἄνθρωπος ἐξακολουθεῖ νὰ τὰ καταστρέφῃ.

Τὸ δάσος, τὸ μεγαλύτερο ἀγαθὸ γιὰ τὰ βουνά, γιὰ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ ἀπειρία ζώων, τὸ στοιχεῖο αὐτὸ ποὺ ρυθμίζει τὸ κλῖμα, ποὺ ἀναχαιτίζει τοὺς ἀνέμους, ποὺ γεννᾶ καὶ ρυθμίζει τὰ ὑπόγεια ὕδατα, καταστρέφεται ἀλύπητα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο.

Εἶναι ἤδη αἰῶνες πολλοί, ποὺ ὁ ἄνθρωπος καταστρέφει τὰ δάση γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς ὁλοένα αὐξανόμενες ἀνάγκες του σὲ ξυλεία καὶ δασικὰ προϊόντα καὶ τοὺς τελευταίους αἰῶνες γιὰ νὰ δημιουργήσῃ ἀγρούς. Τὸν παληὸ καιρὸ ἡ καταστροφὴ τῶν δασῶν γινόταν μὲ τὸ τσεκούρι καὶ τὸ πριόνι, καὶ τότε ἡ φύσις πρόφθαινε ν' ἀναπληρώνῃ ἐν μέρει τὰ κενά. Σήμερα γίνεται μὲ τὰ ἰσχυρότατα μηχανικὰ μέσα, ποὺ καταρρίπτουν, διανέμουν, ἐκφορτώνουν καὶ μεταφέρουν τὴν ξυλεία μὲ εὐκολία τρομακτική καὶ ἐξαφανίζουν διὰ παντὸς τὸ εὐλογημένο δάσος.

"Ενα ἀραβικὸ ρητὸ λέει: «Τὸ δάσος προηγεῖται τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἔρημος τὸν ἀκολουθεῖ». Τὴν ἀλήθεια τοῦ παλαιοῦ αὐτοῦ ρητοῦ ἐπιβεβαιώνουν τὰ ἐρείπια ἀρχαιοτάτων πολιτισμῶν, ποὺ βρίσκονται σήμερα στὴν καρδιὰ τῶν ἐρήμων.

"Αν οἱ πρόγονοί μας μὲ τὸ τσεκούρι καὶ τὴ φωτιὰ καταναλώσανε τόσο κεφάλαιον γόνιμης γῆς καὶ τόσο κεφάλαιον δασικό, ποιὰ ἐφιαλτικὴ δῆμι τοῦ κόσμου θὰ κληροδοτήσουμε στὶς ἐπερχόμενες γενεὲς ἐμεῖς, ποὺ τόσο ἰσχυροποιήσαμε τὶς μεθόδους τῆς καταστροφῆς; "Αν δὲν ἀγαπήσουμε περισσότερο καὶ δὲν προστατεύσουμε τὰ φυτά, ἀπὸ τὸ ταπεινὸ λουλούδι ὡς τὸ μεγαλοπρεπὲς κωνοφόρο;

"Ας προχωρήσουμε νὰ δοῦμε πῶς συμπεριφέρεται ὁ ἄνθρωπος ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον Βοσκή.

Πολλαπλασιαζόμενος ὁ ἄνθρωπος πάνω στὴ γῆ προκάλεσε καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν κατοικιδίων ζώων, ἐνῶ ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη κατώρθωσε νὰ νικήσῃ τὶς ἀσθένειες τῶν κτηνῶν, ἔτσι ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων μεγαλώνει σχεδὸν χωρὶς ὅρια. Αὐτὸ ὅμως γίνεται εἰς βάρος τοῦ πλούτου τῶν βοσκοτόπων. Κάποτε στὶς περισσότερες χῶρες ὑπῆρχε μιὰ ἰσορροπία μεταξὺ τῆς ἐπιφανείας τῶν βοσκοτόπων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοικιδίων χορτοφάγων ζώων, ποὺ ἔζουσαν ἐκεῖ. "Οταν ξεπεράσθηκε ἡ ἀνεκτὴ ἀπὸ τὴν φύσι ἀναλογία μεταξὺ κοπαδιοῦ καὶ λειβαδιοῦ, **τότε τὰ ζῶα**, ἀδυνατίζοντας, ἐπειδὴ οἱ ὅροι τῆς διαβιώσεως ἐγίνοντο λιγώτερο εὐνοϊκοί, ἄρχισαν νὰ γίνωνται θύματα ἀσθενειῶν. Ἡ κτηνιατρικὴ ὅμως ἐπιστήμη ἀνέτρεψε καὶ τὴν ἰσορρόπησι αὐτή. Ἔτσι τώρα τὰ λειβάδια πολὺ βοσκημένα, πολὺ ποδοπατημένα, ἀδυνατίζουν καὶ καταστρέφονται. Ἐμφανίζεται τότε ἡ διάβρωσις καὶ τὸ νερὸ σπανίζει ὅλο καὶ περισσότερο, καὶ τὸ κεφάλαιον Βοσκὴ καταστρέφεται καὶ αὐτό, ἀπὸ λάθος τῶν ἀνθρώπων.

Πῶς συμπεριφέρεται ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ κεφάλαιον ποὺ ἀποτελοῦν τὰ ἄγρια ζῶα; Ποῦ εἶναι ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ὡπλισμένος μὲ τὸ λίθινο τσεροῦρι καὶ τὸ ἀκόντιο φοβόνταν τὴ συνάντησι ἀγρίων ζώων, καὶ ἐκαυχᾶτο νὰ βγῇ νικητὴς σὲ μιὰ πάλη μαζί τους. Τὰ ὅπλα εἶναι σήμερα τόσο ἰσχυρὰ καὶ σίγουρα, καὶ οἱ παγίδες, ἰδίως στὴ χώρα μας, στήνονται μὲ τόση κακόβουλη ἐπινοητικότητα, ὥστε ὁ ἀγὼν δὲν εἶναι πλέον ἴσος. "Αν ἐπιζοῦν ἀκόμη σὲ μερικὲς περιοχὲς λίγα ἐλάφια ἢ ἀγριοκάτσικα, λαγοί, φασιανοὶ ἢ πέρδικες, εἶναι γιατὶ τὸ θέλουν οἱ Ἀρχὲς ἐπιβάλλοντας προστατευτικοὺς νόμους, εἴτε γιατὶ τὸ θέλουν, κάποτε, οἱ ἴδιοι οἱ κυνηγοὶ ἀπὸ σύνεσι.

Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ ψάρια, σήμερα, ποὺ τὰ συστήματα ἁλιείας τελειοποιοῦνται καὶ χρησιμοποιοῦνται ὅλες οἱ κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης, ὅπως οἱ ὑπερῆχοι, μὲ τοὺς ὁποίους ἀνακαλύπτεται στὴ θάλασσα κάθε κοπάδι ψαριῶν.

Τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς καταστάσεως ἐντείνονται συνεχῶς τὶς τελευταῖες δεκαετίες.

Δὲν ὑπάρχει πλέον περιθώριον ἀναμονῆς. Πρέπει γρήγορα ὁ ἄνθρωπος νὰ λάβῃ μέτρα.

Μποροῦμε ἄραγε κι' ἐμεῖς νὰ συμμετάσχουμε στὴ λύσι τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ προβλήματος, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῆς γενεᾶς μας καὶ ἰδίως τῶν ἐπερχομένων γενεῶν;

Ἀσφαλῶς. Πρῶτον γιατὶ ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ποὺ θὰ εἶναι τὰ θύματα τῶν μελλοντικῶν καταστροφῶν, ἔχουν συνείδησι αὐτοῦ, ποὺ τοὺς περιμένει, θὰ μπορέσουν νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς ἰθύνοντας νὰ λάβουν τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα, τὰ μέτρα ἐκεῖνα, ποὺ μιὰ νέα ἐπιστήμη, ἡ Οἰκολογία, ἀρχίζει νὰ ὑποδεικνύῃ μὲ συνεχῶς μεγαλύτερη ἀκρίβεια.

Δεύτερο, γιατὶ ὁ καθένας στὸν κύκλο του, ἂν εἶναι ἀστὸς ἢ ἀγρότης, πλούσιος ἢ ἄκληρος, ἰσχυρὸς ἢ περιωρισμένος σὲ μιὰ ταπεινὴ δουλειά, ἔχει νὰ παίξῃ τὸν ρόλο του στὴ σταυροφορία, ποὺ πρέπει ἐφεξῆς ὁ ἄνθρωπος ν' ἀναλάβῃ γιὰ τὴν προστασία τῆς μητέρας φύσεως.

Ὁ ἀγρότης θὰ εἶναι ὅσο ποτὲ προσεκτικὸς στὸ νὰ φροντίσῃ τὴ γῆ του. Ὁ νέος ποὺ ἑτοιμάζεται γιὰ ἀνώτερες σπουδὲς θὰ μελετήσῃ γεωπονία μὲ τὴ θέλησι νὰ συμβάλῃ στὴν προστασία τῆς ἀπειλουμένης εὐφορίας τῆς μητέρας αὐτῆς, ποὺ μᾶς τρέφει. Καθένας θὰ ἐπιζητήσῃ νὰ πληροφορηθῇ γιὰ τὶς αἰτίες τῶν κινδύνων τῆς διαβρώσεως, τῆς ἀποξηράνσεως, τῆς ἀποσαθρώσεως τῶν ἐδαφῶν, ποὺ φτωχαίνουν τὴν κληρονομιὰ μας, καὶ καθένας θὰ θελήσῃ νὰ μάθῃ τὸν τρόπο γιὰ νὰ καταπολεμήσῃ αὐτοὺς τοὺς κινδύνους.

Ὁ θάνατος ἢ ἡ φθορὰ τῶν ζώων καὶ φυτῶν ἔχουν ὡς μοιραία συνέπεια τὴν ἀλλοίωσι τῆς ὁμορφιᾶς τῆς φύσεως. Ἡ φύσις εἶναι ὡραία, ἡ ὁμορφιὰ της εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο πηγὴ χαρᾶς.

Ὁ καθένας μας πρέπει νὰ μὴ καταστρέφῃ αὐτὴ τὴν ὁμορφιὰ μὲ τὴν ἀμέλειά του ἢ μὲ πράξεις βανδαλισμοῦ.

Καὶ ὡς πρὸς τὰ ἄγρια ζῶα μποροῦμε νὰ ἐνεργήσουμε ἀποτελεσματικά. Πρῶτα ἀπ' ὅλα μὲ τὴ συμπεριφορά μας. "Ας εἶναι χαρὰ μας νὰ βάζουμε στὰ δένδρα φωλιὲς καὶ τεχνητὰ καταφύγια γιὰ τὰ πουλιά, ἀντὶ νὰ χαλᾶμε τὶς δικές τους φωλιές, καὶ ἀντὶ νὰ βάζουμε ξόβεργες γιὰ νὰ πιάσουμε καὶ νὰ βασανίσουμε στὴ σκλαβιὰ τὰ μικρὰ αὐτὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἂς ἱκανοποιήσουμε τὸ ἔνστικτο τοῦ κυνηγοῦ, ποὺ εἶναι ἔμφυτο σὲ πολλούς, μὲ τὸ νὰ ἐπιτύχουμε ὡραῖες φωτογραφίες τῶν ἐλεύθερων ἄγριων ζώων, πρᾶγμα, ποὺ θέλει πολὺ μεγαλύτερη ὑπομονὴ καὶ ἱκανότητα ἀπὸ τὸ νὰ πυροβολήσῃς ἕνα ζῶο ἢ νὰ τοῦ στήσῃς ἀνάνδρα παγίδες.

Σήμερα ποὺ δὲν ὑπάρχει πιὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἡ δικαιολογία τοῦ προσπορισμοῦ τῆς τροφῆς—ποὺ ὑπῆρχε γιὰ τοὺς πρωτόγονους προγόνους του κυνηγοὺς — πρέπει νὰ γίνῃ συνείδησις κάθε πολιτισμένου ἀνθρώπου, πὼς εἶναι ἀντίθετο μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὶς ἠθικὲς ἀρχὲς νὰ τὸ σκοτώνῃς γιὰ εὐχαριστησι.

Μποροῦμε ἀκόμη ὅλοι νὰ ἐνεργήσουμε μὲ τὴν προσωπική μας ἀντίδρασι. Τὸ σύνολο τῶν προσωπικῶν ἀντιδράσεων στὸ τέλος θὰ κινήσῃ τὴν κοινὴ γνώμη, θὰ συγκινήσῃ τοὺς ἰθύνοντας καὶ θὰ ἀνησυχήσῃ αὐτοὺς ποὺ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὶς ἐκμεταλλεύσεις, ποὺ γίνονται εἰς βάρος τοῦ συνόλου.

Ὁ καθένας μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ ἐνεργῇ γιὰ τὴν προστασία τῆς φύσεως. Πρῶτα μὲ τὸ καλό του παράδειγμα, ἔπειτα μεταδίδοντας τὶς γνώσεις του, σχετικὰ μὲ τὴν ἀνάγκη τῆς προστασίας καὶ σὲ ἄλλους. Θὰ συμβάλλῃ ἔτσι σ' ἕνα μεγάλο ἐθνικὸ ἔργο, τὴν διαφύλαξι τῆς ἑλληνικῆς φύσεως καὶ σὲ μιὰ παγκόσμια προσπάθεια ποὺ ἀποβλέπει στὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου.

ΟΤΑΝ ΠΡΥΤΑΝΕΥΗ Η ΑΔΙΚΙΑ

Κάποτε ὑπέβαλον διὰ τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Ζ' Ἐκπ. περιφερείας ἀναφορὰν παραπόνων πρὸς τὸ Σὸν Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, παραπονούμενος κατὰ τοῦ σ. προϊσταμένου μου κ. Σπετσιέρη, διότι ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον πενταετίαν δὲν ἠδύνατο νὰ μὲ ἐπιθεωρήσῃ εἰς Ρίολον, καίτοι τρὶς διῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἐπεθεώρησεν ὅλα τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα μὲ εἶχεν ὁρίσει τμηματάρχην.

Ὡς ὅμως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστέρων, ἀδίκως παραπονούμην. Ἀναγκάζομαι δὲ ἤδη νὰ ἀνακαλέσω τὴν ἀναφορὰν μου ἐκείνην, ἀμέτ!

"Οταν ὁ κ. Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς μὲ διώρισεν ἀναπληρωτὴν ἐπιθεωρητοῦ Ἀμαλιάδος, ὁ κ. προϊστάμενός μου μετέβη εἰς Ρίολον — τότε ὅρμησε τὴν αὐκαιρίαν—καὶ μὲ ἐπεθεώρησε ἀ π ό ν τ α. Μὲ ἐβαθμολόγησε μάλιστα, καὶ δὴ διδακτικῶς καὶ διοικητικῶς μὲ μεγάλην ἐπιεικειαν ἐ π α ρ κ ῆ. Καὶ δικαίως, διότι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον μετεκπαιδευθῇ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἐνῷ ἀντιθέτως οἱ προκάτοχοί του—μὴ μετεκπαιδευθέντα εἰσέτι—μὲ ἐβαθμολόγουν ὡς ἱκανὸν καὶ λίαν ἱκανὸν καὶ μοὶ ἀπέναντι γέρατα καὶ ἐπαίνους, λίαν ἱκανὸν μὲ ἐβαθμολόγησαν, ὡς ἀναπληρωτὴν Ἐπιθ)τοῦ. καὶ ὁ κ. Γενικός, ἐκτιμήσας τὴν θρᾶσίν μου.

Ἀποδίδων δὲ τὰ τοῦ Καίσαρος—Καίσαρι, ὁ ἀκριβοδίκαιος ἐπιθεωρητής μου, ὅταν ἴδρυε διὰ πρακτικοῦ του πρότυπον Σχολεῖον ἐν Πάτραις, δὲν ἐπρότεινε τοὺς β)λους ἐκείνους, ποὺ ἐβαθμολόγει ἀ ρ τ ί ο υ ς, ἀλλὰ τὸν ἐ π α ρ κ ῆ ὑποφαινόμενον, καὶ μάλιστα διὰ τὸ μονοτάξιον. "Ετσι δικαιοσύνην ἀνεδύτο.

Αὐτὰ τὰ λίγα πρὸς τὸ παρὸν διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ μόνον.

Βασίλειος Χρονόπουλος

Δ)ντὴς 11ου Δημ. Σχ. Πατρῶν

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ

Ὅλως ἀθόρυβα ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων Α' Ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Κερκύρας κ. Χαράλ. Θάνος πρόβαλε τελευταῖα ἀντὶ συνεδρίου μιὰν ἀσυνήθιστη Παιδαγωγικὴ ἐργασία, ποὺ τὴν παρακαλούθησαν ὅλοι οἱ δημοδιδάσκαλοι τοῦ τμήματος Λευκίμης.

Θέμα τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἦταν: Τὰ βασικώτερα μαθήματα στὴν Δ' τάξη μὲ τὸ παιγνίδι καὶ τὴ ζωή, δάσκαλος δὲ στὴν τάξη αὐτὴ ὁ κ. Τάκης Δάνος. Μέσα στὰ χρονικὰ ὅρια μιᾶς μισῆς ὥρας πλέχτηκαν σὲ μιὰ φυσικὴ καὶ ἀβίαστη ἑνότητα μὲ παιγνιώδη μορφὴ ἡ ἀνάγνωση, οἱ ἐκθέσεις, (γραφὴ καὶ διόρθωση αὐτῶν), ἡ Γραμματική, ἡ ἀριθμητικὴ καὶ τὸ τραγούδι.

Ἐπηκολούθησε ἀναλυτικὴ αἰτιολόγησις τῆς ἐργασίας, θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ τοποθέτησις. Ἐξόφθαλμη ὡστόσο ἦταν ἡ πρωτοτυπία της, τόσο ἀπὸ ἄποψη διδακτική, (τὴ διηύθυνε ἕνας μαθητής), ὅσο καὶ ἀπὸ ἄποψη περιεχομένου. Καὶ πολὺ δικαιολογημένα τονίστηκε ἀπὸ τὸ Διευθυντὴ τοῦ σχολείου κ. Ν. Παπαβλασσόπουλο, ὅτι ἡ ἐμπρακτη στροφὴ πρὸς τὴ σχολικὴ πράξη, ποὺ σημειώνεται, εἶναι κάτι, ποὺ τόσο ἔλειπε ἀπὸ τὸν ἀπαγγελματικό μας προσανατολισμό.

Ἀλήθεια, ἡ μορφὴ αὐτὴ τῶν συγκεντρώσεων κατὰ μικρότερα τμήματα εἶναι ἀπείρως προτιμότερη ἀπὸ τὰ θορυβώδη γενικά, θεωρητικὰ συνέδρια.

Καὶ πιστεύουμε, πὼς λίγο - λίγο θὰ γενικευθῇ, γιατὶ ἀνταποκρίνεται σὲ μιὰ πραγματικὴ δική μας ἐκπαιδευτικὴ ἀνάγκη.

Σύνεδρος

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938:
Ἐκδότης: Διδ. Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος
Πρόεδρος: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΡΑΣ
Σολωμοῦ 10—Καισαριανὴ—Ἀθῆναι
Διευθυντὴς Τυπογραφείου:
ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ
Κατοικία: Ψαθᾶ 478

ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΒΑΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΤΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Τοῦ κ. ΚΩΝ. ΧΡ. ΠΛΑΚΟΥΤΣΗ, Ἐπιθ)τοῦ Δημ. Σχολ. Καλαμπάκας

Ὁ αἰών, τὸν ὁποῖον διερχόμεθα ἀπεκλήθη καὶ δικαίως αἰὼν τοῦ ΠΑΙΔΙΟΥ. Λέγω δὲ καὶ δικαίως, διότι ὄντως κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον ἀναγνωρίσθησαν πλήρως τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ.

Ἀναγνωρίσθη δηλαδή, ὅτι ἡ μέριμνα διὰ τὴν κραταίωσιν τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ὑγείας τοῦ παιδιοῦ δὲν εἶναι ὑπόθεσις ἁπλῆς φιλανθρωπίας, ἀλλὰ εἶναι ρητὴ καὶ ἐπιτακτικὴ ὑποχρέωσις τῆς Κοινωνίας, ἡ ὁποία μὲ προοπτικὴν διὰ τὸ μέλλον ἐνδιαφέρεται σοβαρῶς διὰ τὴν ἐπιβίωσίν της.

Κανονικὴ ὅμως ἀνάπτυξις τοῦ παιδιοῦ προϋποθέτει κανονικὴν οἰκογενειακὴν ζωήν. Ἡ συμβολὴ τῆς οἰκογενείας εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἤθους, τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς σωματικῆς ὑγείας τοῦ παιδιοῦ εἶναι μεγίστη καὶ ἀναντικατάστατος. Τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποστολῆς τῆς οἰκογενείας κατανοήσαντα τὰ πεπολιτισμένα κράτη τῆς Δύσεως, ἀπὸ τῆς γειτονος, φίλης καὶ συμμάχου Ἰταλίας μέχρι τῆς μεγάλης ὑπερατλαντικῆς Δημοκρατίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔχουν ὁλοκληρώσει τὴν λῆψιν τῶν μέτρων των διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ὅρων τῆς ἀνέτου διαβιώσεως τῆς οἰκογενείας.

Ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἐξαιρετικῶς ἰδιάζουσα ἡ θέσις τῆς οἰκογενείας. Ἡ Ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τὸ ἀρραγὲς βάθρον τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τὸν ἀκατάλυτον φορέα τῶν Θρησκευτικῶν καὶ Ἐθνικῶν παραδόσεων τοῦ Ἔθνους. Ἡ Ἑλληνικὴ οἰκογένεια εἶναι ἡ ἀστείρευτος καὶ ἀνεξάντλητος πηγὴ ζωτικῶν ἐθνικῶν δυνάμεων. Ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ Ἑλλὰς ὀφείλουν τὸ μεγαλεῖον των εἰς τὴν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. Κάμψις τοῦ ἠθικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας σημαίνει κάμψιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Διὰ τοῦτο ὁ κομμουνισμός, ἡ φαυλότης καὶ ὁ ψευδοπολιτισμὸς προσπαθοῦσι νὰ διασείσωσι, ἀλλ' εἰς μάτην, τὰ θεμέλια τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Ἐπιτακτικὸν ὄθεν καθῆκον προβάλλει καὶ διὰ τὴν κρατικὴν μέριμναν καὶ διὰ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἐξασφαλίσωσι πάσῃ θυσίᾳ, τοὺς στοιχειώδεις ἔστω ὅρους διαβιώσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας, καὶ ἰδίᾳ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας τῆς ὑπαίθρου, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν Ἑλλάδα τῆς Ἑλλάδος.

Εὐτυχῶς διὰ τὸ Ἔθνος, παρὰ τοὺς συνεχεῖς ἀγῶνας καὶ τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν καὶ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς Προνοίας, προχωρεῖ μὲ γοργὸν ρυθμὸν εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπορωτέρων τάξεων.

Καὶ τὸ πλέον εὐχάριστον εἶναι, ὅτι ὡρίμασεν ἐπαρκῶς καὶ εἰς τὴν χώραν μας ἡ ἰδέα τῆς λήψεως ἀποφασιστικῶν μέτρων διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων διαβιώσεως καὶ τῆς ἠρωϊκῆς καὶ καρτερικῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν διὰ τῶν θυσιῶν τῶν τέκνων της στηρίζει σθεναρῶς τὸ ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα τῆς πατρίδος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ὅτι ἡ στοργὴ τῆς Πολιτείας, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἐπεκτείνεται παντοῦ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων καθίσταται μυστήριον ἀνεξήγητον, διατί ἡ Πολιτεία ἀπὸ τριετίας περίπου ἐγκατέλειψεν ἐντελῶς εἰς τὴν τύχην της τὴν ἔντιμον δημοσιοϋπαλληλικὴν οἰκογένειαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπέστρεψεν ἀποτόμως τὸ πρόσωπόν της καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ἀδυσώπητον.

Καὶ ἰδού:

Ἡ Πολιτεία μὴ δυναμένη ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως νὰ ὁλοκληρώσῃ τὰ μέτρα της διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν στοιχειωδῶν ὅρων συντηρήσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς εἶχεν ὑποχρέωσιν, ἠρκεῖτο ἐκάστοτε εἰς τὴν παροχὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιδομάτων οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας. ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνακουφίζουσα κατά τι οἰκονομικῶς αὐτοὺς καὶ ἀφ' ἑτέρου περιβάλλουσα συμβολικῶς διὰ τῆς εὐνοίας της καὶ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως τὰς οἰκογενείας τῶν ὑπαλλήλων της.

Τὸ Κράτος ἀντιληφθὲν τὴν μεγίστην σπουδαιότητα, τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν εὔρυθμον, ἔντιμον καὶ ἀποδοτικὴν λειτουργίαν τῆς κρατικῆς μηχανῆς, ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἐνίσχυσις τῶν οἰκογενειαρχῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, προέβη εἰς τὴν κατοχύρωσιν τῶν ἐπιδομάτων οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, διὰ τῶν παρατιθεμένων ἄρθρων 70 καὶ 71 τοῦ Α. Ν. 1368 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 333 τ. Α' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὴν 27 Νοεμβρίου 1949 καὶ φέροντος τὰς ὑπογραφὰς καὶ 3 ἐπιλέκτων μελῶν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως τοῦ Στρατάρχου Παπάγου τῶν κ.κ. Π. Κανελλοπούλου Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Στ. Στεφανοπούλου Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν καὶ Κ. Καραμανλῆ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 70.

1. Ὁ βασικὸς μισθὸς τῶν τακτικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων προσαυξάνεται κατὰ τὰ ἑξῆς ποσοστά.

α') 10 ο)ο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετοῦς ἐμμίσθου πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

β') 15 ο)ο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαπενταετοῦς ὁμοίας ὑπηρεσίας.

γ') 20 ο)ο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσαετοῦς ὁμοίας ὑπηρεσίας.

δ') 25 ο)ο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετοῦς ὁμοίας ὑπηρεσίας.

ε') 30 ο)ο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριακονταετοῦς ὁμοίας ὑπηρεσίας.

στ') 40 ο)ο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριακονταπενταετοῦς ὁμοίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 71.

«Διὰ τὴν σύζυγον καὶ τὰ ἀνήλικα νόμιμα ἢ θετὰ ἢ νομιμοποίητα τέκνα παρέχεται εἰς τὸν δημόσιον ὑπάλληλον ἐπίδομα ἴσον πρὸς 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δι' ἕκαστον».

Τόσον δὲ ἐπείγουσα ἐκρίθη ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἐνίσχυσις τῶν οἰκογενειῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὥστε τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον οἰκονομικῶν διὰ τοῦ παρατιθεμένου ἄρθρου 7 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 194212) 5-7-1949 ἀποφάσεώς του ἀπεφάσισε τὴν χορήγησιν τῶν ἐπιδομάτων οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Κώδικος.

«Ἀριθ. Πρωτ. 194212

Ἀ π ό φ α σ ι ς

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

. . . . . .

Ἄρθρον 7.

1. Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1949 . . . Τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν αἱ κάτωθι διατάξεις τοῦ σχεδίου ὑπαλληλικοῦ κώδικος τοῦ συνταχθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. 342)47 ὡς οὗτος διεμορφώθη ὑπὸ τῆς εἰδικῆς διακομματικῆς ἐπιτροπῆς.

α') . . . . . .

Τὸ ἑβδόμιον 1 τοῦ ἄρθρου 70 καθ' ὃ ἡ προσαύξησις τοῦ βασικοῦ μισθοῦ ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν 10 ο)ο, 15 ο)ο, 20 ο)ο, 25 ο)ο, 30 ο)ο, 40 ο)ο, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἀντιστοίχως 10ετοῦς, 15ετοῦς, 20ετοῦς, 25ετοῦς, 30ετοῦς, καὶ 35ετοῦς ἐμμίσθου δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ β'). . . . τὸ ἄρθρον 71 δι' οὗ προβλέπεται τὸ ἐπίδομα λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν εἰς ποσοστὸν 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενα μέλη τῆς οἰκογενείας του, ὡς τοιούτων νοουμένων τῆς συζύγου καὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων του. . . .

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἠνύσει σοβαρῶς τοὺς οἰκογενειάρχας, δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀλλὰ δὲν ἠνύσει οὐσιωδῶς τοὺς ἄνευ οἰκογενειῶν τοιούτους, οἵτινες ἀπῄτησαν ἐπιμόνως ἀπὸ τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης μέχρι τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἐφαρμογῆς καθ' ὁλοκληρίαν τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ Κώδικος.

Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐνίψε τὰς χεῖράς του ἐνώπιον τῶν συναδέλφων τούτων καὶ ὁμέσως διὰ νεωτέρας ἀποφάσεώς του ἀνεκάλεσε τὴν ἐν λόγῳ προηγουμένην τοιαύτην. Οὕτως κατέφερθη τὸ πρῶτον καίριον πλῆγμα κατὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ἔνδον.

Ἔκτοτε τὰ γεγονότα διὰ τὸν πλήρη παρασμερισμὸν τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς οἰκογενείας ἐπῆλθον ραγδαίως.

Οὕτω:

α') Ὁ Α. Ν. 1368)1949 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων» ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὡς ἀντισυνταγματικός, ἐπειδὴ ἐδημοσιεύθη ὡς Ἀναγκαστικὸς Νόμος, ὑπαρχούσης Βουλῆς.

β') Ὁ Νέος Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 1811 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων», δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 151)16-5-1951 τ. Α. φύλλον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, κατήργησεν ἐντελῶς τὰ ἐπίδοματα οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ πολιετοῦς ὑπηρεσίας καὶ

γ') Καθωρίσθη ἐνιαῖον μισθολόγιον ὡς διεμορφώθη διὰ τοῦ Α. Ν. 1502 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 215)28-9-1950 τ. Α. φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο παραδείγματα εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ καταδείξουν πόσον ἀναπροσάρμοστον εἶναι τὸ ἐν ἰσχύϊ μισθολόγιον τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων

Α'. Παράδειγμα. Ὑπάλληλος μὲ βαθμὸν Εἰσηγητοῦ ἄνευ οἰκογενείας καὶ μὲ χρόνον ὑπηρεσίας 5 ἐτῶν λαμβάνει μηνιαίας ἀποδοχὰς δραχ. 1.260.000.

Ἀφαιρουμένων τῶν μηνιαίων κρατήσεων ἑκ δραχμῶν 149.000, ἐναπομένει πληρωτέον ποσὸν τῷ δικαιούχῳ 1.111.000 ἤτοι 37.033 δραχμαὶ ἡμερησίως δι' ἓν ἄτομον.

Β'. Παράδειγμα. Ὑπάλληλος μὲ βαθμὸν Εἰσηγητοῦ, μετὰ συζύγου καὶ 4 τέκνων καὶ μὲ χρόνον ὑπηρεσίας 15 ἐτῶν, λαμβάνει καὶ αὐτὸς μηνιαίας ἀποδοχὰς 1.260.000 δραχμῶν.

Ἀφαιρουμένων τῶν μηνιαίων κρατήσεων ἑκ δραχμῶν 149.000 ἐναπομένει πληρωτέον ποσὸν τῷ δικαιούχῳ δραχ. 1.111 000 ἤτοι 37.033 δραχ. ἡμερησίως δι' ἓξ ἄτομα, ἢ 6172 δρχ. δι' ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἑξαμελοῦς οἰκογενείας του.

Ὁ ἐμπνευστὴς τοῦ μισθολογίου αὐτοῦ ὁμοιάζει μὲ τὸν στρατηγόν, ὁ ὁποῖος κατανέμει τὰς δυνάμεις του ἀναλόγως τῆς χιλιομετρικῆς ἀποστάσεως τοῦ μετώπου του, ἀδιαφόρων τελείως ἂν ὡρισμένα σημεῖα τῆς ἀμυντικῆς παρατάξεώς του, πιέζονται ἰσχυρῶς ὑπὸ τοῦ πολεμίου καὶ ἔχουν ἀνάγκην ἰδιαιτέρων ἐνισχύσεων.

Οὕτως τὸ ὅλον σύστημα ἀμύνης καταρρέει ἐκ τῶν δημιουργουμένων ρηγμάτων.

Τὸ μισθολόγιον αὐτὸ ὁμοιάζει ἀκόμη καὶ μὲ τὰ ἕτοιμα ἐνδύματα, τὰ προοριζόμενα νὰ ἐφαρμόζουν εἰς ὅλα τὰ σώματα καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ἐφαρμόζουν εἰς κανένα.

Καὶ ὅμως ἐλέχθη, ὅτι τὸ μισθολόγιον τοῦτο εἶναι ἐπιστημονικώτερον καὶ ἰσχύει καὶ εἰς ἄλλας χώρας.

Ἂς λάβουν ὅμως τὸν κόπον οἱ τοιαῦτα φρονοῦντες νὰ πληροφορηθῶσιν, ὅτι εἰς τὰς χώρας ἐκείνας αἱ παροχαὶ εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐξ ἄλλων πηγῶν κοινωνικῆς προνοίας εἶναι ἑκατονταπλάσιοι τῶν καταργηθέντων παρ' ἡμῖν γλίσχρων ἐπιδομάτων οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

Ἐλέχθη ἀκόμη, ὅτι τὸ Κράτος οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἔχει νὰ ἐνισχύῃ ἰδιαιτέρως διὰ τῆς παροχῆς ἐπιδομάτων οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας τὰς οἰκογενείας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἀπαντῶντες εἰς τούτους λέγομεν, ὅτι τοιαύτη σκέψις, οὔτε εἰς τὰς πρωτογόνους κοινωνίας ἐπεκράτησε ποτέ, οὔτε εἰς τὰς συγχρόνους κοινωνίας.

Εἶναι δὲ ἡ γνώμη αὕτη λίαν αὐθαίρετος καὶ ἀντιστρατεύεται πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους, ὅπερ ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἑκάστοτε τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα διὰ τὴν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐπιβίωσίν του. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐπικρατήσουν πρακτικώτεραι καὶ ρεαλιστικώτεραι σκέψεις.

Ἡ δημοσιοϋπαλληλικὴ οἰκογένεια ἠδικήθη καταφώρως.

Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις τοῦ Στρατάρχου Παπάγου μὲ τὴν τεραστίαν δύναμίν της, ὀφείλει νὰ ἄρῃ τὴν ἀδικίαν αὐτήν, ἐπαναφέρουσα ἐν ἰσχύϊ, ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 70 καὶ 71 τοῦ Α.Ν. 1368)1949 διὰ τῶν ὁποίων παρείχοντο εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐπιδόματα οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

Ἡ χειρονομία αὐτὴ θὰ ἐξυπηρέτῃ ὄφιστα συμφέροντα τοῦ Ἔθνους.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἀγαπητὸν συνάδελφον Μάχον Πανᾶν μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς συναδέλφου Μανδαλᾶ Ἀλεξάνδρας εὔχομαι ταχείαν τὴν στέψιν.

Ἐπαμ. Παπαδᾶκος
Πρόεδρος Διδ)κοῦ Συλλόγου

*

Στὸ μὲ ὅλα τὰ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ προτερήματα προικισμένο δασκαλικὸ ζευγάρι κ. Κώστα Ζώη ἀπὸ τὴν περιφέρεια Ἀγρινίου καὶ δεσποινίδα Χρυσούλα Δημοπούλου ἀπὸ τὴν περιφέρεια Μεσολογγίου, πού ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεση γάμου, ἐκφράζομε ὁλόψυχα τὰ θερμά μας συγχαρητήρια. Τοῦ εὐχόμαστε ἀκόμα τὴν ποθητή τους ἕνωση μὲ τ' ἅγιο τοῦ γάμου μυστήριο.

Μὲ ἄπειρη ἀγάπη
Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Γραμματικοῦς
Δεων. Στ. Κουζέλης, Βασ. Δ. Ζύρρος
Θεόδ. Κ. Γεδεών

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησε *Θεοδώρου Δ. Γιαννοπούλου*, ἐπιθεωρητοῦ: α' **Ἡ πρώτη Ἀνάγνωση μὲ τὴν ὁλικὴ μέθοδο**». Θεωρία καὶ πρᾶξη σελίδες 168. Τιμὴ δραχ. 25.000. Πωλεῖται: Βιβλιοπωλεῖο *Ἀθ. Πούντζα*, Τσῶρτσιλ (Σταδίου) 31 Ἀθῆναι.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ,

Σὲ κάθε ὑπόθεσή σας συνταξιοδοτική, Ἀσφ. Ταμείων καὶ ἐν γένει ἀτομική θὰ ἔχετε πλήρη γρήγορη ἐξυπηρέτηση μὲ ἀμοιβὴ συγκαταβατική.

Δίδω πληροφορίες ἐξαιρημένες ἐπὶ ἀποστολῇ στοιχείων ἐπαρκῶν καὶ 10.000 δραχμῶν.

ΑΝ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
τ. Ἐκπαιδευτικὸς
Στοὰ Φέξη 162 — Τηλ. 35.489
Ἀ θ ῆ ν α ι.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

ΑΝΑΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΕΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Π ρ ὸ ς

Τὴν Διοίκησιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος — Ἀθήνας

Οἱ ἐν τῷ Κρατικῷ Σανατορίῳ Περιθάλψεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων νοσηλευόμενοι Δημ)λοι ἀπευθύνουν ἀπό τὴν ἤρεμον Πεντέλην ἐγκαρδίους εὐχαριστίας πρὸς τὴν ὑπό τὴν ἡγεσίαν τοῦ διακεκριμένου συναδέλφου ἀξιοτίμου κ. Ἰωάννου Κούτρα Διοίκησιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. καὶ ἐπίτιμον Πρόεδρον τῆς Δ.Ο.Ε. ἐκλεκτὸν συνάδελφον ἀξιότιμον κ. Θεόδ. Ἀντωνόπουλον, διότι εἶχον τὴν εὐγενῆ καλωσύνην, νὰ μᾶς φέρουν ἐνταῦθα κατὰ τὸ Πάσχα τὸν χαιρετισμόν καὶ τὰς εὐχὰς τῶν 18.000 συναδέλφων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἠθικὴ συμπαράστασις τοῦ συναδελφικοῦ κόσμου πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργούς, τοὺς ἀναλώσαντας τὴν ὑγείαν των ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ καθήκοντος, εἶναι ἐπρόσδεκτος καὶ παρήγορος κατὰ τὴν δραματικὴν πόλιν, ἣν διεξάγομεν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας μας.

Ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 ἕως σήμερον ***ἑκατοντάδες*** δημοδιδάσκαλοι — «ἀρχιτέκτονες τοῦ μέλλοντος τῆς Φυλῆς» — ἔδωσαν ἑαυτοὺς ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος, ἀγωνιζόμενοι νὰ ὑψώσουν τὰ σχολεῖα των — φάρους πολιτισμοῦ καὶ κέντρα ἐθνικῶν ἀγώνων—κατὰ **τῆς ἀμαθείας, τῆς βαρβαρότητος, κατὰ τοῦ ὑλισμοῦ καὶ κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν** τῆς Φυλῆς.

—18.000 δημ)λοι — 18.000 ἄριστοι ἐθνικοὶ κήρυκες καὶ ὑπέρμαχοι τῶν ἱερῶν τοῦ Ἔθνους ἐργάζονται νυχθημερόν, διὰ νὰ εἶναι ἡ Πατρὶς ἐλευθέρα καὶ διὰ νὰ συμπεριλαμβάνηται ἡ Ἑλλὰς μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν.

—18.000 δημ)λοι μοχθοῦν νυχθημερὸν ἀπὸ Ροδόπης μέχρι Κρήτης καὶ ἀπὸ Θεσπρωτίας μέχρι Δωδεκανήσου καὶ ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν ἐτησίως πίπτουν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ καθήκοντος καὶ ἐκ τῆς διδασκαλικῆς ἕδρας ἀναρπάζονται καὶ— ***θὰ ἀναρπάζωνται*** — ἵνα εὑρεθῶσιν εἰς τὸ ἄχαρι κρεββάτι τοῦ Σανατορίου.

Διὰ τὴν καλλιτέραν σανατοριακὴν περίθαλψιν καὶ τῶν παρόντων καὶ τῶν ***μελλόντων*** ἀσθενῶν συναδέλφων καὶ διὰ τὴν ταχυτέραν ἐπάνοδον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀποκαθιστώντων τὴν ὑγείαν των ἐξ αὐτῶν, προτείνομεν, ὅπως ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἐν ὀνόματι τῶν 18.000 δημοδιδασκάλων τῆς Ἑλλάδος, χάριν τοῦ ***δικαίου*** καὶ τῆς ***ἠθικῆς τάξεως*** καὶ πρὸ πάντων **διὰ νὰ εἶναι πυκναὶ πάντοτε** αἱ τάξεις τῶν ἀγωνιζομένων διὰ τὴν Ἐθνικὴν ὑπόστασιν κατὰ τοὺς κρισίμους αὐτοὺς χρόνους, ἐπιδιώξῃ **τὴν ἄμεσον ἱκανοποίησιν τῶν κάτωθι** αἰτημάτων:

1) Τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 86 παρ. 2 τοῦ Ν. 1811)51, ὥστε ὁ ἀσθενὴς Δημόσιος ὑπάλληλος νὰ δικαιοῦται νοσοκομειακῆς καὶ σανατοριακῆς νοσηλείας μέχρις ***ἰάσεως***, ὡς δικαιοῦται καὶ ὁ μηδὲν δαπανήσας ἀνειδίκευτος ἐργάτης, ὁ ἠσφαλισμένος εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

Ἡ διακοπὴ τῆς νοσηλείας μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας καὶ ἡ ἐκδίωξις ἐκ τοῦ Νοσοκομείου τοῦ ἀσθενοῦς Δημοσίου ὑπαλλήλου—τοῦ δαπανήσαντος περιουσίαν ὅλην εἰς πολυετεῖς σπουδὰς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπηρετήσαντας τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν— εἶναι ***ἀπάνθρωπος, ἀντικοινωνική,*** δημιουργεῖ ζήτημα ***ἠθικῆς τάξεως*** διὰ τοὺς 85.000 Κρατικῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποτελεῖ ***στίγμα*** διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς Πατρίδος μας.

2) Ἄμεσον χορήγησιν τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέας πτέρυγος καὶ διὰ τὴν λειτουργίαν χειρουργείου ἐν τῷ Κρατικῷ Σανατορίῳ Δημοσίων ὑπαλλήλων, διὰ νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ χάρου οἱ ἀναλώσαντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους κρατικοὶ ὑπάλληλοι καὶ διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἀσκοπος διασπάθισις τοῦ ἱεροῦ δημοσίου χρήματος εἰς τὰ ἰδιωτικὰ Σανατόρια.

3) Τροποποίησιν τοῦ ἄρθρ. 16 § 1 τοῦ Ν. 1854)1951, ὥστε ὁ ἀπολυόμενος λόγῳ νόσου, μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ μετὰ 3ετῆ ὑπηρεσίαν νὰ λαμβάνῃ σύνταξιν βάσει τριακοστῶν πέμπτων καὶ ὄχι πεντηκοστῶν, ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας. Τοῦτο **εἶναι** ἡ μόνη ***δικαία*** λύσις διὰ τοὺς εἰσελθόντας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κράτους μετὰ αὐστηρὰν ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν καὶ ἀπομακρυνομένους λόγῳ νόσου μετὰ 3ετῆ ὑπηρεσίαν, διότι δύο εἶναι οἱ κύριοι αἴτιαι τῆς νοσηρότητος τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων μετὰ τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940: α) Αἱ ἀποδοχαὶ πείνης, ἀνθ' ὧν ἡμείβοντο καὶ β) οἱ σκληροὶ ἀγῶνες τῶν κρατικῶν λειτουργῶν διὰ τὴν διάσωσιν τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ τὴν ἀνασυγκρότησιν—πνευματικὴν καὶ ὑλικὴν τῆς Πατρίδος.

4) Τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 17 § 1 τοῦ Ν. 1854)1951, ὥστε ὁ ἀπολυόμενος λόγῳ νοσήματος—προελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας— νὰ λαμβάνῃ ὡς οὐσιαστικὸν, πλὴρη τὴν σύνταξιν τοῦ βαθμοῦ του, ὡς ἐλάχιστον ὀφειλόμενον φόρον εὐγνωμοσύνης τῆς εὐεργετηθείσης κοινωνίας καὶ χάριν τῆς ὑπάρξεως εὐνομουμένης κοινωνίας.

5) Νομοθετικὴ μέριμνα διὰ τὴν ἁπλούστευσιν τῆς διαδικασίας συνταξιοδοτήσεως, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπονομὴ συντάξεως ἐντὸς λογικοῦ χρονικοῦ ὁρίου καὶ πάντως πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀσθενοῦς ὑπαλλήλου τοῦ Κράτους.

6) Τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 36 Ν. 1811)51, ὥστε νὰ ἐπιτρέπηται ὁ ἀναδιορισμὸς ἀπολυθέντος λόγῳ νόσου, ***ἀνεξαρτήτως χρόνου προϋπηρεσίας,*** ἐφ' ὅσον θὰ διαπιστωθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ ἀπολυθέντος δημοσίου ὑπαλλήλου παρὰ εἰδικῆς ἐκ καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς ἐπιτροπῆς.

7) Τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 7 § 1β τοῦ Διατάγματος «περὶ Ἱδρύσεως Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων», ὥστε νὰ δικαιοῦται μηνιαίου βοηθήματος ὁ ἀποχωρῶν τῆς ὑπηρεσίας ***ὑποχρεωτικῶς*** λόγῳ νόσου ***ἀσχέτου πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν,*** μετὰ 10ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ ἀνεξαρτήτως ***χρόνου ἀσφαλίσεως εἰς τὸ Ταμεῖον.*** Οἱ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου καὶ μέχρι 1957 ἀποχωροῦντες λόγῳ νόσου ἀσχέτου πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν βεβαίως τὴν νῦν ἀπαιτουμένην 5ετῆ ἀσφάλισιν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἀλλ' εἶναι ***δίκαιον*** νὰ τύχωσι βοηθήματος οἱ ἀπομακρυνόμενοι λόγῳ ***νόσου,*** πολλῷ μᾶλλον, ἐφ' ὅσον τυγχάνωσιν — καλῶς καὶ δικαίως καθ' ἡμᾶς—βοηθήματος οἱ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἀποχωροῦντες ***ὑγιεῖς*** καὶ μὲ πλήρη συντάξιμον χρόνον καὶ συνεπῶς καὶ μὲ πλήρη σύνταξιν.

8) α) Νομοθετικὴ μέριμνα διὰ τὴν ἀπόσπασιν τοῦ ἀναρρώσαντος Κρατικοῦ ὑπαλλήλου εἰς κλίμα κατάλληλον διὰ τὴν μελλοντικὴν διασφάλισιν τῆς ὑγείας αὐτοῦ καὶ β) Νομοθετικὴ μέριμνα διὰ τὴν ***ὑποχρεωτικὴν*** ἀπόσπασιν πλησίον ἀστικοῦ Κέντρου, ἐφ' ὅσον παρίστανται ἀνάγκη συνεχίσεως εἰδικῆς θεραπείας παρ' εἰδικοῦ Ἰατροῦ, τῆς ἀνάγκης πρὸς ἀπόσπασιν διαπιστουμένης καὶ τοῦ χρόνου ἀποσπάσεως καθοριζομένου παρ' εἰδικῆς διὰ τὴν νόσον

Η ΥΠΑΙΘΡΟΣ ΤΙΜΗ ΤΟΥΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Μὲ μεγάλην ἐπισημότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐτελέσθησαν τὴν 15ην Μαρτίου εἰς τὴν Νίκαιαν Λαρίσης τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν προτομῶν τοῦ ἥρωος τοῦ 21 Θεοκλήτου Φαρμακίδου καὶ τοῦ διδασκάλου Νικαίας Δημητρίου Παπαγιαννοπούλου, ἀποθανόντος τὸ ἔτος 1948.

Αἱ προτομαὶ ἔγιναν δαπάναις τῆς κοινότητος Νικαίας καὶ τῶν κατοίκων καὶ ἐστήθησαν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἱστορικῶν αὐτῶν μορφῶν τῆς νέας Ἑλλάδος, ἐδόθη πραγματικὴ ἐθνικὴ ἔξαρσις, καὶ θὰ παραμείνῃ ἀξέχαστη εἰς ὅσους ἔλαβον μέρος.

Ἐνόμιζε κανείς, ὅτι οἱ ἄϋλες ψυχὲς τῶν ἡρώων αὐτῶν τοῦ πνεύματος καὶ τῶν μαχῶν εὑρίσκοντο ἀνάμεσά μας.

Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Νομάρχης Λαρίσης κ. Γεώργ. Παπαδᾶκος καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς ὑπαίθρου ὡς καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν παρέστησαν ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Β' περιφερείας Λαρίσης κ. Γεώργ. Στράτος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδαγ. Ἀκαδημίας κ. Βασ. Βίκας καὶ πολλοὶ διδάσκαλοι καὶ καθηγηταί.

Κατ' ἀρχὴν ἐψάλη ἁγιασμὸς καὶ ἀκολούθως ὡμίλησαν πρὸς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον ὁ κ. Χατζηγιάννης διὰ τὴν ζωὴν καὶ δρᾶσιν τοῦ ἥρωος Θεοκλ. Φαρμακίδου καὶ ὁ Πρωτοδίκης κ. Ἀγ. Παπακωνσταντίνου, ἐξάρας τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου Νικαίας Δημ. Παπαγιαννοπούλου.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Γεώργ. Στράτος ἀπέτισε φόρον τιμῆς ἐκ μέρους τῶν ἐκπαιδευτικῶν διὰ τῆς ἀκολούθου συγκινητικῆς καὶ ὡραιοτάτης προσλαλιᾶς:

ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς. Τοῦτο ἀποτελεῖ κυρίως συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀποφυγὴ δαπανῶν νοσηλείας παρὰ τοῦ Κράτους διὰ πιθανὴν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὑποτροπὴν τῆς νόσου.

9) Ἄμεσον ἐπέκτασιν τῆς νοσοκομειακῆς καὶ σανατοριακῆς νοσηλείας καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων, ὡς προβλέπει ὁ Ν. 1811)51. Τοῦτο ἀπέβη κοινωνικὸν θέμα ὑψίστης σημασίας καὶ Ἐθνικὸν πρόβλημα ἐγκυμονοῦν σοβαροὺς κινδύνους διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, καθ' ὅσον τὰ τέκνα τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων ὑπέστησαν περισσότερον παντὸς ἄλλου τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, ὑποσιτισθέντα ἕνεκεν οἰκονομικῆς ἀδυναμίας τοῦ πατρός των εἰς βαθμὸν ***ἐγκληματικόν.***

Καὶ 10) Νομοθετικὴ μέριμνα διὰ τὴν ἁπλούστευσιν τῆς διαδικασίας ἐγκρίσεως καὶ καταβολῆς νοσηλείων ***ἄνευ περικοπῶν*** πρὸς ἀποφυγὴν ἀσκόπων κόπων τῶν ἀσθενῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀδικαιολογήτων ἀπασχολήσεων τῶν ἁρμοδίων Διευθύνσεων ἐντελλομένων ἐξόδων.

Γνωρίσαντες ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ πρόβλημα τῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν πρὸς τὴν ἀξίαν ἡγεσίαν τοῦ Κλάδου, ὅπως ἐπιληφθῇ τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἀνω ἀναφερομένων δέκα αἰτημάτων. Ρίπτομεν τὴν ἰδέαν ὅπως ταῦτα ***μελετηθῶσιν*** εἰς τὰς μετ' οὐ πολὺ συνερχομένας συνελεύσεις τῶν περιφερειακῶν συλλόγων καὶ ἀναγραφῶσιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς μετὰ δίμηνον συνερχομένης ἐν Ἀθήναις ΚΕ' Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Κλάδου.

Τὸ πρόβλημα τῆς νοσοκομειακῆς καὶ σανατοριακῆς περιθάλψεως τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων—συνταξιούχων καὶ ἐν ἐνεργείᾳ — καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν εἶναι θέμα πρωτίστως κοινωνικὸν καὶ ἀναμφισβητήτως ***ἐθνικόν,*** ὁσκοῦν δυσμενῆ ἐπίδρασιν εἰς πλείστους τομεῖς τῆς Κρατικῆς καὶ Ἐθνικῆς ζωῆς.

Α. Κ.

Ἀείμνηστε διδάσκαλε Παπαγιαννόπουλε,

Ἡ πρωτοφανὴς ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικῶς εὐγενικὴ πρωτοβουλία, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ Κοινότης τῆς Ἰδιαιτέρας σου Πατρίδος, τῆς Νικαίας, οἱ συγχωριανοί σου καὶ ἡ φάλαγξ τῶν μαθητῶν σου ν' ἀπαθανατίσουν τὸ ὄνομά σου μὲ τὴν ἀνέγερσιν τῆς προτομῆς σου ταύτης, εἶναι λίαν συγκινητικὴ δι' ὅλους ἡμᾶς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς καὶ ἀξία παντὸς ἐπαίνου καὶ πάσης ἐξάρσεως ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον. Οἱ καλοί κι' εὐγενικοὶ μαθηταί σου ἠννόησαν καλῶς τὸ ἱερὸν δίδαγμά σου, ὅτι τὸ ζῆν τὸ ὀφείλουν εἰς τοὺς γονεῖς των καὶ τὸ εὖ ζῆν εἰς τὸν προσφιλέστατον καὶ ἐκλιπόντα διδάσκαλον Παπαγιαννόπουλον. Γι' αὐτὸ εἰς ἔνδειξιν ἐξαιρετικῆς τιμῆς καὶ ἀφθάστου εὐγνωμοσύνης σέ κατέταξαν μεταξὺ τῶν ἡρώων καὶ σοῦ ἔστησαν τὸν ἀνδριάντα σου δίπλα εἰς τὸ ἕτερον τέκνον τῆς Νικαίας τὸν ἥρωα τοῦ 21 Θεόκλητον Φαρμακίδην καὶ στὰ προπύλαια τοῦ ἱεροῦ τεμένους τῆς ἐπὶ τριακονταετίαν διακονίας τοῦ σχολείου σου. Τὸ παράδειγμά σου ὡς ἐντίμου καὶ ὑποδειγματικοῦ οἰκογενειάρχου, ἰδεώδους διδασκάλου καὶ χρηστοῦ πολίτου, θὰ ἐμπνέῃ τὰς ἐπιγιγνομένας γενεὰς τῶν διδασκάλων καὶ τῶν συγχωριανῶν σου. Κοιμήσου ἥσυχα ἀγαπητὲ Παπαγιαννόπουλε, διότι ἐξετέλεσες λίαν εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκον σου καὶ καμάρωνε ἀπὸ τὴν ἄψυχον αὐτήν σκοπιά σου τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, τοὺς ἀνταξίους μαθητάς σου καὶ ἤδη διδασκάλους Καραγιάννην καὶ Παπακωνσταντίνου. Οἱ μαθηταί σου αὐτοὶ καὶ διδάσκαλοι καθημερινῶς θὰ περνοῦν ἀπὸ μπροστά σου, θὰ σὲ χαιρετοῦν εὐλαβικὰ καὶ μὲ τὴν ἄδειά σου θὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ σχολεῖον νὰ συνεχίσουν τὸ ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς ἔργον τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς νεολαίας. Δὲν σοῦ χρειάζεται καλύτερον καὶ ἱερώτερον μνημόσυνον ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴν τιμήν, ποὺ σοῦ γίνεται σήμερον. Ἐδῶ εἶναι παρόντες ὅλοι οἱ μαθηταί σου, οἱ συγγενεῖς σου, οἱ φίλοι σου, οἱ συγχωριανοί σου καὶ οἱ συνάδελφοί σου. Ἦλθαν γιὰ νὰ δώσουν τὸ παρόν εἰς τὸν διδάσκαλόν των. Νὰ παραστοῦν στὴν μεγάλη καὶ σεμνὴ γιορτὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς σου, νὰ ἐκφράσουν εὐλαβικὰ καὶ ἐμπράκτως τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ νὰ καμαρώσουν τὴν γλυκειὰ μορφή σου ἀπεικονισμένη στὸ λευκὸ μάρμαρο ποὺ εἶναι λευκὸ σὰν τὴν λευκὴ καὶ ἄδολη ψυχή σου. Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα σου αὐτὴν τὴν στιγμὴν θὰ περιπτανται ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν μας καὶ θὰ τιτιβίζουν ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, ὅπως τιτιβίζουν ἀπὸ χαρὰν τὰ χελιδόνια ποὺ φέρνουν τὴν ἄνοιξιν. Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη σου.

Ἤδη ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητος Νικαίας.

Ἀγαπητέ μου Πρόεδρε τῆς Κοινότητος καὶ ἀγαπητοὶ κάτοικοι τῆς Νικαίας, ἐκ μέρους τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν σᾶς ἐκφράζω τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην, τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν θείαν ἔμπνευσιν, τὴν ὁποίαν εἴχατε ν' ἀνεγείρητε εἰς ἔνδειξιν ἐξαιρετικῆς τιμῆς, βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ βαθείας εὐγνωμοσύνης τὸν ἀνδριάντα τοῦ διδασκάλου σας.

Ἀκολούθως ὁ Ἰδιος ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως καὶ ἀπολύτου σιγῆς, ἀπεκάλυψε τὴν προτομήν.

Παρακαλῶ πολὺ τοὺς συναδέλφους πού ἐχρησιμοποίησαν τὸ βιβλίο μου «ΦΩΤΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΑΔΗ ΠΑΣΑΣ» νὰ μοῦ γράψουν τὶς ἐντυπώσεις των.

Τὰ καλύτερα σχόλια καὶ τὸ τραγούδι τῶν ἐξετάσεων εἶναι χρησιμώτατα γιὰ τὴν γιορτὴ τῶν ἐξετάσεων.

Οἱ παραγγέλλοντες καὶ οἱ ὀφειλέτες ἀπευθύνονται μὲ 7.000 δρχ. ἡ γραμματόσημα στὴν διεύθυνσιν: Μιχαὴλ Πιτσούνη δημ)λον Φοινίκι Μολάων Λακωνίας.

ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Πλαταμῶνος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 πράξεώς της ἀνακηρύσσει εὐεργέτην τοῦ σχολείου τὸν Ἡρακλῆν Μοσκώφ, καὶ ἐκφράζει πρὸς αὐτὸν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας της, διότι οὗτος ἐδώρησεν 1700 πλακάκια, δέκα σάκκους τσιμέντων καὶ διέθεσεν καὶ δύο τεχνίτας διὰ τὴν πλακόστρωσιν τοῦ διδακτηρίου. Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως ἀπεφασίσθη ὅπως ἀναρτηθῇ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Σχολείου ἡ φωτογραφία τοῦ εὐεργέτου.

*

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Μεγαλοπόλεως μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 31 πρακτικόν της ἀνεκήρυξε δωρήτριαν τοῦ Β' Δημοτικοῦ Σχολείου Μεγαλοπόλεως τὴν Κυρ Ἀνεζούλαν Δημοσθ. Τουρλῆ, διότι ἀπέστειλε 50 δολλάρια διὰ τὴν ἀγορὰν σημαίας τοῦ σχολείου,

*

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Πυργίου—Χίου μὲ τὸ ὑπ'ἀριθ. 8 ἀπὸ 15-3-53 πρακτικόν αὐτῆς ἀπεφάσισε 1) Νὰ ἀνακηρύξῃ τὸν Μιχ. Γεωρ. Θεοτοκᾶν εὐεργέτην τοῦ σχολείου, διότι χάριν τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ ἀνηγέρθη τὸ Διδακτήριον καὶ διότι μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἡ σύζυγός του Ἀνδρονίκη ἐξακολουθεῖ τὴν χορήγησιν τοῦ ποσοῦ τῶν 500 χιλ. δραχμῶν ὡς βραβεῖον διὰ τοὺς ἀρίστους εἰς ἐπιμέλειαν, ἦθος καὶ καθαριότητα μαθητάς, ὡς ἐπράττετο τοῦτο καὶ ὁ ἐν λόγῳ εὐεργέτης πρὸ τοῦ θανάτου του.

2) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ σχολείου.

3) ὅπως δημοσιευθῇ τὸ ἐν λόγῳ πρακτικὸν εἰς τὸ Δελτ. Βήμα

καὶ 4) ὅπως ἀντίγραφον αὐτοῦ ἀποσταλῇ εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοτικῶν σχολείων Χίου.

*

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγίου Πέτρου—Κυνουρίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 ἀπὸ 11 Μαρτίου 1953 πράξεώς της ἀνακηρύσσει μεγάλους εὐεργέτας τοῦ Σχολείου τοὺς ἀποτελοῦντας ἐν Σικάγῳ τὸν Φιλανθρωπικὸν Σύλλογον «Ἅγιος Πέτρος» διότι ἀπέστειλαν χίλια δολλάρια, δι' ὧν ἐθαραπεύθησαν σχεδὸν ὅλαι αἱ ἀνάγκαι τοῦ διδακτηρίου.

*

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Α'. Σχολείου Σαφραμπόλεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 ἀπὸ 23 Μαρτίου ἐ. ἔ. Πράξεώς της ἀνακηρύσσει τὸν Σύλλογον «Ἑλληνικὸν Φῶς» δωρητὴν τοῦ Σχολείου, διότι προσέφερε διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Σχολείου 93 τόμους διαφόρων βιβλίων ἀξίας πλέον τῶν 2 1)2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

*

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Δημοτικοῦ Σχολείου Ποταμιᾶς—Τήνου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 πράξεώς της κηρύσσει μέγαν εὐεργέτην τοῦ Σχολείου της τὸν κ. Ἰάκωβον Χαρικιόπουλον, διότι διέθεσε :

1) οἰκόπεδον 1000 τ. μ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου διδακτηρίου.

2) τὴν ἀνάλογον πέτραν καὶ

3) 60 ἡμερομίσθια προσωπικῆς ἐργασίας.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου
Ἀριστείδης Μ. Δουζίδης

*

Πράξεις 4, 5, 7,

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μεσοβουνίου Καρδίτσης διὰ τῶν ὡς ἄνω πράξεων συγχαίρει, ἐπαινεῖ καὶ ἀνακηρύσσει εὐεργέτας τοῦ Σχολείου τοὺς κάτωθι :

1) τὸν κ. Θωμᾶν Π. Μπακογιάννην, δστις διέθεσε τὸ ποσὸν 2.050.000 δρχ. διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Διδακτηρίου.

2) τὸν Χρῆστον Γκρίνιαν, δστις προσέφερεν ὑπὲρ τῆς ἀναγέρσεως τοῦ Νέου Διδακτηρίου τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δρχ.

3) τὸν κ. Θεόδ. Γ. Νάκον δστις προσέφερεν διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω σκοπὸν τὸ ποσὸν τῶν 150.000. δρχ.

4) τὸν κ. Ἀνδρ. Θάνον δστις προσέφερεν διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω σκοπὸν τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δρχ.

καὶ 5) τὸν κ. Γεώργ. Ν. Νάκον, δστις ἀπέστειλε ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μαθητῶν γραφικὴν ὕλην καὶ ἓν Ἀμερικάνικον ἡμερολόγιον διατεθὲν ὑπὲρ τοῦ Σχολείου.

Ἐν Μεσοβουνίῳ τῇ 20-4-53

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεύς
Δ. Δ. Θάνος Σπυρ. Νοτόπουλος

Ὁ Ταμίας ***Φ. Φλῶρος***

ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΩΡΗΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ 3ταξίου δημοτικοῦ σχολείου Κοινοπιαστῶν Α' Ἐκπαιδ. περιφ. Κερκύρας μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 πρακτικόν της ἀνακηρύσσει δωρητὰς τοῦ σχολείου τὸν κ. Νικόλαον Ι. Ἀνυφαντῆν ἀπόστρατον ἀξιωματικὸν τῆς Ἀεροπορίας καὶ τοὺς δι' αὐτοῦ ἀντιπροσωπευθέντας ὁμοχωρίους καὶ διαμένοντας ἐν Ἀθήναις, διότι δι' ἐκδηλώσεως συναισθημάτων σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας πρὸς τὸ σχολεῖον, παρ' οὗ ἔλαβον τὰ πρῶτα φῶτα τῆς μορφώσεώς των προσέφεραν μίαν πολυτελεστάτην μεταξωτὴν σημαίαν καὶ δύο τύμπανα εἰς τὸ Σχολεῖον ἀξίας δραχμῶν 800.000,

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ταμίας
Ἀνδρ. Σκιαδόπουλος Στ. Παϊπέτης

Ὁ Γραμματεύς
Γεώργιος Καρύδης

*

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Ράφτη Γορτυνίας διὰ πράξεως της ἀπὸ 14 3-53 ἀνακηρύσσει δωρητὴν τοῦ Σχολείου τὸν κ. Γεώργ. Δ. Δημούλην, διότι ἐδώρησεν εἰς τὸ σχολεῖον πλήρη σειρὰν διδακτικῶν εἰκόνων Φυτολογίας Ζωολογίας, Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, ὡς καὶ χάρτας καὶ βιβλία ἀρχείου ἀξίας πλέον τοῦ 1.500.000 δραχμῶν.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ ΕΙΣ ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Λευκίμης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 πρακτικοῦ της ἐκφράζει τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας της καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν πρὸς τὸν σύλλογον τῶν δημ)λων Α' περιφ. Μυτιλήνης, ὃν καὶ ἀνακηρύσσει μέγαν εὐεργέτην, διότι ἀπέστειλεν δραχμὰς 3.180.000 διὰ κατασκευὴν ὁμοιομόρφων στολῶν εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας τοῦ σχολείου.

*

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγίου Γεωργίου Γρεβενῶν μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ἀπὸ 8-4-53 πρακτικόν της ἐκφράζει τὰς ἀπείρους αὐτῆς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν μαθητῶν πρὸς τὸν κ. Βασίλειον Καραγιαννίδην τοῦ Βασσάμη διὰ τὴν γενναίαν αὐτοῦ δωρεὰν πρὸς τὸ σχολεῖον ἐκ 3 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ προαυλίου τοῦ νέου Διδακτηρίου.

*

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Κουρεμαδίου Φιλιατῶν, ἐκφράζει τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων, ὡς καὶ τῶν μικρῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου πρὸς τὴν ἐν Πειραιεῖ «Ἀδελφότητα Κουρεμαδιτῶν» καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς Πρόεδρον κ. Γεώργιον Κουφόν, διότι διέθεσε 5 1)2 ἑκατομμύρια δραχμὰς διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐρειπωμένου διδακτηρίου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχ. Ἐφορείας
Συμεών Βότσης

*

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ταξιάρχου τῆς περιφερείας Χαλκιδικῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3)19-4-53 πράξεώς της ἐκφράζει τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας της πρὸς τοὺς κ.κ. Νικόλαον Δημ. Καρρᾶν διαμένοντα εἰς Detroit Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς καὶ Θεοχάρην Δ. Κύρκον διαμένοντα εἰς Καβάλαν, διότι ἐδώρησαν ὑπὲρ ἀναγέρσεως νέου διδακτηρίου ἐν τῇ Πατρίδι των, ὁ μὲν πρῶτος ἑκατὸν δολλάρια, ὁ δὲ δεύτερος ἑκατὸν χιλιάδες καὶ τοὺς ὁποίους ἀνακηρύσσουσα αὐτὴ ὡς δωρητὰς ἐπιφυλάσσεται ἐν καιρῷ νὰ ἀναγράψῃ τὰ ὀνόματά των ἐπὶ ἀναθηματικῆς πλακὸς ἀναρτηθησομένης ἐν τῷ νέῳ ὑπὸ ἀνέγερσιν σχολείῳ, εὐχομένη ἅμα, ὅπως ἡ πρᾶξις αὕη εὕρῃ καὶ ἄλλους μιμητάς.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχ. Ἐφορείας
Παῦλος Ι. Παπαπαύλου

*

Ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης σχολείου

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀηδονοχωρίου — Κονίτσης μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 τῆς 22 3 53 πρακτικόν της ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου καὶ τὰς ἀπείρους αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Τμήματος Οἰκονομικῶν Μελετῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Ἀθηνῶν, διότι οὗτοι εὐγενέστατα ἐδωρήσαντο διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Σχολείου 37 καινουργῆ βιβλία Ἑλληνοχριστιανικοῦ περιεχομένου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΧΗΤΑΣ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ

Γενναῖοι Ἕλληνες στρατιῶτες,

Τὰ μάτια μας εἶναι δακρυσμένα ἀπὸ τὴ μεγάλη συγκίνηση, αὐτὴ τὴ στιγμή, ποὺ μὲ λίγα λόγια μας θέλουμε νὰ βρεθοῦμε κοντά Σας, στὴ μακρυνὴ ξενιτειά, ὅπου ἀγωνίζεσθε γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὸ δίκαιο, συνεχίζοντας τὴν ἔνδοξη Ἱστορία μας.

Σᾶς γράφουμε ἐμεῖς τὰ παιδιὰ τῆς Στ'. τάξεως τῶν Δημοτ. Σχολείων Χρυσοῦ—Σερρῶν καὶ σᾶς στέλνομε τὶς καλλίτερες εὐχές μας ἐκ μέρους ὅλων τῶν παιδιῶν καὶ τῶν δύο Σχολείων. Οἱ μεγάλες μέρες τοῦ Πάσχα νὰ εἶναι χαρούμενες καὶ γρήγορα νὰ γυρίσετε νικητὲς στὴν Ἑλλάδα μας.

Νοιώθουμε τὸν πόνο τῶν μανάδων Σας καὶ τὴ δική Σας νοσταλγία. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας θὰ φέρῃ τὴν ἀνάσταση καὶ τὴ Νίκη. Καθημερινά, στὶς ἐφημερίδες διαβάζουμε τὰ λαμπρὰ κατορθώματά Σας, ποὺ μᾶς θυμίζουν τοὺς προγόνους μας καὶ νοιώθουμε, μαζύ μὲ τὴ συγκίνηση, Ἐθνικὴ περηφάνεια.

Γενναῖοι μας στρατιῶτες,

Ἡ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει. Θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ, γιατὶ ὁ Θεὸς εἶναι μαζύ της. Ἡ σκέψη μας βρίσκεται πάντα κοντά Σας.

Τὰ παιδιὰ τῆς Στ'. τάξεως

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Μαθητ. Κοινότητος
Ἀθανασία Παπαπαναστόλου, Μενελὰ Μπατσιούλα, Νικόλαος Κοκαρίδας, Πασχάλης Μήτρακας

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΝΤΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΝ

Σύμπας ὁ λαὸς τῆς Κοινότητος Ἀπερίου Καρπάθου διὰ ψηφίσματός του ἐκφράζει τὴν ἄκραν εὐαρέσκειαν, τοὺς προσήκοντας ἐπαίνους καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τὸν ἀποχωρήσαντα μετὰ 40ετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν συνάδελφον κ. Χριστόφορον Σακελλαρίδην διὰ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ εἰς τὴν Πατρίδα.

Σημ.—Καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας ἐκφράζει πρὸς τὸν ἀποχωρήσαντα συνάδελφον τὰ θερμά της συγχαρητήρια διὰ τὴν πολυετῆ καὶ καρποφόρον ὑπηρεσίαν του εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν.

Μόλις ἐξεδόθη

"Ο ΑΝΘΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ,,

Σχολικὴ θεατρικὴ ἐπιθεώρησις εὔθυμη καὶ διασκεδαστική (γιὰ τὴν τελετὴ τῶν ἐξετάσεων).

"Ἔργο κατάλληλο γιὰ σχολεῖα καὶ τοῦ πιὸ μικροῦ χωριοῦ. "Οσοι τὸ θέλουν μποροῦν νὰ τὸ ζητήσουν ἀπὸ τὸ συγγραφέα του **Χρ. Παπαζήσην, Ρεζοῦ 61-Βόλος** στέλνοντας 10.000 δραχμὰς σὲ γραμματόσημα.

Ἐλεύθερες γνῶμες

ΝΑ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΘΗ Ο ΚΛΑΔΟΣ

"Οταν ἤμουν δάσκαλος στὴ Χαλκίδα—ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια—ὁ συνάδελφός μου Δ. Παπαγεωργίου μοῦπε μιὰ μέρα: **Οἱ δάσκαλοι χρειάζονται μονάχα γιὰ νὰ ὑπάρχουν οἱ Παιδαγωγοί.** Παραδοξολογία μοῦ φάνηκε αὐτὴ ἡ βεβαίωση, ἡ διαμετρικὰ ἀντίθετη μὲ τὴ δική μου θεώρηση ἐκείνου τοῦ καιροῦ : «οἱ παιδαγωγοὶ χρειάζονται γιὰ νὰ ὑπάρχουν οἱ δάσκαλοι».

Διοβάζοντας τώρα τὶς ἀτέλειωτες συνταγὲς γιὰ μόρφωση καὶ ἐπιμόρφωση τοῦ δασκάδου βλέπω νὰ τοῦ γυρεύουν 19 ὁλόκληρα χρόνια γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ σταθῇ **διευθυντὴς τοῦ ὀκταταξίου.** Ἔτσι ἄθελα ὁ νοῦς μου γυρίζει στὰ παλιά. Γιατὶ δὲ μοῦ ξεφεύγει, πὼς ἂν ὁ νέος δὲ μπῇ στὸ δρόμο τοῦ δασκάλου, μπορεῖ μὲ 19 χρόνια σπουδὲς νὰ ἀποχτήσῃ δυνατότητες γιὰ τὶς ἕδρες τῆς Παιδαγωγικῆς ἢ τῆς ψυχολογίας στὰ Πανεπιστήμιά μας.

Ἡ μόρφωση τῶν 19 ἢ καὶ 20 χρόνων ἀνταποκρίνεται σὲ αἴτημα τοῦ κλάδου, ἀλλὰ γιατὶ μᾶς σταματοῦν στὸ ὀκτατάξιο; Ὁμολογοῦν πὼς δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ μᾶς δώσουν τὴ μόρφωση, ποὺ ἀντιστοιεῖ στὰ 19 χρόνια, ἢ μᾶς ἀρνοῦνται φαιὰ οὐσία ;

Μὲ τὴν προϋπόθεση πὼς ἡ ὕπαρξη τῆς τελευταίας δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ ἀρνήσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους προχωρῶ στὰ συμπεράσματά μου :

Μὲ 19 χρόνια μόρφωση καὶ ἐπιμόρφωση ὁ δάσκαλος **νὰ ξεκινάῃ,** μονάχα **ἀπὸ τὸ ὀκτατάξιο,** εἶναι σωστό, γιὰ ν' ἀνεβαίνῃ στὶς Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες Καθηγητὴς καὶ Διευθυντής, γιὰ νὰ συγκροτῇ τὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο τῆς Δημοτικῆς, γιὰ νὰ βάνῃ ὑποψηφιότητα γιὰ τὶς ἕδρες Παιδαγωγικῆς καὶ ψυχολογίας στὰ Πανεπιστήμιά μας.

Σκέφτομαι, πὼς ὁ κλάδος μὲ τὰ 19 χρόνια σπουδὲς μπορεῖ νὰ χειραφετηθῇ καὶ νὰ πάρῃ ὑπεύθυνα στὰ χέρια του τὴν τύχη του καὶ τὴν Παιδεία τοῦ λαοῦ. Νὰ γίνῃ αὐθύπαρκτος καὶ ν' ἀνοίξῃ λεωφόρο γιὰ τὴν ἄμιλλά του.

Κουράστηκα πιὰ προσπαθώντας χρόνια νὰ νιώσω τί μοῦ λένε **κορυφαῖοι** παιδαγωγοὶ μὲ κείμενα σὰν τοῦτο :

«Εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν σωματικῶν τύπων συνετέλεσε κυρίως ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· διότι ἡ κατασκευὴ τοῦ προσώπου, τοῦ μυϊκοῦ συστήματος καὶ τοῦ λιπώδους ἱστοῦ τῆς γυναικὸς εἶναι τοιαύτη, ὥστε δυσχεραίνει τὴν διάγνωσιν τῆς κατασκευῆς τοῦ σκελετοῦ, ἥτις εἶναι τὸ κύριον ἐν τῇ διακρίσει τῶν σωματικῶν τύπων».

"Υστερα ἀπὸ αὐτὰ ξανακοιτάζοντας τὴ βεβαίωση τοῦ συναδέλφου μου δὲν τὴ βρίσκω σὰν πρῶτα παράδοξη καὶ μπορῶ ἴσως νὰ τὴν παραλλάξω μονάχα γιὰ νὰ τῆς δώσω τὸ νόημα, ποὺ ἔκρυβε τότε ἐκεῖνος : ***Οἱ δάσκαλοι χρειάζονται μονάχα γιὰ νὰ ὑπάρχει παιδεία.***

Γιῶργος Ντεγιάννης

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μόλις ἐκυκλοφόρησε

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΤΕΥΧΟΣ Β'

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

("Οτι χρειάζεται γιὰ ὁλόκληρη τὴ γιορτὴ τῶν ἐξετάσεων)

Δραχμαὶ 15.000.

Ζητῆστε το στὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ στὰ Πρακτορεῖα ἐφημερίδων.

Ἐκδοτικὸς Οἶκος
ΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.
Πεσμαζόγλου 9 — Ἀθῆναι

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15Α - ΤΗΛΕΦ. 36-547

Έτησία συνδρομή τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος . Δραχ. 35.000
Τιμή τοῦ φύλλου . . . . . » 1.500
Διά τάς Σχολικάς Ἐφορείας . . . . . » 100.000

"DIDASKALIKON VEMA,,
ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACER'S OF GREECE
BRANCH OFFICE: 15A XENOPHON ST., ATHENS (GREECE)

"DIDASKALIKON VIMA,,
(Tribune des Instituteurs)
ORGANE OFFICIEL DE LA FÉDÉRATION DES INSTITUTEURS DE GRÈCE
BUREAUX: RUE XÉNOPHON 15A ATHÈNES (GRÈCE)

⊙ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ⊙

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ

Οἱ δημ)λοι, ἔχουν καὶ αὐτοὶ σὰν τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους, μιὰ ἱεραρχία: Τὸ Διευθυντὴ τοῦ Σχολείου, τὸν Ἐπιθεωρητὴ τῶν Σχολείων, τὸ Γεν. Ἐπιθεωρητή, τὸ Νομάρχη, τὴν Δ)νσιν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸν κ. Ὑπουργό. Παράλληλα ἔχουν καὶ τὰ Συμβούλιά τους: τὰ Π.Υ.Σ.Σ.Ε., τὰ Α.Υ.Σ.Σ.Ε., τὸ Κ.Υ.Σ.Σ.Ε. καὶ τὸ Ἀνώτατο Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο.

Πιστεύουμε πὼς εἶναι ἀρκετοὶ οἱ προϊστάμενοι ποὺ ἔχουν, ὥστε νὰ μὴ χρειάζωνται καὶ ἄλλοι. Διότι ἐὰν ἀπαριθμήσωμε καὶ τοὺς ἄλλους **προϊσταμένους** θὰ ἀπητεῖτο μακρότατος κατάλογος!

Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, σὰν ἀνώτατος **Προϊστάμενος** καὶ ἐκπρόσωπος τῆς Πολιτείας ἐν τῷ **Ὑπουργείῳ**, νὰ **ἐνδιαφερθῇ** προσωπικῶς διὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει ἀναρχίας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσῃ καὶ νὰ πείσῃ τοὺς συναδέλφους του, ὅτι οἱ δημοδιδάσκαλοι εἶναι μὲν δημόσιοι λειτουργοί, ἀλλὰ ἀνήκουν καὶ διευθύνονται καὶ διατάσσονται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον καὶ καθορίζει τὸ ὡράριον τῆς ἐργασίας των.

Μετὰ ταῦτα νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάργησιν ὅλων ἐκείνων τῶν νόμων καὶ ἀποφάσεων, ποὺ ἔγιναν ἀπὸ διάφορες ἄλλες κρατικὲς ὑπηρεσίες, ἀντιστάσεως μὴ οὔσης, καὶ διὰ τῶν ὁποίων **καθίστανται αὐτοβούλως καὶ αὐθαιρέτως προϊστάμενοι τῶν** δημ)λων ἄνθρωποι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντες μὲ τὴν παιδείαν καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικούς. Τοῦτο δὲ συμβαίνει κατὰ περίεργον τρόπον μόνον εἰς τοὺς δημ)λους. Ἡ πρωτοφανὴς ὅμως αὐτὴ πολυαρχία περικλείει πλείστους ὅσους κινδύνους καὶ πρέπει νὰ καταργηθῇ τὸ ταχύτερον. Θὰ προσφέρῃ δὲ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ὁ κ. Ὑπουργός, ἐὰν θελήσῃ νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του μὲ τὴν λύσιν τοῦ ἀκανθώδους τούτου ζητήματος, ποὺ κατήντησε ἀληθινὸς βραχνᾶς ὅλων τῶν συναδέλφων τῆς ὑπαίθρου.

ΝΑ ΕΠΙΣΠΕΥΣΘΗ Η ΨΗΦΙΣΙΣ ΤΟΥ

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου εἶχε καταρτίσει σχέδιον Νόμου διὰ τοῦ ὁποίου ἐπανερχόμεθα ὡς πρὸς τὰς μεταθέσεις εἰς τὴν πρὸ τοῦ κώδικος ἰσχύουσαν νομοθεσίαν.

Ἡ Ὁμοσπονδία ἦτο σύμφωνος μὲ τὰς διατάξεις τοῦ καταρτισθέντος τότε νομοσχεδίου καὶ κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα ψηφισθῇ τοῦτο ἐγκαίρως ὥστε νὰ μὴ ταλαιπωροῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνάδελφοι.

Μὲ τὴν ἐσπευσμένην ὅμως καὶ ἀπρόοπτον διάλυσιν τῆς τότε Βουλῆς, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο.

Πιστεύομεν ὅτι τώρα εἶναι ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ νὰ κατατεθῇ τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐξουσιοδοτήσεως καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ταχυτέρα ψήφισις τούτου. Ἀρκετὰ μᾶς ἐταλαιπώρησεν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ περιφήμου κώδικος. Δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ παραταθῇ ἔτι πλέον ἡ ταλαιπωρία.

ΑΝΤΙΟ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ μὲ τοὺς συνεχεῖς ἀγῶνας των εἶχαν κατορθώσει νὰ ἔχουν τὴν καλυτέραν διοικητικὴν νομοθεσίαν ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας. Εἶχαν ἐπιτύχει νὰ ἔχουν αὐτο διοίκησιν καὶ ἀποκέντρωσιν πλήρη. Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ ἐψηφίσθη ὁ ὑπαλληλικὸς κῶδιξ. Τὸ περίφημο Δ.Σ.Δ.Υ. ποὺ ἀπετελέσθη ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τοὺς σοφοὺς ὑπαλλήλους διαφόρων ἄλλων ὑπουργείων — αὐτὸ δὰ ἔλειπε νὰ μποῦν καὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας στὸ Δ.Σ.Δ.Υ.— ἀντὶ νὰ μελετήσῃ καὶ ν' ἀνεύρῃ τὴν καλυτέραν καὶ τὴν περισσότερο προσδευτικὴν νομοθεσίαν καὶ αὐτὴν νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς ὅλας τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, περιωρίσθη σὲ ὅσα ἤξερε καὶ ἐφήρμοσε ὅ,τι ἤξερε! Πάλι καλά!

Τί νὰ σοῦ κάμῃ ἄλλως τε καὶ αὐτό; Κατηγάλωσε ἀρκετὸν καιρὸ γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ πάρῃ τὸ ἐπίδομα βιβλιοθήκης! Ποῦ νὰ τοῦ μείνῃ καιρὸς νὰ μελετήσῃ αὐτὰ τὰ μικροζητηματάκια; Τὸ Δ.Σ.Δ.Υ. ἀγαπητοί μου φίλοι ἀσχολεῖται μὲ σοβαρὰ πράγματα! Εὑρέθησαν λοιπὸν καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ μέσα στὸν λαβύρινθο τοῦ νέου διοικητικοῦ Μινώταυρου, ποὺ τοὺς περιέπλεξε ὁ κῶδιξ.

Προαγωγές, μεταθέσεις, διορισμοί, ἀποσπάσεις, τὰ πάντα ἀπὸ τὸ κέντρον! Ἀλλὰ πῶς θὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ μὲ 25 000 ἐκπαιδευτικούς; Δὲ βαριέσαι! Ποιὸς ἐνδιαφέρεται γι' αὐτούς! Ἂς μὴ γίνουν ποτέ! Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε τώρα νὰ ἐνδιαφερθοῦμε καὶ γι' αὐτούς!

Καὶ αὐτὰ μὲν ἀφοροῦν τὸ Δ.Σ.Δ.Υ. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δὲν νομίζει ὅτι πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ ψηφισθῇ σύντομα ὁ Νόμος, ὥστε νὰ ἐπανέλθωμε καμμιὰ φορὰ εἰς τὰ πρὸ τοῦ κώδικος ἰσχύοντα;

Εἶναι καιρὸς νομίζομεν!

*

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ Α.Υ.Σ.Σ.Ε.

Παρακαλοῦμεν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅπως κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν Δ)γμάτων διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων περιλάβῃ διάταξιν διὰ τῆς ὁποίας θὰ προβλέπεται συμμετοχὴ δημ)λων τόσον στὰ Π.Υ.Σ.Σ.Ε. ὅσον καὶ στὰ Α.Υ.Σ.Σ.Ε.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν συναδέλφων εἰς τὰ τέως Ἐποπτικὰ Συμβούλια ὑπῆρξεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐεργετικὴ καὶ θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ἐπεκταθῇ ἡ συμμετοχὴ τῶν συναδέλφων καὶ στὰ ἀνώτερα Συμβούλια.

Ἡ καλυτέρα ὑπόδειξις θὰ ἦτο ἡ δι' αἱρετῶν ἀντιπροσώπων ἐκπροσώπησις τῶν συναδέλφων εἰς ὅλα τὰ συμβούλια.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ τοιοῦτον ἴσως θεωρηθῇ ὅτι δημιουργεῖ ποιάν τινα ὑπηρεσιακὴν ἀνωμαλίαν λόγῳ τῶν συνεχῶν ἐκλογῶν, θὰ προτιμούσαμε νὰ σχηματίζεται κατὰ περιφερείας Συμβουλίων πίναξ, ὁ ὁποῖος θὰ περιλαμβάνῃ 5—6 ἀρίστους συναδέλφους ἔχοντας πεῖραν καὶ κῦρος μεταξὺ τῶν συναδέλφων των. Ἐκ τοῦ πίνακος αὐτοῦ θὰ διορίζῃ τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον διὰ μίαν τριετίαν ἕνα τακτικὸν καὶ ἕνα ἀναπληρωματικὸν δι' ἕνα ἕκαστον Συμβούλιον.

*

ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΩΣ ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ — — —

Οἱ συνάδελφοι τῆς Δωδεκανήσου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1769)51 Νόμου ὑπέσυραν μίαν ἄνευ προηγουμένου ἀδικίαν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ διορθωθῇ ὅσο τὸ δυνατὸν συντομώτερα. Δὲν νομίζομεν ὅτι οἱ συντάξαντες τὸν ἐν λόγῳ Νόμον εἶχον τὴν πρόθεσιν νὰ ζημιώσουν τοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄξιοι ἰδιαιτέρας καὶ προνομιακῆς ἀκόμη μεταχειρίσεως. Ἀσφαλῶς ἡ διάταξις αὕτη περιελήφθη εἰς τὸν Νόμον ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πραγματικῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι **ἐπεκράτουν** εἰς τὰ ὑπόδουλα νησιά μας. Συνεπῶς ἡ 1 § τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου 1769)51 πρέπει νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ διανυθεὶς χρόνος κατὰ τὰ Σχολικὰ ἔτη 1936—37 ἕως 1943—44, καθ' ὃν οὐδόλως ἦσαν κλειστὰ τὰ Σχολεῖα, θεωρηθῇ ὡς χρόνος πραγματικῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐν Σχολείοις.

Ἡ Ὁμοσπονδία ὑπέβαλε πρὸ καιροῦ σχετικὸν σχέδιον Νόμου διὰ τὴν διόρθωσιν ὅλων τῶν εἰς βάρος τῶν Δωδεκανησίων συναδέλφων γενομένων ἀδικιῶν καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ὁ ὁποῖος τόσον ἐνδιαφέρον ἐπιδεικνύει διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν τοιούτων ζητημάτων, ὅπως εὑρεσιτεχνηθῇ καὶ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ταχυτοποίησιν τοῦ δικαιοτάτου τούτου αἰτήματος τῶν συναδέλφων.

Εἶναι ἄλλως τε καὶ ὑποχρέωσις: Ἐθνικὴ νὰ ἱκανοποιηθοῦν οἱ συνάδελφοι τῶν μαρτυρικῶν νησιῶν μας, οἱ ὁποῖοι διέθεσαν τὸ παῦ διὰ νὰ διαφυλάξουν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν θρησκείαν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν κατοίκων τῆς πολυπαθοῦς Δωδεκανήσου.

ΔΗΜΟΣΥΝΤΗΡΗΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ!

Καὶ πάλιν θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν ὁμιλίαν τοῦ ναυάρχου κ. Π. Ἀργυροπούλου τὴν γενομένην κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 6)9)53.

Καὶ συνεχίζων ὁ Σεβαστός μας ναύαρχος ὑποδεικνύει καὶ τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ νὰ ἀποκτήσωμε δημοδιδασκάλους! Καὶ ὡς τοιαῦτα προτείνει μεταξὺ τῶν ἄλλων νὰ ἐπανέλθωμε εἰς τὴν δημοσυντήρητον ἐκπαίδευσιν! Δηλαδή, οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων νὰ ὑποστοῦν εἰδικὴν φορολογίαν διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν μονίμως δι6)λους διὰ τὰ τέκνα των.

Ἀσφαλῶς ὁ Σεβαστός μας ναύαρχος θὰ ἔχῃ πολλὰ χρόνια νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὰ χωριὰ καὶ κυρίως μὲ τοὺς κατοίκους τῶν χωριῶν. Διότι ἐὰν εἶχε ἐπικοινωνήσει θὰ εἶχε διαπιστώσει ὅτι οἱ χωρικοί μας βρίσκονται σὲ ἀθλιεστάτη οἰκονομικὴ κατάσταση καὶ δὲν μποροῦν ὄχι βάσκαλο νὰ σπουδάσουν, ἀλλ' οὔτε ψωμάκι τῶν παιδιῶν τους νὰ πάρουν. Ποῦ θὰ βροῦν λοιπὸν τὰ λεπτὰ νὰ σπουδάσουν τὸ βάσκαλο καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τὸν μισθοδοτοῦν; Καὶ δὲν νομίζει ὁ σεβαστός μας ναύαρχος, ὅτι ἡ μόνη ἐμφάνισις τοῦ κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος στὸ ἑλληνικὸ χωριὸ εἶναι μόνο τὸ Δημοτ. Σχολεῖο; Θὰ τὸ φορτώσωμε κι' αὐτὸ στοὺς ὤμους τῶν χωρικῶν μας; Καὶ δὲν νομίζει ἀκόμη ὁ ἀξιότιμος κ. Βουλευτὴς Ἀθηνῶν ὅτι εἶναι ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἀντισυνταγματικὴ ἡ πρότασίς του περὶ μεταθέσεως τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν εἰς τοὺς ὤμους τῶν χωρικῶν μας, ἀφοῦ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος σαφῶς ὁμιλεῖ περὶ τούτου καὶ ὁρίζει ... «ὅτι ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις παρέχεται δωρεὰν ὑπὸ τοῦ κράτους».

*

ΙΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΝ ΔΟΞΗΣ ΛΑΜΠΡΟΝ

Ἀλλὰ ὁ Σεβαστός μας ναύαρχος φαίνεται ὅτι μὲ ὅσα λέγει ὡς κατακλεῖδα τῆς ὁμιλίας του, ἀναιρεῖ ὅλα τὰ προηγούμενα. «Ἀλλὰ νὰ φαντάζωμεθα, ὅτι μὲ τὸ μεγαλοπρεπὲς σύστημα τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν θὰ ἐξασφαλίσωμεν ποτὲ δημ)λους εἰς ὅλα τὰ χωριὰ τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ πλάνην καὶ πλάνην οἰκτράν, διότι οὐδεὶς ἀπόφοιτος τῆς Ἀκαδημίας ταύτης θὰ δεχθῇ νὰ διορισθῇ εἰς ἀπομεμακρυσμένον χωρίον καὶ μάλιστα τῶν συνόρων καὶ μὲ ἀρχικὸν μισθὸν 750.000 δραχμῶν οἷος εἶναι ὁ μισθὸς τοῦ δημ)λου...».

Νὰ καὶ ἕνα σημεῖο, ποὺ θὰ συμφωνήσωμε μὲ τὸν σεβαστό μας ναύαρχο.

Δὲν φταῖνε λοιπὸν οἱ Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες, ναύαρχέ μου, ἀλλὰ ἡ κακὴ μεταχείρισις τῶν δημοδιδασκάλων ὑπὸ τῆς ἐπισήμου Πολιτείας. Πῶς εἶναι δυνατὸν ναύαρχέ μου νὰ ζήσῃ, ὄχι ἀξιοπρεπῶς, ἀλλὰ «σκυλίσια» ὁ δημ)λος μὲ 25.000 δρχ. ἡμερησίως ποὺ τοῦ παρέχει ὡς μισθὸν τὸ κράτος; Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ζητοῦμε ἀπὸ τὸν ἐξουθενωμένον οἰκονομικῶς αὐτὸν ἄνθρωπον νὰ μορφώσῃ ἑλληνοπρεπῶς τὴν νεολαία μας; Νὰ ἐμβάλῃ στὰ παιδιά μας τὶς ἀκατάλυτες χριστιανικὲς ἀρετές, νὰ τοὺς ἀναπτερώσῃ τὸ ἐθνικό τους φρόνημα καὶ γενικὰ νὰ τὰ διαμορφώσῃ εἰς ἠθικὰς προσωπικότητας;

Ἰδοὺ στάδιον δόξης λαμπρὸν ναύαρχέ μου. Νὰ δώσωμε στὸ δημοδιδάσκαλο ὄχι ὀλιγώτερην μόρφωσιν, ἀλλὰ τὰ οἰκονομικὰ μέσα ποὺ θὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ ἀφοσιωθῇ ἀπερίσπαστος εἰς τὸ δημιουργικόν, τὸ θεῖον, τὸ ἐθνικὸν ἔργον του. Τότε μόνο εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσωμε νεολαίαν ἀνταξίαν τῶν ἐνδόξων καὶ ἡρωϊκῶν μας παραδόσεων, τότε μόνο εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσωμε μίαν ὡραίαν, πολιτισμένην καὶ εὐδαιμονοῦσαν Ἑλλάδα, Σεβαστέ μου ναύαρχε!

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡ. ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

(συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 4)

μερον ἔχουν τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἔχουν δοκιμασθῆ διάφορα συστήματα εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Πατρίδος μας. Ἐδοκιμάσθησαν θεσμοί, οἱ ὁποῖοι ἀπέθωσαν ἄριστα ἀποτελέσματα, ἀλλ' ἔχομεν ὑποστῆ καὶ ταλαιπωρίας καὶ ἔχομεν οἰσθανθῆ ὄχι καλὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ θεσμούς, οἱ ὁποῖοι πολλάκις ὡδήγησαν εἰς τὸ χάος καὶ τὴν ἀναρχίαν. Καὶ δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ τονίσωμεν, ὅτι θεσμοὶ τοιοῦτοι ὑπῆρξαν, ὅσοι προέκυψαν, ὄχι ἀπὸ πραγματικὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ ἀπὸ ἀβασίμους καὶ ἀστηρίκτους θεωρίας. Ἡ μέχρι τώρα πεῖρα ἔχει διδάξει, ὅτι τὸ συγκεντρωτικὸν σύστημα εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προαγάγῃ τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας μας. Συγκεντρωτικὸν σύστημα ἐφαρμοζόμενον εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως δὲν κάμνει τι ἄλλο, παρὰ νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς ἄψυχον μηχανικὴν ἐνέργειαν. Ἡ ἐκπαίδευσις δὲν προσαρμόζεται εἰς τοιοῦτου εἴδους διοικητικὸν σύστημα, διότι τοῦτο ἀπονεκρώνει καὶ ἐκμηδενίζει κάθε πρωτοβουλίαν τοῦ παράγοντος ἐκείνου, ὅστις ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πρόοδον τῆς σχολικῆς ἐργασίας, **τοῦ διδασκάλου.**

Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν τὸ καλύτερον Διοικητικὸν σύστημα εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς **ἀρχῆς τῆς ἀποκεντρώσεως.**

Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὴν ἀποκέντρωσιν προβάλλει ὡς ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη διὰ τὴν καλυτέραν διοίκησιν ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει νὰ κυριαρχήσῃ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς **αὐτοειδικήσεως τοῦ κλάδου.** Ὁ διδασκαλικὸς κόσμος ἔχει ἤδη χειραφετηθῆ μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ θεωρῆται οὗτος ἄξιος νὰ αὐτοδιοικηθῇ. Θεωρουμεν σήμερον τὸν δημοδιδάσκολον περισσότερον παντὸς ἄλλου ἁρμόδιον, ἵνα μετέχῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, διότι οὗτος ἔχει ἐσχηματισμένην γνώμην ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων. Ἀποκλεισμὸς τοῦ δημ)λου ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἤθελεν ἀποτελέσει εἶδος φιμώσεως καὶ ἀπαγορεύσεως εἰς ἀνθρώπους νὰ ἔχουν γνώμην ἐπὶ ζητημάτων, τὰ ὁποῖα καθημερινῶς ζοῦν, ἐντὸς τῶν ὁποίων κινοῦνται καὶ τὰ ὁποῖα καθημερινῶς ἐπεξεργάζονται. Μὴ συμμετοχὴ τοῦ δημ)λου εἰς τὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως θὰ ἐσήμαινε μὴ ἠθικὴν ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, ἐνῷ ἡ ἀνάλογος αὐτοῦ συμμετοχὴ θέλει ἀποτελέσει κέντρισμα, ἵνα οὗτος ἐπιτελέσῃ καλύτερον τὴν ἀποστολήν του.

Μέχρι τοῦδε κατωτέραν βαθμίδα ἐν τῇ Διοιτικῇ μας Ἱεραρχίᾳ ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει ἀποτελοῦν τὰ περιφερειακά μας ὑπηρεσιακὰ συμβούλια, τὰ συμβούλια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν τὴν Διοικητικὴν ἢ ἐκπαιδευτικὴν διαίρεσιν τῆς χώρας μας. Οὐδεμία σημασία καὶ προσοχὴ ἔχει δοθῇ εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ βασικοῦ τοῦ πρωταρχικοῦ πυρῆνος τοῦ ὁποίου κάλλιστα δύναται νὰ ἀποτελέσῃ **ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου.** Ἡ Διεύθυνσις τοῦ σχολείου, νομίζομεν, ἐπιβάλλεται νὰ ἀξιοποιηθῇ καὶ οὐχὶ νὰ παραμένῃ νεκρὸν γράμμα ἐν τῷ διοικητικῷ μας συστήματι. Ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι διὰ τῆς κοισύτης ἀξιοποιήσεως θέλουσι προκύψει ἄριστα ἀποτελέσματα, καθόσον τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν σχολείων ἔχει καταστῇ δυσβάστακτον εἰς διοικητικὰ καθήκοντα. Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου εἰς πλείστας ὅσας περιπτώσεις οὗτος εὑρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν, ἵνα ἐπαρκέσῃ πλήρως εἰς τὸ ἐποπτικὸν καὶ καθοδηγητικὸν αὐτοῦ ἔργον.

Ἡ ἔννοια ὅμως τῆς αὐτοδικήσεως ἴσως ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ κενὴ περιεχομένου καὶ ἄνευ ἀξίας, ἂν δὲν ζητεῖτο ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων τῶν μελῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν. Ὁ διδασκαλικὸς κόσμος θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν του ἠνδρωμένον πλέον μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ χειραγώγησις ἀπὸ πρόσωπα ξένα πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ Διοικητικά του ζητήματα.

Ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς αὐτοδιοικήσεως πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος ἡ συμμετοχὴ τοῦ δημ)λου εἰς τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια. Ἡ μέχρι τοῦδε πεῖρα ἔχει ἀποδείξει, ὅτι ἡ συμμετοχὴ τοῦ Διδ)κοῦ κόσμου εἰς αὐτὰ ἀπέφερεν ἄριστα ἀποτελέσματα, τόσον ὡς πρὸς τὴν προάσπισιν τῶν δικαίων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου ὅσον καὶ εἰς τὴν καλυτέραν καὶ εὐρυθμοτέραν διεξαγωγὴν τῆς Διοικητικῆς ἐκπαιδευτικῆς ὑπηρεσίας καὶ κατὰ συνέπειαν διὰ τὴν προκοπὴν τῆς Λαϊκῆς Παιδείας γενικῶς. Τὰ ἐκ τοῦ θεσμοῦ τούτου εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα μᾶς ὁδηγοῦν εἰς τὴν ἀξίωσιν τοῦ κλάδου μας, ὥστε οὗτος νὰ συμμετέχει τόσον εἰς τὰ κατώτερα ὅσον καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα ὑπηρεσιακὰ συμβούλια δι' ἀντιπροσώπων του αἱρετῶν καὶ οὐχὶ διοριζομένων.

Ὁ ὠργανωμένος ὅμως διδασκαλικὸς κόσμος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τονίσῃ, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἰδιάζουσα σημασία καὶ προσοχὴ εἰς τὸ ἀνώτατον ὄργανον τῆς διοικητικῆς μας κλιμακώσεως, εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου μας. Στρέφει τὴν προσοχήν του πρὸς αὐτὸ ὁ διδασκαλικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, διότι θεωρεῖ, ὅτι ἐκ τῆς καλῆς ἢ μὴ λειτουργίας τοῦ ἀνωτάτου μας αὐτοῦ συμβουλίου ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἡ προκοπὴ τῆς Παιδείας μας. Ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος ἐπιθυμεῖ τοιαύτην σύνθεσιν καὶ διάρθρωσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὸν εἰς τοῦτο νὰ συντονίζῃ τὰς προσπαθείας τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, νὰ δύναται νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ νὰ καθοδηγῇ αὐτοὺς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος. Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προσαρμόζῃ τὴν Ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Παιδαγωγικῆς Ἐπιστήμης. Ἀλλ ἐν ταὐτῷ Ἀνώτατον Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀπονέμῃ τὴν ἁρμόζουσαν δικαιοσύνην κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διοικητικῶν του δικαιωμάτων, νομίζομεν, ὅτι θὰ ἀποτελῇ μόνον διακοσμητικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ Διοικητικῇ ἐκπαιδευτικῇ ἱεραρχίᾳ. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁ ὠργανωμένος διδασκαλικὸς κόσμος ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι πρέπει νὰ συμμετάσχῃ καὶ ὁ διδασκαλικὸς κόσμος εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἀποκομισθεῖσα πεῖρα ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ τούτου ἔχει ἀποδείξει, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ διαίρεσις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου εἰς Γνωμοδοτικὸν καὶ Διοικητικὸν τοιοῦτον. Εἰς τὸ πρῶτον τούτων ὁ Κλάδος ζητεῖ τὴν συμμετοχὴν του διὰ 5 μελῶν ἐκ τῶν 12 τοιούτων, ἐκ τῶν ὁποίων τοῦτο ἀποτελῆται, ἤτοι 2 μελῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, 5 μελῶν ἐκ τῆς Μέσης Παιδείας καὶ ἑτέρων 5 ἐκ τῆς Στοιχειώδους. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ Διοικητικὸν ἀξιοῖ ἀνάλογον συμμετοχὴν μὲ τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν τῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως. Ὡς ἔχει σήμερον ἡ ἀντιπροσώπευσις τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, οὔτε τὴν δικαιοτάτην ταύτην ἀπαίτησιν τῶν δημ)λων ἱκανοποιεῖ, ἀλλ' οὔτε καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτοδιοικήσεως ἀνταποκρίνεται.

Θὰ ἦτο σοβαρώτατη παράλειψις νὰ μὴ τονισθῇ, ὅτι τὸ στοιχειῶδες δίκαιον καὶ ἡ λογικὴ ὁδηγοῦν τὸν διδασκαλικὸν κόσμον εἰς τὴν ἀξίωσιν τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως διὰ τῆς μεταταξεως τῶν δημ)λων εἰς τὰ διάφορα Τμήματα τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου μας.

Δὲν εἶναι ὀρθὸν τὰ διάφορα τμήματα τοῦ Ὑπουργείου μας νὰ λαμβάνουν μόνον τὴν μορφὴν γραφείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἁπλῶς διεκπεραιώνονται αἱ γραφειοκρατικαὶ ὑποθέσεις. Εἶναι ἐπιβεβλημένον οἱ Διευθυνταὶ τῶν τμημάτων τούτων νὰ ἔχουν τὴν ἁρμόζουσαν γνωριμίαν καὶ σχέσιν μὲ τὰ ζητήματα τῆς λαϊκῆς μας Παιδείας. Εἶναι καθῆκον ἐπιβεβλημένον, ὥστε οὗτοι νὰ εἶναι οἱ ἐμψυχωταὶ τῶν διαφόρων αἰτημάτων τοῦ Κλάδου. Μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου οὗτοι θὰ ἐνδιαφέρωνται μὲ τὴν ἁρμόζουσαν ψυχικὴν θέρμην διὰ τὰ ζητήματα τῆς τάξεως τῶν δημ)λων καὶ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκφέρουν θετικὴν καὶ ὠφέλιμον περὶ αὐτῶν γνώμην, καθόσον θὰ ἔχουσιν ζήσει τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ θὰ ἔχουν αἰσθανθῆ τὸν παλμὸν τῶν ἐργατῶν τῆς λαϊκῆς Παιδείας.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ Η ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜ)ΛΟΥ

Τοῦ κ. ΧΡ. Μ. ΚΕΦΑΛΑ, Καθ. Μαθ. τοῦ Πειρ. Σχ. Πανεπ. Ἀθηνῶν

Εἶναι κοινῶς παραδεδεγμένον ὅτι 1) Ἡ πνευματικὴ ζωὴ προσπαθεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν σκοπὸν αὐτῆς διὰ τῶν Μαθηματικῶν. 2) Ἡ ἐπιστημονικὴ σκέψις κατόπιν τῶν ἐπιτυχιῶν τῶν διαφόρων σχολῶν (σχολὴ λογικῆς, σχολὴ διαισθήσεως, σχολὴ τῶν ἀξιωμάτων) διὰ μίαν σύγχρονον θεμελίωσιν Λογικῆς—Μαθηματικῶν ἀπαιτεῖ, ὅπως τὰ μαθηματικὰ γίνουν ἡ λογικὴ τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη, ἡ ἐπιστήμη, ἥτις θὰ καθορίζῃ τοῦ λοιποῦ τὰς μεθόδους τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐρευνᾶν. 3) Αἱ ἀνάγκαι τοῦ σημερινοῦ δημιουργοῦ πολιτισμοῦ μὲ τὸν μηχανικὸν χαρακτῆρα, ἡ ἀνάγκη στατιστικῆς μελέτης, παντοῦ, ὅπου εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ καθαρῶς μαθηματικὴ ἔρευνα, ἀπαιτοῦν, ὅπως ἡ μαθηματικὴ γνῶσις γίνῃ εὔχρηστον ὄργανον παντὸς ἔργάτου καὶ παντὸς ἐρευνητοῦ. 4) Αἱ τελευταῖαι ἐπιτυχίαι τῶν μαθηματικῶν θεωριῶν, αἱ ὁποῖαι κατώρθωσαν, ὥστε πολλάκις τὸ ἐργαστήριον φυσικῆς νὰ περιέχῃ ὡς μόνα ὄργανα ἐρεύνης τὸ μολύβι καὶ τὸ χαρτὶ καὶ αἱ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐρεύνης σπουδαῖαι ἀνακαλύψεις ἐπέβαλον τὴν μαθηματικὴν γνῶσιν ὡς ἐθνικὴν ἀνάγκην, καθ' ὅσον ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐργαστηριακὴ ἔρευνα εἶναι προβληματικὴ διὰ λόγους οἰκονομικούς. Ἐκτὸς τοῦτου ἡ μαθηματικὴ ἔρευνα ἁρμόζει καλύτερον εἰς τὸ ἀνήσυχον ἐρευνητικὸν πνεῦμα τοῦ Ἕλληνος, μὲ τὸν ἀνυπόμονον Μεσογειακὸν χαρακτῆρα, ὁ ὁποῖος φύσει ἀποστρέφεται τὴν μέθοδον τῶν ἀπειραρίθμων δοκιμῶν χωρὶς ἄμεσον ἀποτέλεσμα. 5) Ἡ ἀνάλυσις τῶν μεθόδων τοῦ Μαθηματικῶς ἐργάζεσθαι καὶ σκέπτεσθαι δεικνύουν, ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη συμπίπτει μὲ τὸ πρότυπον ἐργασίας καὶ σκέψεως, τὸ ὁποῖον ὁρίζουν αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ δυνατότητες τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἐκτὸς τούτου ἡ τοιαύτη ἀνάλυσις διακρίνει τὰ μαθηματικὰ ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν μέσον διαπαιδαγωγήσεως τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐργάζεσθαι. 6) Ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς ψυχικῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ δεικνύει, ὅτι τοιαύτη ἀγωγὴ τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐργάζεσθαι χωρεῖ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. 7) Ἡ ἀνάλυσις τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς, δεικνύει, ὅτι οὗτος ἱκανοποιεῖται τὰ μέγιστα γενικῶς καὶ μερικῶς ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθηματικῶν.

Πάντα ταῦτα ἐπιβάλλουν, ὅπως ἡ μαθηματικὴ μόρφωσις τῶν τροφίμων παντὸς τύπου σχολείων εἶναι λίαν ἐπιμελημένη.

Κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, ἡ θέσις τοῦ λεγομένου δημοτικοῦ σχολείου, εἰς τὴν ὅλην μαθηματικὴν μόρφωσιν τοῦ Ἕλληνος μαθητοῦ εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα.

Εἶναι γνωστὴ εἰς πάντας ἡ μεγάλη σημασία, τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν ὅλην ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ζωή, τὴν ὁποίαν διανύει οὗτος εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο. Εἶναι ἡ ἡλικία, ἡ ὁποία μὲ τὰς βιώσεις αὐτῆς πλουτίζει ἀφθόνως τὴν ζωήν, εἶναι ἡ περίοδος, ὅπου αἱ νοητικαὶ λειτουργίαι ἐξελισσόμεναι ἐγγίζουν τὰ ὅρια τῆς ὡριμότητος, εἶναι τὸ τμῆμα τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον παρέχει ἐνδείξεις διὰ νὰ διακριθῇ ἡ μαθηματικὴ ἰδιοφυΐα, εἶναι ὁ χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος θεμελιώνει τὰς μεθόδους τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐργάζεσθαι εἶναι τὸ μέρος τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον πρόκειται σοβαρὰ νὰ ἐπηρεάσῃ ὁλόκληρον τὴν ὑπόλοιπον ζωήν, εἶναι ἡ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ συναισθηματικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου λαμβάνει στάσιν ἔναντι πάσης γνώσεως.

Τέλος εἶναι γνωσταὶ αἱ ἀντιλήψεις τῆς ψυχολογίας τοῦ βάθους διὰ τὴν σημασίαν τοῦ τμήματος τούτου τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ὑπάρχει ἀνωμαλία τῆς ψυχικῆς αὐτοῦ ζωῆς εἰς ὁποιανδήποτε ἡλικίαν καὶ νὰ μὴν ἔχῃ τὰ αἴτια αὐτῆς εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς παιδικῆς ζωῆς. Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Δόκτορος Oskar Pfister, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁμοιάζει μὲ μῆλον, τὸ ὁποῖον, ἐὰν κτυπήσῃ ἄωρον εἰς τμῆμά τι τῆς ἐπιφανείας του, εἶναι ἀδύνατον πλέον τὸ μέρος τοῦτο νὰ ἀναπτυχθῇ ὁμαλῶς καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὅλης ἀναπτύξεώς του.

Πάντα ταῦτα, εἶναι φανερόν, ὅτι ρίπτουν τὸ μεγαλύτερον βάρος τῆς μαθηματικῆς μορφώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ τόσον βεβαρυμένου δημοδιδασκάλου. Εἶναι τεράστιαι αἱ εὐθῦναι αὐτοῦ ἔναντι τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ τὸ ἄτομον, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ὁ λαὸς μιᾶς χώρας ἔναντι τῶν Μαθηματικῶν, τοῦ βασικοῦ αὐτοῦ στοιχείου διὰ τὴν ὅλην μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

Ἡ Μέση Παιδεία ἀδυνατεῖ πολλάκις νὰ διορθώσῃ ἀντιλήψεις τοῦ παιδιοῦ περὶ τοῦ μαθήματος τούτου, τὰς ὁποίας τοῦτο ἀπέκτησεν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, νὰ μεταβάλῃ τὴν συναισθηματικήν του στάσιν ἔναντι τῶν μαθηματικῶν καὶ νὰ διορθώσῃ ἐσφαλμένην μέθοδον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἐργάζεσθαι μαθηματικῶς.

Τὸ λυπηρὸν φαινόμενον, τὸ ὁποῖον πολλάκις παρατηρεῖται εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ὥστε πολλοὶ εὐφυεῖς μαθηταὶ νὰ στεροῦνται ἱκανότητος περὶ τὰ μαθηματικά, προέρχεται τὰς περισσοτέρας φορὰς ἀπὸ νευρώσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὰς ρίζας αὐτῶν εἰς τὴν πλημμελῆ διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τούτου, εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

Εἶναι γνωστὴ ἡ παιδαγωγικὴ ἀρχή, ὅτι ὁ διδάσκων ὀφείλει νὰ κατέχῃ πλήρως καὶ ἐπιστημονικῶς τὴν διδασκομένην ὕλην. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ γίνεται ἐντονωτέρα προκειμένου περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν μαθηματικῶν, ἕνεκα τῆς φύσεως τοῦ μαθήματος τούτου. Ἐδῶ πρέπει ὁ διδάσκων νὰ κατέχῃ πλήρως καὶ ἐπιστημονικῶς τὴν Ἀριθμητικὴν καὶ τὴν Γεωμετρίαν, ὥστε νὰ δυνηθῇ οὗτος νὰ προσαρμόσῃ τὰς προφερομένας μαθηματικὰς ἐννοίας εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παιδικῆς ψυχῆς καὶ νὰ μεταδώσῃ αὐτὰς περιβεβλημένας μὲ τὴν γλυκύτητα τῆς μεθοδικῆς, ὥστε νὰ μὴ διακρίνῃ ὁ τρόφιμος τὴν πικρίαν τῆς γνώσεως, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ ἀπόλλυται ἡ ἐπιστημονικὴ βάσις αὐτῆς.

Ἡ ἀνάγκη τῆς μορφώσεως τοῦ δημοδιδασκάλου εἰς τὴν Ἀριθμητικὴν καὶ τὴν Γεωμετρίαν δὲν πρέπει ν' ἀμφισβητεῖται ὑπὸ οὐδενὸς ἐφ' ὅσον οὗτος διδάσκει αὐτά. Ἡ φύσις δὲ τοῦ μαθήματος τούτου δίδει ἀπόλυτον προτεραιότητα εἰς τὴν μαθηματικὴν μόρφωσιν τοῦ δημοδιδασκάλου. Τὰ πράγματα ὅμως δὲν συμβαίνουν οὕτω εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐδῶ ὁ δημοδιδάσκαλος δὲν διδάσκεται τὴν Ἀριθμητικὴν καὶ τὴν Γεωμετρίαν, οὔτε εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδη-

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

Ἐν Τριπόλει τῇ 9-5-1958

Κύριοι Σύμβουλοι,

Ἡ ἀγορὰ τοῦ Μεγάρου «τῆς Πανελληνίου Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας» ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν καὶ πρόοδον αὐτῆς. Εἰς ὅλους, ὅσοι εἰργάσθησαν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ ἰδιαιτέρως σὲ σᾶς, ποὺ εἴχατε τὴν εὐτυχία νὰ τερματίσετε τὴν ἐνέργειαν, ἀξίζει πᾶσα τιμὴ καὶ ἔπαινος. Καὶ τοῦτο δὲ περισσότερον, διότι, ἐξ ὅσων στοιχείων μᾶς παρέχετε ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ Μεγάρου (θέσις, χῶρος κτλ.), φαίνεται, ὅτι κατεβάλατε κάθε προσπάθειαν, ὥστε τὸ ΜΕΓΑΡΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ νὰ εἶναι πράγματι ἀντάξιο αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔργου του.

Ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων γιὰ τὴν ἀποπληρωμή, δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῆτε. Ὅλοι θὰ πράξουμε τὸ καθῆκον μας καὶ πρῶτοι οἱ δημ)λοί μας.

Ἐκφράζων πρὸς ὑμᾶς καὶ πάντας τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἱστορικοῦ πιὰ πόθου ὅλων μας τὰ πλέον θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια.

Διατελῶ μετὰ πάσης τιμῆς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Στοιχ. Ἐκπ)σεως ΣΤ' περιφερείας Τριπόλεως

*

Ἀθῆναι 10 Μαΐου 1953

Π ρ ὸ ς

Τοὺς καθ' ἡμᾶς Ἐκπ. λειτουργοὺς

(Διὰ τῶν τμηματ. ἀλληλογραφίας)

Μᾶλιστα φρονοῦμεν ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ παρεμβαίνῃ διὰ τὴν ὑπόκωσιν τοῦ ζήλου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν διδ)λων αἵτινες ἀπορρέουν ἐκ τοῦ ὑγιοῦς συνδικαλιστικοῦ πνεύματος, ἐν τούτοις θεωροῦμεν καθῆκον νὰ προσέλθωμεν συνεπίκουροι εἰς τὰς προσπαθείας τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Μεγάρου, νῦν μάλιστα ὁπότε ὁ πόθος καὶ ἡ ἀπὸ τόσου χρόνου ὀφισταμένη διάχυτος προσδοκία ἐβρον τὴν πραγμάτωσίν των.

Δὲν παρίσταται βεβαίως ἀνάγκη οὔτε νὰ ἐξάρωμεν τὸ γεγονὸς οὔτε νὰ χρησιμοποιήσωμεν λόγους πειστικούς, διότι οἱ διδάσκαλοι ἔχουν πλήρως κατανοήσει τὴν ἐξαιρετικὴν σημ.σίαν τῆς ἀποκτήσεως ἑνὸς Μεγάρου, ὅπερ θὰ ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν περαιτέρω πλουσίων πνευματικῶν κατανοήσεων καὶ ἐπιδιώξεων, προσερχόμεθα ἁπλῶς μόνον ἵνα προσθέσωμεν καὶ τὴν ἡμετέραν φωνὴν εἰς τὴν ἁρμονίαν τῆς κοινῆς χαρᾶς καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς μὲν διδ)λους νὰ συνεισφέρουν κατὰ δύναμιν μετὰ τοῦ διανρίνοντος αὐτοὺς ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ ἀγορασθέντος ἀκινήτου, τὴν δὲ Διδ. Ὁμοσπονδίαν νὰ δεχθῇ προσωπικὴν ἡμῶν εἰσφορὰν ἐξ 100 χιλ. δραχμῶν εἰς ἐκδήλωσιν ἐπισφραγιστικῆς ἐνεργείας τῆς ἡμετέρας πίστεως.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ περίπτωσις ἀδιαφόρου ἀκροάσεως τῶν ἐκκλήσεων τῆς ὀργανώσεως τῶν διδασκάλων ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Π. ΠΑΥΛΟΥΡΟΣ

Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων Δ' Περιφερείας Ἀθηνῶν

*

Ἀγαπητέ μου κ. Πρόεδρε,

Σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τόσον σεῖς προσωπικῶς, ὅσον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου σας, τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια, διότι ηὐτυχήσατε νὰ ἐξασφαλίσητε εὔπρεπῆ καὶ ἄνετον τὴν στέγην τῆς Ὀργανώσεώς μας.

Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἡ Ὁμοσπονδία μας, ἡ ὁποία ἐπ' ἀρκετὰ ἔτη ἐστεγάζετο εἰς ἓν μικρὸν δωμάτιον μιᾶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δεληγεώργη οἰκίας, ἔταξεν ὡς σκοπόν της τὴν ἀπόκτησιν τοῦ καταλλήλου Μεγάρου της, χάριν τῶν πολλαπλῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους ὠνειροπόλει ὁ Κλάδος μας νὰ ἴδῃ ἐκπληρουμένους.

Τὰ κατὰ καιροὺς Διοικητικὰ της Συμβούλια κατέβαλλον τὰς δυνατὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν εὐγενῶν αὐτῶν σκοπῶν τῶν συναδέλφων, ἰδιαιτέρως δὲ τὸ προκάτοχον Ὑμῶν Συμβούλιον κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ τὰς πρώτας καταλλήλους εὐκαιρίας, τὰς ὁποίας ἡ ἰδική σας διαχείρισις προώθησεν ἐπαρκῶς καὶ ἀξιοποίησε σήμερον ἱκανοποιητικῶς διὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ Μεγάρου.

Συμμετέχων καὶ ἐγώ, ἀγαπητέ μου, εἰς τὴν χαρὰν τῶν συναδέλφων, σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχμῶν ὡς ἐλαχίστην συμβολὴν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἐναπομενάσης ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀφειλῆς τῆς Ὀργανώσεώς μας, εὐχόμενος εἰς αὐτὴν νὰ ἐκπληρώσῃ συντόμως ὅλας τὰς εὐγενεῖς ἐπιδιώξεις τοῦ Κλάδου μας.

Μὲ ἀγάπην

ΝΙΚ. ΠΡΟΚΟΠΙΔΗΣ

*

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 11 Μαΐου 1953

Ἀγαπητέ μου κ. Πρόεδρε,

Μὲ πολλὴ μου συγκίνησι πληροφοροῦμαι τὴν ἀγορὰν τοῦ διαμερίσματος διὰ τῆς ὁποίας πραγματοποιεῖται πολυετὲς ὄνειρον τοῦ Κλάδου. Συγχαίρω θερμὰ καὶ σένα καὶ τοὺς ἀγαπητούς συνεργάτας σου στὴ Διοίκησι καὶ σᾶς μακαρίζω ποὺ ἠξιώθητε μὲ ἐπαινετὴ δραστηριότητα καὶ ἐπικαίρως νὰ ἐκπληρώσητε καθολικὸν πόθον τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου.

Πιστεύω ἀκόμα ὅτι οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι θὰ ἀνταποκριθοῦν στὶς ὑποχρεώσεις των καὶ θὰ σᾶς δικαιώσουν, ἐξασφαλίζοντες ἐμπροθέσμως τὰ ὑπολειπόμενα. Οἱ τῆς περιφερείας μου θὰ διακριθοῦν καὶ πάλι.

Συνημμένα σᾶς ἀποστέλλω καὶ σημερινὴ σχετικὴ ἐγκύκλιό μου μὲ τὴν πληροφορία ὅτι μὲ σημερινὴ ταχ)κὴ ἐπιταγὴ ἀπέστειλα καὶ τὴν μικράν μου συνδρομὴν ἐξ 100.000 δρχ. ὡς δευτέραν δόσιν ὑπὲρ τοῦ ὡραίου αὐτοῦ σκοποῦ.

Μὲ βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην

ΜΑΡΚ. ΑΓΓ. ΜΑΤΘΑΙΑΣΣΟΣ

Ἐπιθ)τὴς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως

*

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ συνετὴ καὶ ἤρεμη ἀποφασιστικότης, ποὺ διακρίνει κάθε σας ἐνέργεια, ἐξεδηλώθη σὲ μεγάλο βαθμὸ καὶ τὴν φορὰν αὐτήν, μὲ τὴν ἀγορὰν τοῦ Μεγάρου τῆς Ὁμοσπονδίας μας. Κι' ἔτσι τὸ ὄνειρο, ποὺ ἐπὶ δεκάδες ἐτῶν παρέμεινεν ἀνεκπλήρωτον, ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας, μὲ τὴν ἀγορὰν τοῦ πολυτελοῦς δρόφου τῆς ὁδοῦ Ξενοφῶντος. Συμμετέχουσα στὴ χαρὰ τῶν Ἑλλήνων δασκάλων γιὰ τὴν ἀπόκτηση αὐτή, ἐκφράζω εἰς ὁλόκληρο τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὰ θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια, εὐχομένη συγχρόνως τὴν ἄνευ δυσκολιῶν καὶ ἐμποδίων ἐξόφληση τοῦ ἐναπομείναντος χρέους. Καὶ εἶμαι βεβαία γι' αὐτό, γιατὶ γνωρίζω καλὰ τὴν ψυχὴ τοῦ Ἕλληνα δασκάλου, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴ φιλοτιμία ποὺ ἐπέδειξε πάντοτε σὲ παρόμοιες περιστάσεις.

Σᾶς ἀποστέλλω τὴν ἐξ 100.000 δραχμῶν ἔκτακτον εἰσφορά μου γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ τὴν δεχθῆτε.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

ΕΙΡ. ΣΓΟΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύντρια 36ου Ε' Περ. Ἀθηνῶν

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ

Ἄνδρος 5 Μαΐου 1953

Σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοί μας Δημοδιδάσκαλοι τῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδας. Ἐμάθαμε πὼς ἡ Ὁμοσπονδία σας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ 400 ἑκατομμύρια καὶ γιὰ νὰ ἐκδηλώσωμε τὰ αἰσθήματά μας πρὸς τοὺς εὐεργέτας μας διδασκάλους, ἀποφασίσαμε νὰ μαζέψωμε χρήματα γιὰ νὰ βοηθήσωμε νὰ ξεχρεωθῇ τὸ Μέγαρο τῶν διδασκάλων. Προτιμήσαμε νὰ δώσωμε τὰ χρήματα τοῦ ταμείου μας, παρὰ νὰ ἀγοράσωμε βραβεῖα γιὰ τὶς καλύτερες γλάστρες μας. Γιατὶ στὴν Ἱστορία μας μάθαμε ὅτι καὶ οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀγωνίζονταν, ὄχι γιὰ χρήματα καὶ γιὰ δῶρα, ἀλλὰ γιὰ ἕνα στεφάνι ἀριελιᾶς. Σᾶς στέλλομε ὡς Α' δόσιν δρχ. 136.000. Ἐλπίζομε νὰ στείλωμε καὶ ἄλλο ποσὸν καὶ εὐχόμαστε καὶ τὰ ἄλλα Ἑλληνόπουλα νὰ βοηθήσουν γιὰ τὸν ἴδιον σκοπό.

Σᾶς χαιρετοῦμε μὲ σεβασμὸ

Οἱ μαθηταὶ τῆς Δ' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἄνδρου

*

Σεβαστέ μας κ. Πρόεδρε,

Οἱ μαθηταὶ τῆς ΣΤ' τάξεως τῶν Δημ. Σχολείων Χρυσοῦ—Σερρῶν, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐκδρομῆς των στὴν Ἀθήνα, ἐκφράζουν τὸ βαθύτατο σεβασμὸ των πρὸς τὴ Διοίκηση τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος.

Τὰ Ἑλληνόπουλα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βορρᾶ σᾶς καταθέτουν συμβολικὰ 100.000 δραχ. ἀπ' τὸ φτωχό τους Ταμεῖο γιὰ τὸ Σπίτι τῆς Ὁμοσπονδίας δεῖγμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης των στοὺς Δασκάλους, ποὺ θυσιάζονται γιὰ τὴ μόρφωση τῆς νέας γενιᾶς.

Καλορίζικο τὸ Σπίτι τῶν Δ)λων.

Μὲ Σεβασμό

Ἡ Ἐπιτροπὴ Μαθητικῆς Κοινότητας Μενεξὲ Μπατσιούλα, Ἀθανασία Παπαποστόλου, Δημήτριος Σαφούρης, Πασχάλης Μήτρακας.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἐγκυκλοφόρησε

Γ. ΣΑΚΚΑ

ΕΛΑΤΕ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΜΑΣ

Πρωτότυπα σκέτς — κωμωδίες— ταμπλὼ—(20) διαλεχτὰ ποιήματα γιὰ ἀπαγγελία.

Τὸ καλύτερο βιβλίο γιὰ τὶς γιορτὲς τῶν ἐξετάσεων.

Ὕλη γιὰ ὅλες τὶς ἀνάγκες τῆς γιορτῆς καὶ γιὰ ὅλες τὶς τάξεις.

Ἕνα ζωντανὸ βιβλίο χαρᾶς.

Τιμὴ δραχμαὶ 10.000.

Κεντρικὴ πώλησις:

«Προμηθεὺς» — Σταδίου 41

Ἀθ. Πούντζας — Σταδίου 31

Ἀ θ ῆ ν α ι

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΣΙΟΣ

Στὶς 2 τοῦ Φλεβάρη ὕστερα ἀπὸ ὀλιγοχρόνιο κι' ἀνίατη ἀρρώστεια ἄφησε γιὰ πάντα τὸν πρόσκαιρο, προσωρινὸ καὶ μάταιο αὐτὸ κόσμο ὁ ἀείμνηστος δάσκαλός μας συνταξιοῦχος Ἰωάννης Μίσιος. Ἀφοῦ γιὰ κάμποσα χρόνια ὑπηρέτησε εὐδόκιμα σὲ διάφορα χωριὰ τῆς εὔανδρης Ἠπείρου μας μετατέθηκε στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μας Ἐλαφότοπο—Ἰωαννίνων, ὅπου πέρασε ὅλα τὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς διδασκαλικῆς του ζωῆς μὲ πλούσια δράση ἐκτεινόμενη παντοῦ, μεταλαμπαδεύοντας τὰ θεῖα φῶτα τῶν γραμμάτων καὶ γαλουχώντας μὲ τὰ θεῖα νάματα τῶν ἱερῶν καὶ ἀπαράγραπτων ἰδανικῶν μας ὁλόκληρες γενεές, ποὺ σήμαρα συνεχίζουν ἀπάξια τὸ θεῖο καὶ ὑψηλὸ ἔργο του, μεταλαμπαδεύουν καὶ μεταδίδουν τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς μάθησης σ' ὅλες τὶς ἀκριτικὲς γωνιὲς τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Διωρισμένος σ' ἀπόμακρα κι' ἀπόκεντρα χωριὰ τῆς ὀμορφης Ἠπείρου μας μακρυὰ ἀπὸ κάθε τέρψη κι' ἀναψυχὴ μὲ τὴ λαμπάδα τῆς φυχῆς ἀναμμένη κι' ὁλάνοιχτα τῆς φυχῆς τὰ μάτια, κράτησε ἄσβυστο τὸ φῶς τῆς πίστης τοῦ Χριστοῦ μας, τὸν πυρσὸ τοῦ πολιτισμοῦ ψηλά, τὴ δάδα τῆς αἰώνιας Ἑλλάδος πάντοτε ἀναμμένη, ἀνέπτυξε μιὰ πλουσιώτατη, πολυσχιδέστατη καὶ σημαντικώτατη δράση, ποὺ εἶναι δύσκολο κι' ἀκατόρθωτο νὰ περιγράψῃ κανείς. Παντοῦ τὸ πέρασμά του εἶναι γεμάτο μ' ἀπαράμιλλα ἔργα, ποὺ δείχνουν στὶς ἐπερχόμενες γενεὲς τὴν σταθερὴ ἐπαγγελματικὴ του πίστη, τὴν κοινωνική του ἀποστολή, τὴν ἐκπολιτιστική του δράση, τὸ μεγαλόνοο καὶ δημιουργικό του πνεῦμα κι' ὅλοι μὲ σεβασμὸ κι' ἄκρα αὐλάβεια προφέρουν τ' ὄνομά του.

Ἐκλεκτὸς ὑπάλληλος, τίμιος, εὐσυνείδητος, ἀκάματος καὶ ἄκαμπτος, οἰκογενειάρχης σπάνιος, ἀλτρουϊστὴς ὑπέροχος κι' ἐξαιρετικὸς ἄνθρωπος.

Ἀείμνηστέ μου δάσκαλε, μὲ τὰ φτωχὰ καὶ ἁπλερα φτερὰ τῆς φαντασίας μου σὲ βλέπω στοργικὸν δάσκαλο—πατέρα μὲ τὴν πλούσια δημιουργικὴ πνοή σου νὰ δίνῃς κατευθύνσεις παντοῦ, νὰ διαφημίζῃς θριάμβους, νὰ πανηγυρίζῃς ἀγῶνες, νὰ ἀπευφημῇς ἑορτές, νὰ ζωντανεύῃς νεκρούς, νὰ τρέχῃς ἀκούραστα παντοῦ πρῶτος καὶ καλλίτερος.

Κοιμήσου ἥσυχα τὸν αἰώνιο ὕπνο σου δίβαιος, ὅτι κανεὶς δὲ θὰ σοῦ τὸν ταράξῃ. Ἐμεῖς, ποὺ γαλουχηθήκαμε μὲ τὰ νάματα τῆς διδασκαλίας σου καὶ σμίλαψες μὲς στὶς φυλὲς ἀγάπη, πίστη, ἐλπίδα καὶ τὶς γαλβάνισες ὑπέροχα, συνεχίζουμε τὸ θαρρετὸ ἔργο σου πάνω στὶς ἐπάλξεις τῆς ἱερῆς μας γῆς. Εὐχόμαστε ἀπὸ τὰ βάθη τῆς διδασκαλικῆς μας ψυχῆς στὸν Ὕψιστο ν' ἀναπαύσῃ τὴν ἀγία σου ψυχὴ ἐκεῖ ποὺ τῆς ἀξίζει καὶ νὰ χύσῃ βάλσαμο παρηγοριᾶς στὴν ἀπορφανισθεῖσα οἰκογένειά σου. Παρηγοροῦμαστε πάντοτε μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ μεγάλη σου μορφὴ καὶ ἱερὴ σκιὰ σου θὰ μᾶς συντροφεύῃ καὶ θὰ μᾶς δίνῃ δύναμη στὸ δύσκολο ἱερὸ ἔργο, ποὺ ἐπιτελοῦμε.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ ἄλικο χῶμα τῆς φτωχῆς, ἀλλὰ τρισένδοξης, Πατρίδος μας, ποὺ ἔκλεισε μέσα του τὴ μεγάλη σου μορφή.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Ν. Σ. Παπανικολάου

Δημ)λος Ἀηδονοχωρίου — Κονίτσης

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

Τὴν 4ην τρέχοντος μηνὸς ἀπεδήμησεν εἰς κύριον ὁ συνάδελφος — ἱερεὺς Βασίλειος Μαραβίτσας.

Ἡ συνάδελφος Χρυσ. Παπακωνσταντίνου ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας παρηκολούθησε τὴν κηδείαν τοῦ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου καὶ σεβασμίου ἱερωμένου.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας ἐκφράζει τὰ βαθύτατα συλλυπητήριά της καὶ τὴν ἐξ ὕψους παρηγοριὰν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ

Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν
Ξενοφῶντος 15α — Ἀθήνας

Θαρραλέαν ἀπόφασιν ἀγορᾶς Μεγάρου Γενικὴ Συνέλευσις Δημοδιδασκάλων Βοΐου Σιατίστης, συγχαίρει ὁλοψύχως ἀποπληρωμὴν Μεγάρου προσφέρουσι ἕκαστος ἕκτακτον ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν ἐκφράζουσι θερμὰς εὐχαριστίας Ἀντιπρόεδρον Ὁμοσπονδίας κ. Χατζηπῦρον διὰ τιμητικήν του ἐπίσκεψιν ἀκριτικήν μας περιφέρειαν.

Πρόεδρος Διδ. Συλλόγου Βοΐου
Ἀναστ. Παπαδόπουλος

*

Διδασκαλικὴν Ὁμ)δίαν Ἑλλάδος
Ξενοφῶντος 15α—Ἀθήνας

Μὲ καταφανῆ συγκίνησιν καὶ ἐνθουσιασμὸν Δημ)λοι Συλλόγου Σιατίστης διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν Μεγάρου Ὁμοσπονδίας ἀπεφάσισαν ὅπως εἰσπραχθῇ ἕκτακτος εἰσφορὰ ἐξ 20 χιλιάδων δραχμῶν παρ' ἑκάστου συναδέλφου περιφερείας των.

Πρόεδρος ***Γερασόπουλος***

*

Διδασκαλικὴν Ὁμ)δίαν —Ἀθήνας

Γενικὴ Συνέλευσις Συλλόγου Καστοριᾶς ἀπεφάσισε καταβολὴν εἴκοσι χιλιάδων ἑκάστου μέλους ὑπὲρ Μεγάρου.

Ἀνδρέας Κορομήλης
Συλλόγου Καστοριᾶς

*

Πρόεδρον Διδ)κῆς Ὁμοσπονδίας
Ξενοφῶντος 15α— Ἀθήνας

Δημοδιδάσκαλοι περιφερείας Κοζάνης ἐν Γενικῇ Συνελεύσει ἀπεφάσισαν ἀνταποχριθῶσιν πλήρως εἰς ἔκκλησιν ἡγεσίας των ὑπὲρ ἀποπληρωμῆς Μεγάρου διὰ τῆς καταβολῆς εἰκοσαχιλιοδράχμου προαιρετικῆς εἰσφορᾶς.

Δ. Κουτσουβάλας
Πρόεδρος Διδ)κοῦ Συλλόγου Κοζάνης

*

«Διδασκαλικὸν Βῆμα»
Ξενοφῶντος 15α—Ἀθήνας

Ἅπαντες Δημοδιδάσκαλοι περιφερείας Γρεβενῶν εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν καθ' ἣν Ἀντιπρόεδρος Χατζηπῦρος ὡμίλησεν διεξοδικῶς ἐπὶ πάντων φλεγόντων Κλάδου ζητημάτων ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας κατανοήσεως ἀπεφάσισαν ἐνισχύσωσιν προσπάθειαν Ὁμοσπονδίας ἐκπληρώσεως ὀνείρου ἀποκτήσεως Μεγάρου δι' εἰκοσαχιλιοδράχμου εἰσφορᾶς.

Πρόεδρος Συλλόγου
Παπαθανασίου

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

«Ἄγνωστος» δημ)λος Ἀγγλίας	100 χρυσὲς λίρες
Εἰρήνη Σγουροπούλου	100.000
Παν. Παυλοῦρος Ἐπιθ)της	100.000
Νικ. Προκοπίδης	100.000
Ἰφιγένεια Μάνθου	100.000
Γεώργιος Νεγιάνης	100.000
Μ. Ματθαιάσος Ἐπιθ)της	100.000
Μαθητικὴ Κοινότης Δημ. Σχ. Χρυσοῦ Σερρῶν	100.000
Μαθηταὶ 1ου καὶ 2ου Δημ. Σχολείων Ἀσπροπύργου	300.000

ΑΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Αἱ ὑποβληθεῖσαι μέχρι τῆς 10ης τρέχοντος μηνὸς παραιτήσεις συναδέλφων ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα πρὸς ὑπογραφήν.

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Κωνστ. Καλλίαν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου κ. Κωνστ. Γεωργούλην ἐπὶ τῇ αὐριανῇ ὀνομαστικῇ των ἑορτῇ ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος εὔχεται αὐτοῖς χρόνια πολλά, χαρούμενα κι' εὐτυχισμένα ἐπ' ἀγαθῷ Λαϊκῆς Παιδείας καὶ ἐργατῶν αὐτῆς.

ΝΑ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

«Σοῦ καταθέτω 100 χρυσὲς λίρες Ἀγγλίας γιὰ τὴν ἀποπληρωμὴ τοῦ Μεγάρου τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ἀντὶ μνημοσύνου καὶ εἰς μνήμην τῶν προσφιλῶν μου προσώπων ποὺ ἔχασα καὶ δὲν θέλω νὰ μάθῃ κανεὶς ποιὸς εἶμαι! Μοῦ ἀρκεῖ νὰ μάθουν, ὅτι εἶμαι δάσκαλος!».

Μ' αὐτὰ τὰ λίγα, τὰ ἁπλᾶ, τὰ συγκινητικά, τὰ ὑπέροχα λόγια συνώδευσε τὴ μεγάλη του εἰσφορὰ ὁ «ἄγνωστος» δάσκαλος!

Νὰ τὸν εὐχαριστήσωμε· νὰ τὸν συγχαροῦμε· νὰ τὸν ἀγκαλιάσωμε, νὰ τὸν φιλήσωμε, νὰ τοῦ ἐκφράσωμε ὅλη τὴν εὐγνωμοσύνη τὴ δική μας καὶ ὁλοκλήρου τοῦ διδ)κοῦ κόσμου τῆς χώρας μας γιὰ τὴ μοναδική, γιὰ τὴν ὑπέροχη χειρονομία του.

Κάτι νοιώθαμε πὼς ἔπρεπε νὰ τοῦ κάνωμε. Κάτι ἠθέλαμε νὰ τοῦ εἰποῦμε. Μὰ ἡ συγκίνησίς μας ἦταν τόσο μεγάλη, ποὺ μᾶς ἔκοψε τὴ φωνή. Δὲν μπορέσαμε νὰ ἀρθρώσωμε οὔτε μιὰ λέξι. Τὰ χάσαμε! Σαστίσαμε! Μετεβλήθημεν μονομιᾶς σὲ στήλη ἅλατος! Βρήκαμε μονάχα τὸ κουράγιο σὲ μιὰ στιγμὴ νὰ τὸν ἀγκαλιάσωμε καὶ νὰ τὸν φιλήσωμε πολλὲς φορές. Ἴσως αὐτὸ νὰ τοῦ εἶπε περισσότερα ἀπὸ ὅσα θὰ τοῦ λέγαμε!

Τραβήχτηκε πολὺ συγκινημένος καὶ πρόσθεσε μὲ βουρκωμένα μάτια: Ἐλπίζω νὰ μὴν εἶναι ἡ τελευταία εἰσφορά μου γιὰ τὸ δάσκαλο!

Κι' ἔφυγε σκυφτός, ἀλλὰ γεμᾶτος ἀγαλλίασι καὶ ἐνθουσιασμὸ ὁ «ἄγνωστος» δάσκαλος.

«Ἄγνωστε» συνάδελφε σοῦ ὑποσχόμεθα ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ κρατήσωμε τὴν ἀνωνυμία σου. Ἀλλὰ ὅσο κι ἂν θελήσῃς νὰ μείνῃς «ἄγνωστος» δὲν θὰ τὸ καταφέρῃς. Εἶσαι ἤδη γνωστός, πολὺ γνωστὸς σ' ὅλους μας! ΕΙΣΑΙ Η ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ, ΤΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ. Καὶ σὰν τέτοιον ὁ κλάδος ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ σὲ τιμήσῃ ὅσο πρέπει καὶ ὅπως πρέπει.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΡΟΔΟΥ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 72|31-3-53 τεῦχος τρίτον ἐδημοσιεύθησαν οἱ προαγωγαὶ τῶν κάτωθι δημ)λων Ρόδου:

1) Εἰς Γραμματεῖς Α'.

Ἐμμ. Ἀποστολάκης, Παν. Γαζόπουλος, Θεόδ. Δήμας, Μιχ. Κατραλῆς, Ἀθηνᾶ Κρεμετζῆ, Διον. Μαυροειδής, Καλλιόπη Παπαγιάννη, Ἑλένη Σαραντέα, Ἄννα Παναγιώτου, Τιτίκα Παπαμιχαήλ, Στέφανος Στεφάνου ἢ Τσίμπλης, Κυριάκος Γραμματικός, Ἀνθὴ Ἀργυριάδου.

2. Εἰς Εἰσηγητάς.

Ἀσπασία Ἀντωνοπούλου, Νικόλ. Ὀλυμπίτης, Ἀθανάσ. Χατζηαθανασίου, Εὐστάθιος Χατζηγιαννάκης.

3. Εἰς Τμηματάρχας Β'.

Παναγιώτης Σαρατσιώτης, Σταματία Διακοσάββα.

ΕΠΑΙΝΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΙ

Φύλλον Ε. Κ. 77|9-4-53 τεῦχος Γ'.

1) Ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν δημ)λον περιφερείας Πυλίας, Ἀναστάσιον Μπενέαν.

2) Ὑπουργικὴ εὐαρέσκεια εἰς τοὺς δημ)λους: Ἀναστ. Βαμβακᾶν, Παναγ. Σκουφάκην, Περ. Μπάρκαν, Αἰκ. Τριφύλλη, Κων. Καλδῆ, Ἰωάν. Σερενέ, Γεώργ. Διαμαντόπουλον, Ἀνδρ. Δίπλαν, Σταυρ. Γαϊτανάρου καὶ Γεωρ. Τσιώτου, διότι ὁ μὲν πρῶτος ὡς ἀρχηγὸς τῆς μαθητικῆς κατασκηνώσεως Πυλίας οἱ δὲ λοιποὶ ὡς στελέχη τῆς αὐτῆς κατασκηνώσεως, συνετέλεσαν διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ των, τοῦ ζήλου των καὶ τῆς ἐν γένει προθυμίας των εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ὡς ἄνω κατασκηνώσεως κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ 1952.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

—Ὁ αἱρετὸς Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως, παραμένει εἰσέτι εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον. Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία καθώρισε σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς τὴν στάσιν της ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ αἱρετοῦ καὶ δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθῇ πλέον μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

—Κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὰς Συνεδριάσεις τοῦ Π.Υ.Σ.Σ.Ε. πρέπει νὰ μετέχουν καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ὅταν συζητῶνται θέματα ἀφορῶντα δημοδιδασκάλους τῶν προτύπων Δημοτ. Σχολείων τῶν Ἀκαδημιῶν.

— Κατ' αὐτὰς ἀποστέλλεται ἐγκύκλιος παρὰ τοῦ Σου Ὑπουργείου πρὸς τοὺς Γεν. Ἐπιθεωρητὰς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει οἱ τίτλοι τῆς μονοετοῦς καὶ διετοῦς γεωργικῆς μετεκπαιδεύσεως ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα τῶν δημ)λων.

— Τὴν 29 Ἀπριλίου ἐπραγματοποιήθη παιδαγωγικὴ συγκέντρωσις τῶν δημ)λων τῆς Α'. περιφερείας Ἀθηνῶν εἰς τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον (Παγκράτι). Κατ' αὐτὴν ὁ Ἐπιθεωρητὴς Α'. περιφερείας κ. Ι. Τουρνᾶς ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἐσωτερικὸς καὶ ἐξωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Σχολείου».

—Τὸ 26ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀθηνῶν Β' περιφερείας ἐφιλοξένησε, ἀπὸ τὶς 13 μέχρι τὶς 16 τρέχοντος μηνός, 32 μαθητὰς καὶ μαθητρίας τῶν δύο ἀνωτέρω τάξεων, μαζὶ μὲ τὸ προσωπικό, τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἐμπορίου—Πτολεμαΐδος. Μὲ συγκινητικὴ προθυμία οἱ μαθηταὶ τοῦ 26ου σχολείου παρέλαβαν στὰ σπίτια τους καὶ ἐκεριποιήθηκαν τοὺς ἀφιχθέντας, τὶς τρεῖς ἡμέρες τῆς ἁδῶ διαμονῆς των.

Τὴν ἑπομένην τῆς ἀφίξεώς των ἐπεσκέφθηκαν, μαζὶ μὲ τοὺς μαθητὰς τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ 26ου σχολείου, τὴν Ἀκρόπολη, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον διάστημα, τὰ ἀξιοθέατα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

—Ὁ Σύλλογος γονέων καὶ κηδεμόνων τοῦ 26ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν, ὠργάνωσε σειρὰν διαλέξεων γιὰ νὰ κατατοπίσῃ τοὺς γονεῖς ἐπὶ ζητημάτων, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἀγωγὴ τῶν παιδιῶν τους. Τὴν περασμένη Κυριακὴ ἔγινε ἡ πρώτη συγκέντρωση μὲ ὁμιλητὴ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Σχολείου κ. Ν. Ἀνδριτσάκην καὶ θέμα «Τὸ ἔργο τοῦ σχολείου καὶ ἡ οἰκογένεια». Μετὰ τὴν ὁμιλία ἔγινε συζήτηση, ἀπάνω σὲ ὡρισμένα σημεῖα τοῦ θέματος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Δ. Συμβούλιο τοῦ Διδ)κοῦ Συλλόγου Ρόδου «Ὁ Ἀπόλλων» εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς κ. κ. Ἐπιθεωρητὰς Δημ. Σχολείων Πελοποννήσου καὶ πάντας τοὺς Διδασκαλικοὺς Συλλόγους Πελοποννήσου διὰ τὴν τόσον ἔνθερμον καὶ ἐγκάρδιον φιλοξενίαν ἣν παρέσχον εἰς τὴν ὁμάδα συναδέλφων τοῦ Συλλόγου μας κατὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον ἐκδρομήν των.

Τὸ Δ.Σ. Διδασκαλικοῦ Συλλόγου
Ρόδου ὁ ***«Ἀπόλλων»***